Klasje

www.ivancna-gorica.si

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 6, letnik 18, avgust - september 2012

Za nami je prvi šolski dan

str. 2

Nekdanji župan Jernej Lampret postal častni občan pobratene občine Hirschaid

str. 3

Kmetske slike

Za prihajajočo jesen smo si izposodili naslov Kersnikovega književnega dela. Vreme nam sporoča, da je kljub hudi suši, sedaj nastopil čas, ko bomo pobrali sadove zemlje. V časih, ko naš vsakdan pretresajo novice o najrazličnejših podražitvah in stečajih podjetij, se zdi, da je vsak košček obdelane zemlje pravi zaklad. Statistični podatki nam sporočajo tudi, da število prebivalcev v naši občini narašča. V lanskem letu se je v naši občini rodilo več kot 200 otrok, stalno se povečuje tudi število priseljenih. Obisk sobotne tržnice v Ivančni Gorici jasno kaže, da smo podeželska občina. Kako tudi ne, saj iz naše občine prihaja prvi mož kmetijsko-gozdarske zbornice, v največji trgovski verigi v državi prodajajo krompir našega pridelovalca, naše kmetije in ponudniki prejemajo visoka priznanja na najrazličnejših sejmih in tekmovanjih, na Ivanški tržnici pa skorajda že zmanjkuje prostora. O vseh teh, takšnih in drugačnih »kmetskih slikah«, tudi v tokratnem Klasju.

Matej Šteh, urednik

Na Kitnem Vrhu želi pšenico s srpi

str. 10

Občina Ivančna Gorica obvešča,
da bo **13. oktobra 2012** potekal
v športni dvorani OŠ Stična

Dan obrti in podjetništva

Namen dogodka je predstaviti občankam in občanom ter širši javnosti ponudbo naših podjetnikov. Ob tej priložnosti načrtujemo tudi obisk predstavnikov gospodarstva iz pobratene občine Hirschaid, Občina Ivančna Gorica pa bo ob tej priložnosti odprla spletni portal namenjen gospodarstvu, na katerem bo tudi poslovni imenik občine.
K sodelovanju bodo pisno povabljeni vsi podjetniki iz občine Ivančna Gorica, prijave za sodelovanje pa se bodo zbirale do 24. septembra 2012.
Informacije: Tomaž Smole (051 691 089)

str. 3

»Modro« v Ivančni Gorici

AVTO SERVIS VLEKA
MARJAN KLEMENČIČ S.P.
Velike Češnjice 43
1296 Šentvid pri Stični
Tel.: 01/78 000 96, Fax: 01/78 000 97
Gsm: 041/785 333
http://www.avto-klemencic.si
B.H.S.
AVTOMEHANIKA
VULKANIZERSTVO
AVTOLIČARSTVO
AVTOKLEPARSTVO
AVTOOPTIKA
AVTOVLEKA non-stop
AVTOPRALNICA
IZPUŠNI SISTEMI (meritve)
NADOMESTNA VOZILA

ZLATARSTVO TADINA
CENTER ŽOLNIR, Ivančna Gorica
Tel.: 01/78 78 572
Delovni čas: od 8. do 19. ure
Ob sobotah je prodajalna odprta od 8. do 12. ure.
www.zlatarstvo-tadina.com

MOTOMAT
AVTO MOTO CENTER KOCJANČIČ
Janez Kocjančič, Mleščevo 1a, 1295 Ivančna Gorica
tel.:01/7877-333, GSM:041/651-722, 041/777-333
e-mail:amc.kocjancic@siol.net, www.amc-kocjancic.si
• servis za vsa osebna vozila • nadomestni deli za vse vrste osebnih avtomobilov
• avtovleka

HYUNDAI
NEW THINKING. NEW POSSIBILITIES.
AVTO KAVŠEK Ivančna Gorica
Telefon: 01/7884-351 • www.avto-kavsek.si

Za nami je prvi šolski dan

Prvi šolski dan zaznamoval tudi obisk državne sekretarke

Počitnic je nepreklicno konec in začelo se je novo šolsko leto 2012/2013. Letos v obeh osnovnih šolah v naši občini pouk obiskuje 1400 učencev, od tega je prag prvega razreda prestopilo 145 prvošolčkov. V naših vrtcih je več kot 600 malčkov, Srednja šola Josipa Jurčiča pa je letos vpisala 374 dijakov. Z novim šolskim letom je za potrebe vrtca občina uredila dodaten oddelek v prostorih srednje šole.

Tradicionalno sta obe naši osnovni šoli pripravili na prvi šolski dan, v ponedeljek, 3. septembra, slovesni sprejem prvošolčkov, ki so tega dne začeli svojo osnovnošolsko pot. Prvi sprejem je potekal ob 11. uri na matični šoli OŠ Stična v Ivančni Gorici, kjer so starše in njihove otroke nagovorili ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar, župan Dušan Strnad in policist Policijske postaje Grosuplje Damijan Mišigoj. Besede ravnatelja in župana so bile zlasti namenjene spodbudi malčkom, za katere se začenja novo življenjsko obdobje, medtem, ko je policist zlasti opozoril na nevarnosti, ki so jim izpostavljeni naši najmlajši udeleženci v prometu.

Župan Strnad in ravnatelj Potokar sta nato prvi šolski dan nadaljevala na podružnični šoli na Muljavi, kjer sta pričakala državno sekretarko Mojco Škrinjar iz Ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport ter Borisa Zupančiča iz Direktorata za predšolsko vzgojo in osnovno šolstvo. Skupaj so prisostvovali sprejemu šestih muljavskih prvošolčkov. Gostje so si po programu, ki so ga pripravili tretješolci, ogledali še šolo in se seznanili z aktivnostmi, ki se dogajajo na šoli in na področju šolstva v občini nasploh. Kot je povedala državna sekretarka, je njen obisk izkaz podpore, ki jo ministrstvo daje delovanju podružničnih šol. Le te so neke vrste središče krajevnega dogajanja in razvoja na podeželju, podružnične šole pa so pomembne tudi iz didaktičnega vidika, saj zaradi manjšega števila otrok pouk na teh šolah poteka drugače. Ob tej priložnosti je župan seznanil državno sekretarko z načrti Občine za gradnjo nove šole v Zagradcu. V teku so namreč že intenzivne priprave, gradnja pa bo v veliki meri odvisna tudi od finančnega deleža države.

Na prvi šolski dan je šolo na Muljavi obiskala državna sekretarka.

Slovesen začetek novega šolskega leta pa se je odvijal tudi na OŠ Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični. Matična šola je sprejela 35 prvošolčkov, ki so se srečali s svojimi učiteljicami, ravnateljem Janezom Peterlinom in županom Strnadom. Tudi v Šentvidu je predstavnik Policije skupaj s predstavniki ZŠAM Ivančna Gorica podal nekaj koristnih napotkov za varen prihod v šolo, šentviška šola pa je vsem prvošolčkom razdelila tudi odsevni brezrokavnik, s katerim bodo njihovi najmlajši učenci na cesti še bolj varni.

Istega dne pa je potekal tudi sprejem prvošolčkov na podružnični šoli Temenica, kjer so prag prvega razreda prestopili štirje učenci iz območja krajevne skupnosti Temenica. Skupaj bo na tej šoli v letošnjem šolskem letu v dveh razredih obiskovalo pouk deset otrok.

Novo šolsko leto se je začelo tudi za naše najmlajše občane v Vrtcu Ivančna Gorica. V 34 oddelkih je trenutno vključenih 639 otrok. Letos je občina zagotovila delovanje novega oddelka v enoti Pikapolonica, ki deluje v prostorih srednje šole, kljub temu pa je bilo odklonjenih za vpis nekaj več kot sto otrok.

In kako je z vpisom na Srednji šoli Josipa Jurčiča? Ravnatelj Milan Jevnikar z veseljem ugotavlja, da so letos kar štirje oddelki prvih letnikov, kar je oddelek več kot zadnji dve leti. V 16 oddelkih je vpisanih 374 dijakov.

Gašper Stopar in Matej Šteh

Skrb za varnost najmlajših v prometu

Vsako leto se ob začetku novega šolskega leta v naši občini daje velik poudarek k opozarjanju udeležencev v prometu, da so z novim šolskim letom ponovno na naših cestah številni otroci, ki so najbolj ogroženi udeleženci v prometu. V ta namen se izvajajo preventivne akcije občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Svet je tudi letos s pomočjo Združenja šoferjev in avtomehanikov Ivančna Gorica, policije in občinske uprave poskrbel za postavitev opozorilnih tabel in transparentov, ves prvi teden pouka pa so člani ZŠAM Ivančna Gorica ob prometnih cestah v okolici šol opozarjali voznike na strpno in previdno vožnjo, najmlajšim šolarjem pa pomagali pri prehodu čez ceste. Občina je pred začetkom pouka poskrbela tudi za obnovo talnih označb v okolici naših šol.

Obvestilo občanom ob začetku šolskega leta

Zaključile so se počitnice in šolsko leto je ponovno pred nami. Da bi omogočili učencem, še posebej prvošolčkom, čim varnejšo udeležbo v prometu na poti v šolo in domov, policisti Policijske postaje Grosuplje v sodelovanju z drugimi organizacijami izvajamo v ta namen številne aktivnosti.

Kljub temu želimo opozoriti, da so otroci kot prometni udeleženci nepredvidljivi. Prometne znake pogosto spregledajo ali pa si jih razlagajo po svoje (predvsem prometne znake, ki obveščajo o varni hoji), poleg tega ne zmorejo pravilno oceniti hitrosti in oddaljenosti bližajočega se vozila. Zato moramo za njihovo varnost skrbeti predvsem drugi udeleženci v cestnem prometu. Vozniki moramo nanje še posebej paziti!

V prvih dneh šolskega leta bomo policisti kot eno najpomembnejših nalog izvajali številne preventivne in represivne aktivnosti s ciljem zagotovitve varnosti otrok v prometu.

V okolici šol bomo v prvih šolskih dneh izvajali poostren nadzor prometa, še posebej v času prihodov učencev v šolo in odhodov domov. Poostreno bomo nadzirali tehnično brezhibnost vozil za prevoze otrok ter uporabo varnostnih pasov in dodatne opreme za privezovanje otrok v vozilih (otroški sedeži), s katerimi starši vozijo otroke v šolo, pripravili predavanja o prometni varnosti, spremljali učence po šolskih poteh, jim svetovali in jih učili o pravilni udeležbi v prometu ter jih ob tem opozarjali na potencialne nevarnosti. Z navedenimi aktivnostmi bomo nadaljevali tekom celotnega šolskega leta.

Za večjo varnost otrok svetujemo:

Starši!

Te in prihodnje dni čim več časa namenite prometno varnostni vzgoji otrok! Preverite, kaj vaši otroci znajo in zmorejo. Ne le na šolski poti, ampak tudi na sprehodu, na kolesu ali v avtomobilu. Pri tem ne pozabite, da z lastnim ravnanjem dajete zgled svojim otrokom!

Pri prevozu otroke dosledno zavarujte z varnostnimi pasovi oziroma jih prevažajte zavarovane v ustreznih sedežih. Tudi sami se vedno pripnite!

Spoštovani starši, zavedajte se, da je na vas samih velika vloga in odgovornost pri vzgoji otrok, ostali kot so učitelji, člani ZŠAM in policisti pa smo vam v pomoč, kajti brez vašega truda in zgleda bomo uspešni le v manjši meri.

Vozniki!

Kot udeleženci v prometu bodite na otroke in njihovo nepredvidljivost še posebej pozorni! Temu prilagodite tudi način svoje vožnje. Še posebej bodite pozorni v bližini vrtcev in šol ter krajev, kjer se morda otroci igrajo (npr. na ulicah, na parkiriščih, ...).

Vodji policijskega okoliša
Damijan Mišigoj in Igor Mahnič

Novo šolsko leto je tu!

Prihaja, nam tako znan, pa vendar vsako leto nov prometni utrip, ki ga prinese novo šolsko leto. Opažamo je, da želijo starši svoje otroke (pa tudi želja šolnikov ni nič drugačna) pripeljati vedno bližje k šolskim vratom. V šolo otroke vozijo avtobusi, pa seveda tudi starši z lastnimi prevoznimi sredstvi. In tako s skupnimi močmi povzročimo, hoteli ali ne, vsako jutro dokaj močno prometno »špico« pred šolami in vrtci – saj se mora vsak pripeljati čim bližje vrat. Morda bi se veljalo nad tem zamisliti.

Odrasli smo kar nekako pozabili, da je moral marsikdo od nas tudi po več kilometrov vsak dan prepešačiti v eno intudi v drugo smer, da smo prispeli do šolskih vrat. Nič ne škodi, če se vprašamo, ali današnje prevažanje otrok, prav za njih same, ne pomeni prej škode kot pa korist npr. z vidika njihovega telesnega razvoja, saj potrebujejo gibanje, v obdobju odraščanja pa tudi pridobivajo »zdrave navade«, ali pa z vidika ohranjanja okolja in njihovih zdravih pljuč. Pri sodobnem »dostavljanju« otrok pa tudi pozabljamo, da je bilo pri skupnem pešačenju v šolo najbolj dragoceno druženje. Ko danes otrok vstopi v šolo, ga najverjetneje, če že ne zagotovo, čaka tekmovalno in rivalsko vzdušje med sošolci, s šolo nepovezanega druženja pa je vedno manj, saj so otroci malodane odvisni od tehnologije. Vzemimo si čas, postojmo za nekaj trenutkov in premislimo, v kakšnih primerih naši otroci resnično potrebujejo prevoz, kdaj pa bi jim bolj koristil sprehod do šole v družbi sošolcev.

V Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu smo mnenja, da taki objekti kot so vrtci, šole in druge javne ustanove nimajo najbolje urejenih prometnih poti, saj so locirani, skoraj kot po pravilu, na koncu javnih cest in poti, na koncu pa nimajo primernega obračališča. Projektanti, prostorski načrtovalci, soglasodajalci ..., lahko bi jih še kar naštevali, na javnih objektih (pre)pogosto prometne ureditve ne dodelajo korektno, čeprav so na tem področju privarčevana sredstva zagotovo malenkost v primerjavi s pokurjeno energijo, pa tudi živci, ko se v gneči gnetemo po ozkih dovoznih poteh.

Ta sestavek ni namenjen pridiganju ali kazanju s prstom, temveč opozorilu, da bi bili v tem položaju strpnejši oz. strpni in da bi se vsaj na začetku šolskega leta odpeljali proti šoli nekaj minut prej kot običajno ter da bi ta kos vsakodnevne poti odpeljali v miru in varno. Nestrpnost in hitenje v prometu sta pogosto vzrok marsikateri nepotrebni nezgodi.

SREČNO VSEM MALČKOM, ŠOLARJEM IN DIJAKOM, SREČNO STARŠEM IN SKRBNIKOM NAŠE MLADINE ŽELI

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Kolofon

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 1. oktobra.

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica; **Ustanovitelj časopisa:** Občinski svet Občine Ivančna Gorica; **Sedež uredništva:** Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net; **Uredniški odbor:** Matej Šteh - *glavni in odgovorni urednik,* Leopold Sever - *Kratkočasnik, Siva in Severna stran,* Simon Bregar, Milena Vrhovec, Franc Fritz Murgelj, Jožefa Železnikar, Irena Brodnjak; **Lektoriranje:** Mateja D. Murgelj; **Oblikovna zasnova:** Flamus, Nataša Ž. Erjavec; **Priprava za tisk:** AMSET, d. o. o.; **Tisk:** Kocman Grafika d.n.o., Grosuplje, Časopis KLASJE izhaja v 5.800 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Nekdanji župan Jernej Lampret postal častni občan pobratene občine Hirschaid

V dneh od 20. do 22. julija se je v pobrateni občini Hirschaid mudila delegacija iz občine Ivančna Gorica, ki se je udeležila slovesnosti ob občinskem prazniku naše pobratene občine. Razlog za potovanje je bilo predvsem svečano dejanje, ki so ga izkazali prebivalci te pobratene občine, saj so ob tej priložnosti imenovali dolgoletnega župana naše občine, Jerneja Lampreta, za častnega občana občine Hirschaid.

Na približno 700 kilometrov dolgo pot so se podali predstavniki občinske uprave z županom Strnadom na čelu, nekateri člani in članice Občinskega sveta, drugi predstavniki javnega življenja iz naše občine ter pevci Mešanega pevskega zbora iz Zagradca. Svečanost ob občinskem prazniku je potekala v petek, 20. julija, zvečer v tamkajšnji srednji šoli. Navzoče je uvodoma pozdravila druga županja Romana Gensel. Sledila sta še nagovora županov obeh občin, Andreasa Schlunda in Dušana Strnada. Slavnostni dogodek večera je bila podelitev plakete častnega občana Občine Hirschaid, nekdanjemu županu občine Ivančna Gorica, Jerneju Lampretu. Nekdanji župan Lampret ima pomembne zasluge za pobratenje med obema občinama, še zlasti pri krepitvi odnosov in sodelovanja med obema občinama v času njegovega 16-letnega županovanja. Lampret je v zahvali za to veliko čast in priznanje, ki so mu jo namenili, zapisal v njihovo knjigo zahval naslednje: »Hvala za prijateljstvo! S tem smo vsi bogatejši. Želim še nadaljnjega dobrega sodelovanja. Hvala. Mislim na vas!«

Slovesen trenutek ob imenovanju za častnega občana

V kulturnem programu so s pesmimi sodelovali tudi člani Mešanega pevskega zbora Zagradec, druženje pa je trajalo še pozno v noč ob spremljavi tamkajšnjih glasbenikov.

V kulturnem programu je sodeloval MePZ Zagradec

Sobota je bila namenjena ogledom. Delegacija iz Ivančne Gorice si je ob spremstvu druge županje Genslove ogledala cerkev in samostan v Ebrachu, ki je zgodovinsko povezan s stiškim samostanom. V sosednji občini Nordheim so si ogledali vinsko klet Divino, kjer letno pridelajo dobra dva milijona litrov vina, z vinogradništvom pa se ukvarja kar 98 % prebivalcev. V popoldanskih urah so bili prisotni še na odprtju likovne razstave in že 16. koncertu Serenade v mestni hiši.

Nedelja se je začela s t. i. ekumenskim bogoslužjem, pri katerem so sodelovali stiški opat Janez Novak ter katoliška in evangeličanska duhovnika iz Hirchaida. Po maši je sledilo odprtje Rathausfesta (t. i. praznovanje mestne hiše), ki ga je z zabitjem pipe v sod slovesno odprl župan Dušan Strnad. S tem se je začelo tradicionalno praznovanje njihovega občinskega praznika. Nedeljska slovesnost je bila priložnost tudi za srečanje z zakoncema Patzelt, ki sta že pred več desetletji začela navezovati prve stike med obema občinama in sta najzaslužnejša za pobratenje obeh občin, Hubert Patzelt pa je tudi častni občan občine Ivančna Gorica.

Otvoritev praznovanja občinskega praznika

Tako se je končal že drugi letošnji obisk ivanške delegacije v pobrateni občini Hirschaid. Nemški obisk v naši občini pa lahko pričakujemo v oktobru, ko bo v naši občini prvič potekal obrtno - podjetniški dan.

Simon Kastelic

Bo ideja medgeneracijskih središč v naši občini model za vso državo?

Medgeneracijska središča kot napredne rešitve problematike staranja prebivalstva

V četrtek, 23. avgusta, se je v naši občini na kratkem delovnem obisku mudil minister za delo, družino in socialne zadeve mag. Andrej Vizjak. Sprejel ga je župan Dušan Strnad skupaj s predstavniki Sveta za starosti prijazno občino, ki ga vodi občinska svetnica Milena Vrenčur. Beseda je tekla o primernosti medgeneracijskih središč kot novi rešitvi za kakovostno staranje in medgeneracijsko solidarnost.

Ministru je župan skupaj s sogovorniki predstavil koncept, ki ga je naša občina razvila v sodelovanju z Inštitutom Antona Trstenjaka in s pomočjo sodelovanja v svetovni mreži starosti prijaznih mest in občin. V kratkem bo opravljena tudi analiza raziskave o potrebah, zmožnostih in stališčih prebivalcev Občine Ivančna Gorica na področju aktivnega in zdravega staranja prebivalstva, oskrbe starih ljudi in krepitve medgeneracijske solidarnosti. Kar 60 prostovoljcev je pod strokovnim vodstvom dr. Jožeta Ramovša izprašalo 1.500 občanov, analiza odgovorov pa bo dala izhodišča, v katero smer se velja v prihodnje obrniti pri reševanju problematike starostnikov.

Dosedanje sodelovanje je razvilo tudi idejo in možnosti oblikovanja t. i. medgeneracijskih središč. V ta namen se že pripravljajo projekti za preureditev stare šole v Višnji Gori in reorganizacijo zmogljivosti v Centru za zdravljenje bolezni otrok v Šentvidu pri Stični. Stara šola v Višnji Gori je primerno umeščen objekt za tako vsebino, hkrati pa s tem zaščitimo kulturni spomenik pred propadanjem in omogočimo revitalizacijo starega mestnega jedra. Idejni projekt je že bil izdelan, sedaj poteka raziskava materiala in konstrukcije ter arheološka raziskava. Projekt je lahko zaključen 2014.

Center za zdravljenje bolezni otrok v Šentvidu pri Stični je drugi prostor, kjer naj bi vzpostavili centralni objekt medgeneracijskega središča, saj ima za to vse potrebne pogoje. Hkrati bi z dodatnimi vsebinami racionalizirali poslovanje centra. Ogledal si ga je že minister za zdravstvo dr. Tomaž Gantar in bil nad videnim navdušen. Prva koraka bi lahko bila izvajanje pomoči družini na domu in organizacija dnevnega varstva starejših, za kar obstajajo možnosti.

Minister je z zanimanjem prisluhnil načrtom in izrazil podporo in skladnost z usmeritvami ministrstva. V izjavi za medije je povzel: »Ta projekt je pravzaprav del naše politike na področju dolgotrajne oskrbe oziroma varstva starejših. V Sloveniji je razvita močna mreža domov za starostnike, imamo projekt pomoči na domu, druge ponudbe za starejše pa praktično ni. Tisti, ki potrebujejo občasno ali kratkotrajno vsakodnevno nego, so prisiljeni izbrati eno od teh dveh oblik,« je dejal minister Andrej Vizjak, ki meni, da občina Ivančna Gorica lahko postane neke vrste pilotna, starejšim prijazna občina.

Občinska uprava bo pripravila projekt do te faze, da bodo znana vsa potrebna dejstva in finančni okvirji, potem pa se bomo znova sestali z ministrom in pristojnimi službami in videli, kako lahko pomagajo s strani države.

Tomaž Smole, podžupan

»Modro« v Ivančni Gorici

Parkiranje v centru Ivančne Gorice v območju modrih con časovno omejeno, vendar brezplačno

S koncem julija je Občina Ivančna Gorica vzpostavila nov režim parkiranja v centru Ivančne Gorice. Z uvedbo modrih con na Sokolski ulici in na parkirišču pri banki se uvaja časovno omejeno parkiranje, ki pa še naprej ostaja brezplačno. Časovna omejitev pomeni, da voznik, ki parkira na območju modre cone, svoje vozilo lahko pusti parkirano eno uro in pol, po preteku časa pa mora vozilo odstraniti.

Do uvedbe modrih con je prišlo zlasti zaradi zasedenosti parkirnih mest v ožjem centru Ivančne Gorice, dogajalo se je namreč, da so bila parkirna mesta zasedena celodnevno, med tem, ko so stranke poslovnih lokalov in trgovin na tem območju, ki navadno ne potrebujejo parkirišča dalj časa, pogosto ostale brez parkirnega mesta. Sedaj bodo vozniki za daljše parkiranje lahko uporabljali novo parkirišče pri kulturnem domu, ki ga je občina zgradila letos spomladi in na katerem ni časovne omejitve parkiranja. Podobno parkirišče že dalj časa funkcionira tudi pri blokih nasproti pošte in pri otroškem igrišču nasproti hipermarketa.

Občina Ivančna Gorica je za označevanje prihoda na parkirno mesto v modri coni pripravila tudi papirnate parkirne ure v novi občinski podobi Prijetno domače, ki jih vozniki lahko prejmete v sprejemni pisarni občine. Če že imate parkirno uro, ki jo uporabljate v drugih mestih po Sloveniji, jo lahko prav tako uporabljate tudi pri nas. Ravno tako velja navaden list z označbo časa prihoda na parkirišče. Za neupoštevanje bo voznik kaznovan s predpisano denarno kaznijo v skladu z Zakonom o varnosti v cestnem prometu. Nadzor bo opravljala medobčinska redarska služba.

Matej Šteh

»Dobili bomo jasno sliko, kaj ljudje pričakujejo od nas ...«

Kako odgovoriti na problem staranja prebivalstva in izboljšati sožitje vseh generacij? Odgovor na to daje koncept medgeneracijskih središč. V občini imamo za njihovo vzpostavitev na razpolago tako prostor kot znanje. Več o tem in o raziskavi »Zdravo staranje in kvalitetno sožitje« je povedal župan Dušan Strnad. Razgovor z njim je sovpadel z nedavnim obiskom ministra Vizjaka, za katerega so medgeneracijska središča sodoben način reševanja problema staranja prebivalstva. Kaj bomo torej z njimi pridobili prebivalci naše občine? Kdaj lahko nanje računamo?

V današnji izjavi za javnost (razgovor je potekal 23. avgusta) je minister Vizjak konceptu medgeneracijskih središč v sklopu projekta »Starejšim prijazna občina« obljubil podporo vlade in ga razglasil kot pilotnega (vzorčnega) za vso Slovenijo. Če nas bo ta koncept ponesel prek občinskih meja, je prav povedati, kdo je njegov pobudnik. Kdo je torej dal prvo idejo?

V občinskih načrtih je bila prvotno predvidena izgradnja doma za starejše občane. Meni se dom ni zdel prava rešitev, zato sem se v iskanju novih idej udeležil seminarja na Inštitutu Antona Trstenjaka v Ljubljani. Tam sem se seznanil z dr. Jožetom Ramovšem, ki je medgeneracijska središča predstavil kot trend zdravega staranja in sožitja med vsemi generacijami. Pri sprejemanju občinskega prostorskega načrta smo za medgeneracijska središča našli primerne lokacije in ugotovili, da imamo v naših društvih upokojencev tudi znanje. Vključili smo se tudi v mrežo starejšim prijaznih občin. V občinskem svetu je ideja dobila podporo. Z dr. Ramovšem sva se dogovorila za sodelovanje in sedaj je strokovni svetovalec pri projektu in vodja raziskave »Zdravo staranje in kvalitetno sožitje«. Imenoval sem tudi Svet starosti prijazne občine, ki ga vodi občinska svetnica Milena Vrenčur. Svet je moj posvetovalni organ in aktivno sodeluje pri projektu. Veliko vlogo pri tem projektu pa ima podžupan Tomaž Smole, ki je glavni povezovalni člen in koordinator aktivnosti.

Začetni del projekta je obsežna raziskava »Zdravo staranje in kvalitetno sožitje«. Več kot šestdeset prostovoljcev je anketiralo več kot tisoč občanov. Kaj pričakujete, da boste izvedeli iz opravljene raziskave, česar sicer ne bi vedeli oz. spoznali?

Na rezultate raziskave nestrpno čakamo. Predvsem računam, da bomo dobili jasno sliko, kaj ljudje pričakujejo od nas. Rezultati bodo osnova za dolgoročno delovanje občine v naslednjih letih, ne le v tem mandatu. Posegali bodo na vsa področja od zdravstva, šolstva, prometne ureditve, do družabnega življenja, socialnega varstva in gospodarstva, predvsem delovnih mest. Raziskava je zastavljena zelo široko in je zajela celovito strukturo občanov od osemnajstega leta starosti dalje, zato bodo njeni rezultati resničen odraz počutja, hotenj, zmožnosti in želja naših občanov. Tako kvalitetnih informacij do sedaj nismo imeli.

Dr. Jože Ramovš, strokovni svetovalec projekta, je z izvedbo anketiranja izredno zadovoljen, tako s številom opravljenih anket kot z njihovo kvaliteto. Kakšno pa je vaše mnenje o načinu in poteku raziskave?

Raziskava sicer glede na načrte nekoliko zamuja, vendar je to pri tako obsežnem projektu pričakovano. Z njenim potekom sem vseskozi seznanjen, saj sem v stalnem stiku tako z dr. Ramovšem kot z gospo Vrenčurjevo, in s sodelavci iz občinske uprave.

Kaj menite o aktivnem vključevanju upokojencev v življenje občine? Med anketarji je bila večina upokojencev. Mnogim, najbrž večini od njih, so bile to prve ankete v življenju in opravili so jih več kot odlično. Ali ste morda dobili kakšno idejo, kako bi to razpoložljivo armado znanja, izkušenj in pripravljenosti uporabili še za kaj drugega, novega?

Delo prostovoljcev pri raziskavi je bil res imeniten dosežek, tudi to, da so bili pripravljeni sodelovati brezplačno. Minimalni del stroškov jim bomo sicer povrnili, toda to ni nič v primerjavi s časom, ki so ga vložili v anketiranje.

Mislim, da se ravno tu že kažejo prvi učinki projekta. Dokaj velika skupina starejših je pridobila popolnoma nova znanja o tem, kako na sodoben način reševati problem staranja prebivalstva. Z izvajanjem anketiranja so vsi pridobili tudi nova védenja in spoznanja o svojih so-občanih. Spoznali so jih z drugačne plati, kot so jih morda videli do sedaj in to bo nujno spremenilo tudi njihove medosebne odnose. V prihodnje bomo z njimi zagotovo računali pri novih projektih, sicer pa vidim njihovo aktivno vlogo v prihodnjih medgeneracijskih središčih.

Kateri bo prvi korak občinske uprave pri uvajanju rezultatov raziskave v prakso? Kaj konkretnega občani lahko pričakujemo?

Kot že rečeno bodo rezultati raziskave dali izhodišča za dolgoročno načrtovanje in delovanje občine na tem področju. Na kratek rok bomo predvsem izrabili možnosti, ki jih že imamo. Ker gre trend v vzpostavljanje medgeneracijskih središč, kjer se bodo srečevali tako mladi kot starejši, računamo, da bi v naslednjem letu začelo tako središče delovati v Šentvidu. Možnosti za to so v Centru za zdravljenje otrok, kjer je na razpolago tako potrebna infrastruktura kot znanje. Začeli bi postopoma, z dnevnim varstvom starejših. Idejni projekt je pripravljen, računamo, da stroški ne bodo visoki.

Naslednje medgeneracijsko središče bo v stari osnovni šoli v Višnji Gori, za kar je idejni projekt tudi pripravljen. Tam bo šlo za večjo investicijo, zato računamo, da nam bo pri tem finančno pomagala država, posebno še, če bomo državni »vzorec«. Načrtujemo, da bi to središče začelo delovati leta 2014.

Tako medgeneracijsko središče v Šentvidu, kot v Višnji Gori bo delovalo pod patronatom enega izmed domov za starejše občane. Tam naj bi poskrbeli za tiste starostnike, ki so zaradi bolezni priklenjeni na posteljo. Naslednje medgeneracijsko središče bi moralo biti v Ivančni Gorici ali Stični, kjer je največ prebivalcev. Možnost za to bo v večnamenskem objektu, ki je sicer dolgoročno načrtovan v Ivančni Gorici, vendar se nam ta investicija zaradi trenutnega gospodarskega stanja odmika.

Ali imate na koncu kakšno posebno sporočilo za prebivalce občine?

Predvsem bi se rad zahvalil vsem, ki so doslej sodelovali v projektu, tako anketarjem kot vsem prebivalcem, ki so bili pripravljeni sodelovati v anketi. Prava vrednost njihovega dela se bo šele pokazala. Potrudili se bomo, da bomo občane sproti seznanjali tako z rezultati raziskave kot tudi z vsemi aktivnostmi, ki bodo potekale na tej osnovi.

Upam, da bomo res postali prijazna občina, ne le starejšim, temveč vsem prebivalcem.

Gospod župan, hvala za vaše sodelovanje! Uspešno delo vam želim in da bi projekt čim prej začel dajati rezultate, v vaše in naše zadovoljstvo.

Joža Železnikar

Župan Strnad tudi med poletjem nadaljeval z obiski pri jubilantih

Župan Dušan Strnad je tudi med poletjem nadaljeval z obiski starejših občanov, ki letos praznujejo 90 in več let. Katere jubilante je obiskal, si lahko preberete spodaj.

Frančiška Lukančič s Fužin pri Zagradcu je v krogu svojih domačih, 5. julija praznovala 94. rojstni dan.

Amalija Koščak iz Šentvida pri Stični je 8. julija praznovala častitljivih 90 let.

Petar Bošnjak iz Gabrovčca, ki je eden izmed naših najstarejših občanov, je 10. julija dopolnil častitljivih 97 let.

Pater Alojzij Ilc je 18. julija v stiškem samostanu praznoval 91. let. Visok življenjski jubilej je obeležil tudi z diamantno mašo ob 60-letnici duhovništva.

Jožefa Marn iz Starega trga pri Višnji Gori je 29. avgusta dopolnila okrogli jubilej, 90 let.

Marija Bavdež iz Velikih Češnjic se je 3. septembra veselila svojega 90. rojstnega dne. Mnogi občani zlasti s šentviškega konca pa jo poznajo zlasti kot dolgoletno organistko, ki je še do nedavnega z igranjem na orgle polepšala bogoslužje v cerkvi svetega Vida.

Županovo voščilo pa sta po pošti prejeli še občanka Rozalija Stopar, prej stanujoča v Radohovi vasi, ki je v Domu starejših občanov v Trebnjem, 11. julija praznovala 90 let ter občanka Ana Markovič, ki je v Domu upokojencev Ljubljana - Tabor, prej stanujoča v Šentpavlu, 25. julija praznovala 92 let.

Začetek gradnje kanalizacije na Muljavi

Pred kratkim je Občina Ivančna Gorica podpisala pogodbo o gradnji kanalizacijskega sistema Muljava s podjetjem Komunalne gradnje d. o. o. iz Grosuplja. Na podlagi javnega razpisa, ki ga je občina objavila v mesecu juniju, je bilo podjetje Komunalne gradnje d. o. o. iz Grosuplja, izbrano kot najugodnejši izvajalec izmed desetih ponudnikov, ki so se javili na javnem razpisu za izvedbo gradbenih in instalacijskih del za kanalizacijski sistem Muljava.

Zaključena je gradnja biološke čistilne naprave s kapaciteto 350 populacijskih enot, sedaj pa sledi še izgradnja črpališča s približno 4 km dolgega kanalizacijskega sistema. Vrednost pogodbe znaša dobrih 462.000 evrov.

Gašper Stopar

Obvestilo

Občina Ivančna Gorica in izvajalec del obveščata krajane, da se bo gradnja začela 17. septembra in bo predvidoma trajala 110 (dela možnih) delovnih dni.

V času gradnje kanalizacijskega sistema bo oviran promet na cestah po naselju Muljava. Dela bodo potekala po posameznih odsekih, zato bodo o zaporah cest krajani obveščeni glede na napredovanje del.

Prosimo za razumevanje.

90 let gospe Ingeborg Patzelt – velike prijateljice Stične

V soboto, 11. avgusta, je v stiškem samostanu potekalo praznovanje 90-letnice gospe Ingeborg Patzelt. Gospa Ingeborg je skupaj z možem Hubertom častna članica stiške samostanske družine, njuna povezanost s samostanom pa je pred leti privedla tudi do pobratenja naše občine in bavarske občine Hirschaid, od koder Patzeltova prihajata. Slovesnosti so skupaj s soprogami prisostvovali župan Dušan Strnad, nekdanji župan Jernej Lampret in direktor občinske uprave Janez Radoš.

Zakonca Patzelt že več desetletij prihajata v Stično. Prvič sta Stično obiskala v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, ko sta raziskovala zgodovino cistercijanskega samostana Ebrach iz okolice Hirschaida. Njuno prvo srečanje s patrom Simonom Ašičem in spoznanje, v kako težkih ekonomskih razmerah je takrat samostan deloval, ju je spodbudilo k organiziranju pomoči za stiško redovno skupnost v njunem domačem kraju. Vezi med obema krajema so se utrjevale, leta 1985 pa sta bila zakonca Patzelt sprejeta tudi med t. i. stiške familiare, člane samostanske družine, ki so še posebej zaslužni za delovanje samostana. Medsebojni stiki so tudi po njuni zaslugi prešli v povezovanje obeh lokalnih skupnosti, ki sta od leta 1999 pobrateni.

Zahvalno mašo v opatovi kapeli je vodil stiški opat Janez Novak, ki je v pridigi slavljenko med drugim označil tudi za ikono pozornosti, saj gospa Ingeborg ob vsakokratnem obisku Stične nesebično deli svojo prijaznost med njene prebivalce in druge obiskovalce. Po končani maši se je slovesnost nadaljevala ob skupnem kosilu v samostanski obednici, kjer je bila priložnost tudi za izrekanje voščil ob jubileju. Praznovanje so dopolnili njeni dolgoletni prijatelji, člani Stiškega kvarteta.

Ob tej priložnosti je župan Dušan Strnad izrekel čestitke tudi patru Alojziju Ilcu, ki je 18. julija dopolnil 91 let. Pater Ilc, rojen v Ribnici, je v cistercijanski red vstopil v visoki starosti in je kot član samostanske družine vedno na razpolago za spovedovanje in maševanje. Minuli mesec pa je praznoval tudi diamantno mašo ob 60-letnici duhovniškega poklica. V zahvalo so mu zapeli tudi nekdanji njegovi sokrajani iz Ribniškega okteta.

Gašper Stopar

Aktivnosti Nove Slovenije med poletnim časom

27. julij 2012, Predsednica NSi na poletnem srečanju Enotne liste

Predsednica NSi in ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu Ljudmila Novak se je v petek, 27. julija 2012, udeležila tradicionalnega poletnega srečanja Enotne liste v Slovenjem Plajberku na avstrijskem Koroškem. V svojem nagovoru je želela spodbuditi, naj vztrajajo na tej poti idealizma. Kot predsednica NSi je poudarila, da je šla po tej poti tudi Nova Slovenija, ki se ji je s trdim delom in upanjem uspelo vrniti v Državni zbor, ponovno pa je postala pomemben del koalicije.

28. julij 2012, Ministrica Ljudmila Novak na Etno večeru v Beltincih

V soboto, 28. julija 2012, se je predsednica NSi in ministrica Ljudmila Novak udeležila Etno večera na 42. mednarodnem folklornem festivalu Beltinci, ki ga je organiziralo Kulturno umetniško društvo Beltinci. Ministrica Ljudmila Novak je kot ljubiteljica kulture poudarila, kako pomembno je, da imajo ljudje možnost sodelovati pri raznih kulturnih društvih in v tem najdejo svoj talent in ga pokažejo tudi drugim.

5. avgust 2012, Državni sekretar Matjaž Longar na srečanju treh Slovenij na Svetih Višarjah

Svete Višarje nad Trbižem v Kanalski dolini v Italiji so v nedeljo, 5. avgusta 2012, gostile tradicionalno srečanje Slovencev iz sveta, zamejstva in matične domovine. Srečanje se je začelo s predavanjem predsednika Slovenske akademije znanosti in umetnosti prof. dr. Jožeta Trontlja, ki je na temo »Etnične vrednote, up za prihodnost«, spregovoril o globalni krizi in odzivu ljudi na njene posledice. V nadaljevanju je škof Metod Pirih v romarski cerkvi Višarske Marije daroval sveto mašo, v pridigi pa je poudaril, da je namen srečanja treh Slovenij poglobitev v veri in utrditev slovenske narodne zavesti, pa tudi medsebojno druženje in povezovanje Slovencev po svetu, v zamejstvu in doma. V zaključku je sledil kulturni program s cerkvenim mešanim pevskim zborom iz Podbrezij.

6. avgust 2012, Ljudmila Novak: »Verjamem, da se je slovenska politika sposobna poenotiti«

Nova Slovenija je 4. avgusta praznovala 12. obletnico svoje ustanovitve. Ob tej priložnosti je predsednica stranke Ljudmila Novak na novinarski konferenci spomnila na nekatere ključne trenutke v zgodovini stranke, komentirala pa je tudi aktualno politično dogajanje v Sloveniji.

V uvodu je spomnila, da je bila NSi na začetku opozicijska in nato vladna stranka, sledilo pa je obdobje, ko je bila celo zunajparlamentarna stranka. »Stopiti bo treba skupaj, da nam ne bo šlo še slabše«. Novakova je dejala, da si želi, da bi se morebitni nesporazumi v koaliciji razreševali z dialogom in konstruktivnostjo. Povedala je tudi, da si bo NSi prizadevala, da bi se krivci, ki so slovenski bančni sektor pripeljali v tako slabo stanje, našli in da bodo ustrezno sankcionirani. »Trdno verjamem, da v Sloveniji še obstaja toliko volje in razuma, da bomo sami popeljali Slovenijo iz krize in nam ne bo treba zaprositi za tujo pomoč«.

Akrapovič ostaja v Ivančni Gorici

V avgustu 2012 je družba Akrapovič d. d., proizvajalec izpušnih sistemov ter proizvodov iz titana in karbonskih kompozitov, od družbe Danfoss prevzela proizvodni objekt v Črnomlju z namenom nadaljnje širitve svojih proizvodnih aktivnosti. Nova lokacija, na kateri sta že prisotna dobavitelja, družbi Polycom in Secop, predstavlja novo priložnost razvoja dejavnosti družbe Akrapovič, medtem ko ključne poslovne funkcije ostajajo v Ivančni Gorici.

Nekdanji Danfossovi prostori so zdaj Akrapovičevi.

Kar nekaj vznemirjenja je povzročila novica o Akrapovičevem nakupu poslovnih prostorov v Črnomlju. Ta informacija je bila tudi povod za avgustovsko srečanje župana Dušana Strnada s prvim možem družbe Akrapovič Igorjem Akrapovičem.

Glede na to, da na isti lokaciji že deluje družba Polycom, pomeni nakup nepremičnin v Črnomlju tudi izkoriščanje sinergijskih učinkov na področju dobave komponent avtomobilski industriji. S povečanjem proizvodnih kapacitet ob ohranitvi obstoječe lokacije v Ivančni Gorici in vzpostavitvijo moderne, procesno organizirane proizvodnje v Črnomlju, bo Akrapovič zagotavljal dobavo svojih izdelkov na zahtevne in dinamično razvijajoče se svetovne trge.

Ob Danfossovi prodaji dejavnosti kompresorjev družbi Aurelius sredi leta 2010, so nepremičnine ostale v lasti Danfossa. Vse odtlej se je Danfoss trudil poiskati novega lastnika, ki bo pozitivno prispeval k dolgoročnemu razvoju lokalnega okolja.

Dejstvo je, da je bil nakup obstoječega objekta finančno precej ugodnejša rešitev od gradnje novega objekta na lastnem zemljišču. Podjetje bo postopoma v Črnomelj preneslo proizvodnjo izpušnih cevi, v Ivančni Gorici pa ostaja sedež podjetja, vodstvo, celoten razvoj in visokotehnološka livarna. Po besedah župana Strnada je vodstvo družbe Akrapovič izrazilo zadovoljstvo z napori občine v zadnjih letih, da uredi namembnost zemljišča neposredno ob obstoječih objektih v Ivančni Gorici. S tem bo omogočen nadaljnji razvoj podjetja tudi v Ivančni Gorici.

Franc Fritz Murgelj
Matej Šteh

Pan-Jan tudi v Ljubljani

Konec avgusta je trebanjsko podjetje Pan-Jan, ki je v sredini februarja odprlo novi trgovsko-poslovni center v Ivančni Gorici, v Ljubljani odprlo novo sodobno avtopralnico. Avtopralnica Meksiko se nahaja v neposredni bližini dovoza v urgentni blok Kliničnega centra, v kleti garažne hiše Meksiko. Za svojo novo avtopralnico so izbrali tehnologijo pranja nemškega proizvajalca Christ z več kot 20-letno tradicijo. Christ je razvojno naravnano podjetje, ki je s svojimi inovacijami krojilo razvoj tehnologij in postavljalo mejnike strojnega pranja avtomobilov.

Glavne prednosti izbranega sistema so patentirane zglobne tekstilne krtače, nadsredinsko pranje brez sence in učinkovit sistem recikliranja uporabljene vode. Tekstilne krtače so, kot so pokazale raziskave nemškega urada za tehnične preglede TÜV, veliko nežnejše do avtomobilskega laka kot običajne krtače. Primerjali so namreč obrabo po 50-tih pranjih z običajno in tekstilno krtačo pri potopni globini 8 in 16 cm. Obraba laka je bila pri uporabi tekstilnih krtač le neznatna, medtem ko je bila obraba po 50-tih pranjih z običajno krtačo dobro vidna v obliki dolgih in širokih vdolbin na laku. Pri TÜV so ob testu kakovosti pranja z različnimi krtačami še zapisali, da je vidna analiza površine pri obeh pranjih še pokazala, da ima lak po obdelavi z običajno krtačo bolj moten (mat) videz kot pri čiščenju s tekstilnimi krtačami.

Investicija podjetja Pan-Jan v moderno avtopralnico, s kapaciteto do 75 avtomobilov na uro, v višini 650.000 € je prinesla zaposlitev štirim osebam. Na začetku bodo opravljali le storitve avtomatskega pranja vozil, osnovno pranje za ceno 6 €, skupaj s pranjem podvozja pa bo stalo 7 €. Kasneje pa bodo spekter storitev razširili še na notranje čiščenje, poliranje in druge sorodne storitve. Avtopralnica bo odprta od ponedeljka do sobote od 8. do 20. ure zvečer, ob nedeljah pa od 12. do 17. ure.

Franc Fritz Murgelj

Uredništvo časopisa Klasje se je z direktorico podjetja Pan-Jan Anito Prijatelj dogovorilo, da bodo vsem, ki jih bo pot zanesla v njihovo novo avtopralnico v Ljubljano in bodo pri plačilu priložili kupon, objavljen ob tem članku, priznali 20 odstotni popust na ceno izbranega čiščenja. Lahko pa se odločite za večkratni obisk in si tako pridobite možnost osvojitve ene od praktičnih nagrad ali glavne nagrade, ki je 8-dnevno križarjenje po Sredozemlju za 2 osebi.

Cvetko Zupančič z Vrha pri Višnji Gori novi predsednik KGZS

Novi predsednik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije (KGZS) je postal Cvetko Zupančič, doma z Vrha pri Višnji Gori. Svet KGZS je namreč Cvetku Zupančiču, ki je tudi državni svetnik in predsednik Kmetijske zadruge Stična, konec junija zaupal vodenje zbornice v naslednjem štiriletnem mandatu.

Cvetko Zupančič z Vrha pri Višnji Gori, novi predsednik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije (Foto: Arhiv KGZS)

Cvetko Zupančič nam je ob zaupal, da najprej ni računal, da bo kandidat za predsednika KGZS. »Po posvetovanju s člani, izvoljenimi na Kmečki listi, je prevladalo stališče, da je delitev in prepirov v kmetijstvu v Sloveniji preveč in da je treba nekaj spremeniti. Člane zbornice in kmete zanima le, kako bomo stopili skupaj in nekaj premaknili. Ker je večina menila, da sem sposoben to izvesti, sem pristal na kandidaturo,« je ob imenovanju povedal Zupančič. Dodal je še, da se zaveda, da položaj v kmetijstvu ni lahek. Zato bo njegova prednostna naloga zavzemanje za skupni nastop pri pogajanjih za boljši položaj kmeta v družbi. »Sogovorniki me bodo upoštevali le takrat, ko bodo videli, da imam podporo ljudi, ki jih zastopam. Če tega ne bodo začutili, je moja moč nikakršna,« je poudaril Zupančič. Dodal je še, da predlogi in stališča zbornice ne smejo prihajati le iz ozkih krogov, torej le s strani vodstva, temveč morajo priti iz strokovnih odborov. Zato poziva kmete, da na posameznih območnih enotah KGZS izrazijo zahteve oziroma mnenja glede zborničnega delovanja. Zbornica mora po njegovem te zahteve v čim večji možni meri tudi uresničiti.

Glede trenutnega težkega položaja v Sloveniji tako na področju gospodarstva kot tudi kmetijstva je Zupančič povedal, da se povsod pričakuje velika racionalizacija. Zbornica bo zato skromna v svojem poslovanju in bo tako svojim članom dokazala, da racionalizacijo tudi sami udejanjajo, ne le govorijo o nje. Zupančič je predstavil tudi stališče do zborničnega prispevka. Poudarja, da »zbornični prispevek ni davek, ni dar, temveč je zakonsko določena dajatev, s katerim je treba ravnati racionalno. Člani morajo vedeti, kam ta denar gre, za kaj se porabi in kaj za ta denar dobijo, če želimo imeti bolj zadovoljne člane zbornice,« je še povedal Zupančič.

Za prihodnjo številko Klasja pripravljamo daljši pogovor z novim predsednikom KGZS o aktualnih temah na področju kmetijstva in gozdarstva. Če bi želeli, da Cvetko Zupančič odgovori tudi na vaše vprašanje, nam ga prosim pošljite po elektronski pošti na urednistvo@klasje.net.

Franc Fritz Murgelj

Regijsko tekmovanje oračev v Grosupljem

Člani strojnega krožka Kmetovalec so ob strokovni in organizacijski podpori kmetijske svetovalne službe KGZS Zavoda Ljubljana, ter ob sodelovanju DPM Kalček iz Ivančne Gorice v soboto, 28. julija 2012, že sedemnajsto leto zapored pripravili prireditev. Letošnja tema je bila ponovno oranje in osnovna obdelava tal in zato se je na prireditvenem prostoru zbralo kar lepo število okoliških kmetovalcev s svojimi delovnimi stroji – traktorji s plugi, ki so jih ob pomoči Jožeta Habjana in Antona Markoviča (DPM Kalček) nastavili in pripravili za pravilno oranje. O pomembnosti pravilne nastavitve plugov pred oranjem in tehnične podrobnosti je prisotne seznanil Jože Benec, ki že dolga leta z veseljem sodeluje na tekmovanjih oračev kot sodnik in vodja tekmovanj, sicer pa je direktor KGZ Zavoda Ljubljana.

Da je pravilno oranje lahko tudi tekmovalna disciplina, je bilo vsem prisotnim jasno, ko so si ogledali orače pri oranju na, za njih, določenih parcelah. Letos se je za tekmovanje prijavilo 11 sodelujočih, orali so v dveh tekmovalnih kategorijah, in sicer s plugi krajniki in obračalnimi plugi.

V kategoriji plugov krajnikov je prvo mesto zasedel Kavšek Franc, že veteran v tekmovanjih iz Ivančne Gorice, Šarc Rok iz Radomelj je bil drugi, tretje mesto pa je zasedel Kralj Matjaž iz Ivančne Gorice.

Kategorija obračalnih plugov pa je prinesla naslednje zmagovalce: prvo mesto Anton Markovič, Ivančna Gorica; drugi France Omahen tudi iz Ivančne Gorice, tretje mesto pa je pripadlo Karlu Glavanu iz Žužemberka.

Zmagovalne stopničke za najboljše – plugi krajniki in obračalni plugi

Da je bil dan popoln, se je v spretnostni vožnji pomerilo osem tekmovalcev, med njimi tudi dva najmlajša člana sekcije Mladih v SK Kmetovalec Grega in Blaž Jaketič. Seveda so tudi tekmovalci spretnostne vožnje prejeli pokale in priznanja, in sicer: Štefan Kastelic za prvo mesto in najboljši čas, Klemen Šteh za drugo mesto – oba Ivančna Gorica, tretje mesto pa je pripadlo Alešu Pečjaku iz Grosupljega.

Razen tekmovalnega dela in nastavitve plugov so si obiskovalci lahko ogledali še najnovejše stroje v zastopstvih KTC Novo mesto in Euro Globtrade, ter domačega prodajalca dvoriščne mehanizacije, podjetja Lin-Fis d. o. o.

Darka Zupanc-Puš
Foto: Metka Ceglar

20 let turizma pri Okornovih na Pristavi

V iskanju novih poslovnih izzivov se je pred dvajsetimi leti porodila zamisel Marti in Francu Okorn, da na svoji domačiji na Pristavi nad Stično uredita izletniški turizem. Preuredila sta družinsko hišo in kmalu so se pojavili prvi gostje. Z veseljem sta jih postregla z domačimi tradicionalnimi dobrotami in doma narejenimi suhimi mesninami, za katere sta kmalu začela prejemati priznanja. Usoda je sredi dela iztrgala gospodarja Franca, Marta pa je s hčerkama odločno nadaljevala zastavljeno delo.

Na Okornovi domačiji se radi ustavljajo pohodniki, kolesarji, konjeniki in motorizirani gostje, saj kmetija leži na dobro dostopnem kraju s čudovitimi razgledi. S kmetije se razprostira prelep pogled po velikem delu dolenjskih gričev, pogled pa seže tja do Notranjske in Snežnika. Velikokrat se pri njih oglasijo tudi domačini, saj dobijo občutek, kot da so vsi člani velike družine. Gostje lahko izbirajo med domačimi salamami in klobasami ali pa se okrepčajo s slastnim kmečkim kosilom. Marta in njena družina poskrbita za še tako zahtevnega gosta, da se počuti prijetno in domače.

Prijetno domače pa smo se počutili vsi, ki smo se zbrali na Pristavi nad Stično, v nedeljo, 26. avgusta, ko je kmetija Okorn praznovala svoj dvajseti rojstni dan. Tako kot znajo Okornova dekleta, so tudi tokrat za obiskovalce pripravile mesne in sladke dobrote, pa tudi žeje niso trpeli.

Ob jubileju želimo Izletniškemu turizmu Okorn še veliko zadovoljnih gostov in priznanj za njihovo uspešno delo.

Irena Brodnjak

Okusi poletja na tržnici v Ivančni Gorici

V soboto, 1. septembra, je na tržnici v Ivančni Gorici potekal že šesti letošnji tematski dan pod naslovom »Okusi poletja«. Tudi to sobotno dopoldne je kljub slabemu vremenu, ki je oznanjalo, da prihaja jesen, kar lepo število kupcev in obiskovalcev prisostvovalo zanimivemu programu in ponudbi.

Predstavili so se številni ponudniki lokalno pridelane hrane ter obrtniki iz Ivančne Gorice in okolice. Obiskovalci so lahko poskušali in kupovali zelenjavne solate, osvežilne napitke, dobrote iz malin in drnulj, s čokolado prelite »Sadove raja«, tradicionalne jedi in osvežilne sladice, med in medene izdelke, mlečne izdelke, suhomesnate izdelke, sadove vinske trte. Prvič na tržnici je bila na voljo tudi degustacija in pokušanje tajske hrane, ki jo pridelujeta ponudnika iz naše občine.

Naslednji tematski dan z naslovom »Sadovi jeseni« je predviden 7. oktobra, sicer pa tržnica posluje vsako soboto od 7. do 12. ure. Vabljeni!

Matej Šteh

Tokrat na tržnici tudi trener rokometne ekipe SVIŠ Gorazd Potočnik, ki skupaj z ženo na domu v Šentvidu prideluje tudi tradicionalno tajsko hrano

Tržnica v Ivančni Gorici le korak za lokalnimi tržnicami v Švici

Vroč avgustovski konec tedna, od 10. do 13. 8., so se v okviru projekta Lokalni produkti - Swiss Contribution, predstavniki Centra za razvoj Litija, Jarine, Občine Ivančna Gorica ter ponudnikov lokalnih produktov odpravili na tridnevno ekskurzijo v švicarski kanton Granbünden, ki se nahaja v neposredni bližini mesta Zürich. Glavni namen ogleda dobre prakse je bil obisk letnega sejma na prelazu Klausen ter predstavitev delovanja društva »alpinavera« iz Chura.

Projektni partnerji »alpinavera« iz Švice so udeležence ogleda dobre prakse v uvodu popeljali na ogled lokalne tržnice v mestu Chur. Zaradi prioritetne ponudbe mleka in mlečnih izdelkov ter mesnih izdelkov v nemško govorečem kantonu Graubünden je bila v Churu s strani občine pred 20-timi leti dana pobuda za ustanovitev lokalne tržnice. Tržnica je aktivna od maja do oktobra, samo ob sobotah. V ozko mestno središče je možno postaviti 28 stojnic, čakalna vrsta ponudnikov pa se z leti veča (trenutno 40), vendar ne razmišljajo o dveh tržnih dnevih. Na stojnicah se ponuja zelenjava, sadje, med, sadike rastlin in zelišč, mlečni, mesni in pekovski izdelki pa se ponujajo na stojnicah v sklopu že obstoječih bližnjih trgovin. Večina ponudbe na tržnici je ekološke (90 %), kar je tudi značilnost ekološkega kmetijstva tega kantona.

V nadaljevanju so si udeleženci ogledali trgovino, ki je vključena v Regionalno trgovsko verigo »Globus« z dolgoletno tradicijo, ki seže v sedemdeseta leta prejšnjega stoletja. Na podlagi analiz, da se potreba po zagotovitvi lokalno pridelane hrane in visoko kvalitetnih izdelkih veča, so se v »Globusu« obrnili na »alpinavero« z namenom sodelovanja v obliki distribucije lokalnih izdelkov. »Alpinavera« drži visok nivo kvalitete, saj pod svojo znamko sprejme le izdelek, katerega sestavin je pridelanih iz kantonov Graubünden, Uri, Glaris in katera 2/3 dodane vrednosti pri proizvodnji izdelka ostane v omenjenih kantonih (added value). Za pridobitev znamke »alpinavera« pri surovini (npr. mleko), mora biti le-ta 100 % pridelan na območju omenjenih kantonov. Alpinavera« v večji meri posreduje izdelke in ne toliko surovine. Na ta način dvigujejo ceno lokalnim produktom. Kljub temu, da so lokalni proizvodi dražji od uvoženih, Švicarji kupujejo domače.

Zelo zanimiv je bil obisk prodajalne »Scarnuz Grischun« v kateri se združujejo manjši proizvajalci. Osem žena poleg osnovne dejavnosti, ki je kmetovanje, izdelujejo še izdelke z dodano vrednostjo. Svoje izdelke (sirupe, testenine, čaje, marmelade, »nusstorten«…) dostavljajo na eno zbirno mesto, od tam pa se izdelke prodaja naprej. Zbirno mesto je preprosta trgovinica v starinskem slogu, ki deluje že 20 let.

Zadnji dan ekskurzije so udeleženci obiskali tržnico na prelazu Klausen (nadmorska višina 1900 m) med kantonoma Graubünden in Uri. Avtor ideje o sejmu na visokogorskem prelazu je »alpinavera«. V izhodiščnem letu 2007 sta bila organizirana le dva sejma na dveh prelazih, kasneje pa so koncept sejma razširili na štiri lokacije znotraj štirih terminov. Ponudnikov na sejmu je lahko največ 28. Prioritetni kriteriji za sprejem ponudbe na sejem so: stalnost in zanesljivost ponudnikov, pestrost ponudbe ter povpraševanje po ponudbi določenega izdelka. V primeru, da sta prisotna npr. že dva ponudnika sirov, za vstop novega vedno vprašajo za »dovoljenje« že prisotna ponudnika.

Udeleženci strokovne ekskurzije so ugotovili, da se tržnica v Ivančni Gorici razvija v pravo smer, saj se daje prednost lokalnim ponudnikom, ki dosegajo sprejemljiv nivo kvalitete. Prav tako je zelo pomemben faktor uspešne tržnice sodelovanje med ponudniki samimi, vzdrževanje pozitivne klime, raznovrstnost ponudbe na stojnici, vizualna podoba stojnice ter prijaznost ponudnika. Dejstvo je, da kupci kupujejo z očmi. Dvajsetletna tradicija lokalne tržnice v Churu je lepa vzpodbuda za nadaljevanje začrtane poti v Ivančni Gorici. Želimo si, da bi tako kot v Churu postal obisk sobotne tržnice samoumeven tudi v Ivančni Gorici.

Mojca Hauptman, koordinatorka lokalne tržnice v Ivančni Gorici

Paprika, več kot le hrana

PAPRIKA *(Capsicum annuum L.)* izvira iz Amerike. Naravna rastišča se razprostirajo od Mehike do Bolivije in Brazilije. Semena paprika so bila odkrita v izkopaninah človeških domovanj na območju sedanje Mehike in Peruja, katerih starost ocenjujejo na 8.000 do 9.000 let. V Evropo so papriko prinesli portugalski pomorščaki v 15. stoletju našega štetja, nato pa se je hitro razširila v severno Afriko, Indijo, južno Azijo in na Kitajsko.

Plodove sladke in ostre paprike sušimo, zamrzujemo ali drugače predelamo, predvsem pa so zdravilni sveži plodovi. Pekoč okus daje ostri papriki alkaloid kapsicin, ki ga zaznamo celo, če ga razredčimo v razmerju 1: 1.000.000; vsebuje ga predvsem povrhnjica plodnice, zato je notranji del, kjer je seme, najbolj pekoč. Ta alkaloid vpliva na širjenje kapilar.

V papriki so odkrili tudi vitamin P, ki ugodno deluje pa prožnost krvnih žil in je posebno učinkovit ob pristnosti večjih količin vitamina C, kar velja tudi za rutin, ki je v rdeči papriki in vpliva na čvrstost kapilar. V papriki je 4 do 6 krat več vitamina C kot v limoni in pomaranči.

V papriki je veliko provitamina A, tako da s 3 do 4 g mlete paprike lahko pokrijemo dnevne potrebe, vsebuje tudi vitamine iz skupine B, predvsem B1 in B2.

Papriko priporočajo pri pomanjkanju vitaminov, pri neješčnosti, pri revmatičnih obolenjih, pri pospeševanju menstruacije, pri ledvičnih boleznih, uporabna je tudi za zdravljenje alkoholne odvisnosti. Ker paprika vsebuje veliko vitaminov, jo priporočajo kot sredstvo za preprečevanje prehladov, paradontoze in zboljšanje vida. Paprika pospešuje rast las, zato jo uporabljamo skupaj s hmeljem za masiranje lasišča.

V različnih mazilih proti revmatizmu so tudi snovi, ki jih vsebuje paprika. Npr. v Rusiji priporočajo za zdravljenje revmatizma alkoholni obkladek iz paprike in sončnice. Pri zelo slabi prekrvavitvi izredno koristi obloga, narejena iz paprike, namočene v žganju. Paprike pa ne smejo uživati tisti bolniki, ki imajo težave z želodcem, zlasti preveč želodčne kisline, in ki so nagnjeni k razdraženosti ledvic, jeter in trebušne slinavke. Čezmerno uživanje paprike, predvsem ostre, namreč povzroča preveč želodčne kisline in zaprtje, lahko tudi hujše okvare želodca.

Plodovi paprike vsebujejo povprečno 89,6 odstotkov vode, 1,5 odstotka beljakovin, 0,9 odstotka maščob, 6,6 odstotka ogljikovih hidratov (od 2,8 do 5,6 odstotka sladkorja in od 1,3 do 1,5 odstotka balastnih snovi), 0,2 odstotka organskih kislin (jabolčna in citronska) in do 1,5 odstotka alkaloidov kapsaicinoidov. Kapsicin, ki je značilen alkaloid rodu Capsicum, je v semenu in v vzdolžnih delih placente. Količina kapsaicina je v obratnem sorazmerju z velikostjo plodu. Odgovor na to, zakaj imajo nekatere vrste paprike pekoč okus, nam daje kemična sestava kapsaicina, ki je podobna piperinu, sestavini črnega popra.

Zaradi visoke hranilne in biološke vrednosti papriko uvrščamo med pomembnejše zelenjadnice. Uporabljamo jo lahko svežo, v solati, kot prikuho, kot začimbo (zmleta paprika) ali celo kot nadomestek za poper (ostra paprika). V madžarskih receptih papriko vedno kombinirajo s čebulo, pogosto pa tudi s česnom, kumino in majaronom.

S sušeno in mleto ostro ali sladko papriko začinjamo mesne jedi, lahko tudi solate, prikuhe. Paprike babure so primerne predvsem za polnjenje in solate; podolgovate pa so izredno dobre, če jih spečemo na primerno vroči plošči ali žaru.

Največ vitaminov in ostalih snovi pa ima surova paprika, ki jo jemo v solati skupaj s paradižnikom.

Pripravila:
Damjana Ostanek, dipl. ing. hortikulture - Kmetija Ostanek

SITIK d. o. o.

Cistercijanska opatija Stična
Stična 17
SI - 1295 Ivančna Gorica
SLOVENIJA

Proizvodnja čajev, jabolčnega kisa in drugih zdravilnih pripravkov po izvirnih recepturah p. Simona Ašiča.
Vrtnarstvo, storitve, trgovina na drobno in debelo.

SAMOSTANSKA VRTNARIJA

5. 9. 2012 odpira vrata jesenskemu cvetju

Poletne zasaditve cvetličnih posod in gredic se bodo poslovile in večina od nas jih bo zamenjala z jesenskimi lepoticami in jesenskim cvetjem. Prav jesenske zasaditve pogosto pritegnejo naše poglede. Pestra izbira jesenskih barv v vseh mogočih odtenkih nas ne pusti ravnodušne, da si tega ne bi privoščili v okolici svojega doma.

- MAČEHE velikocvetne, mini, dišeče, parkovne,
- ENDURIO plazeča MAČEHA , že dobro poznana novost preteklih let
- MAČEHA za v obešanke (krasno prezimi)
- TRAJNICE in TRAVE
- SOBNE RASTLINE
- RESJE, HEBE, KRIZANTEME ….

Cvetje boste kombinirali in dopolnjevali s:

- spomladanskimi čebulicami
- dekorativnim lubjem
- keramičnimi, plastičnimi in glinenimi posodami
- dekorativnim peskom

Delovni čas in ponudbo najdete na naši spletni strani www.sitik.si, ali nam pišete po el. pošti: vrtnarija.sitik@siol.net

VABLJENI NA »NAJ PRIDELEK 2012«

Turistično društvo Grča Lučarjev Kal tudi letos pripravlja v sodelovanju s Kmetijsko zadrugo Stična tradicionalno

11. občinsko tekmovanje za naj pridelke občine Ivančna Gorica

v nedeljo, 7. oktobra, na Lučarjevem Kalu, s pričetkom ob 13. uri.

Vsi vrtičkarji in pridelovalci rekordnih poljskih pridelkov vabljeni, da med svojimi pridelki najdete tiste največje, najdaljše ali najtežje, skratka tiste, za katere menite, da so rekordnih dimenzij. Vaše naj pridelke bomo zbirali v vrtnem centru Kmetijske zadruge Stična v Ivančni Gorici do sobote, 6. oktobra, do 11. ure.

Lastniki zmagovalnih naj pridelkov bodo prejeli priznanja in praktične nagrade.

Zbiranje rabljenih oblačil, obutve in hišnega tekstila

V Zbirnem centru v Špaji dolini lahko od avgusta 2012 oddate rabljena oblačila, obutev in hišni tekstil (v nadaljevanju tekstil).

ZAKAJ ZBIRAMO: Na odlagališču v Špaji dolini svojo pot konča mnogo oblačil, obutve in hišnega tekstila. Če bi ta tekstil zbrali na primeren način, bi bilo večina še uporabnega. Večina zbranega tekstila je namenjeno ponovni uporabi v Afriki in Aziji, manjši delež pa se reciklira. Tekstilni izdelki, ki niso primerni za nadaljnjo uporabo, se predelajo v toplotno izolacijske materiale, krpe in druge alternativne produkte.

Ločeno zbiranje, ponovna uporaba in predelava oblačil in tekstila imajo številne prednosti:
- ohranjanje naravnih virov;
- manj odpadkov na odlagališčih;
- zmanjšanje izpustov toplogrednih plinov;
- nova delovna mesta.

KAJ ZBIRAMO:
- vsa otroška, ženska in moška oblačil;
- igrače iz tekstila;
- hišni tekstil: posteljnina, rjuhe, zavese (iz naravnih vlaken)
- obutev v paru (obutev, ki nima para, se ne zbira);
- torbe in torbice, kravate, pasove in drugi modni dodatki.

NE ZBIRAMO umazanih in strganih oblačil in obutve, krp, odej, preprog ...

KAKO ZBIRAMO: Tekstil zbiramo v PVC vrečah, teže 15 do 20 kg (da se tekstil med transportom ne umaže in zaradi nadaljnjega dela z njim). Oddan tekstil mora biti čist! Samo čist tekstil je uporaben, pranje bi namreč povzročilo prevelike dodatne stroške.

Če se pojavijo dodatna vprašanja, lahko pokličite v ZC Špaja dolina na tel. št.: 01/78 88 943.

Odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev - jesen 2012

Javno komunalno podjetje Grosuplje obvešča občane občine Ivančna Gorica, da bo v jesenskem času odvažalo nevarne odpadke iz gospodinjstev po naslednjem vrstnem redu:

	DATUM	*NASELJE*	*ZBIRNO MESTO*	*ČAS ZBIRANJA*
sobota	*06. 10. 2012*	*Temenica*	*Parkirišče pri trgovini*	*8.00 – 8.30*
sobota	*06. 10. 2012*	*Dob*	*Na avtobusni postaji*	*9.00 – 9.30*
sobota	*06. 10. 2012*	*Šentvid pri Stični*	*Parkirišče pri trgovini Tuš*	*10.00 – 11.00*
sobota	*06. 10. 2012*	*Stična*	*Parkirišče pri samostanu*	*11.30 – 12.30*
sobota	*06. 10. 2012*	*Ivančna Gorica*	*Parkirišče pri Zdravstvenem domu*	*13.00 – 14.00*
sobota	*06. 10. 2012*	*Višnja Gora*	*Parkirišče pri Cestnem podjetju*	*14.30 – 15.30*
sobota	*06. 10. 2012*	*Muljava*	*Parkirišče pred Kulturnim domom*	*16.00 – 17.00*
ponedeljek	*08. 10. 2012*	*Ambrus*	*Parkirišče pred družbenim domom*	*14.00 – 15.00*
ponedeljek	*08. 10. 2012*	*Zagradec*	*Parkirišče pri trgovini Kmetijske zadruge*	*15.30 – 16.30*
ponedeljek	*08. 10. 2012*	*Krka*	*Parkirišče pri Gostišču Krka*	*17.00 – 18.00*

Med nevarne odpadke spadajo topila, kisline, barve, laki, olje in maščobe, detergenti, zdravila, baterije, akumulatorji, fluorescentne cevi in drugi živosrebrni odpadki, prazne tlačne posode, fotokemikalije, pesticidi, embalaža onesnažena z nevarnimi snovmi in podobno.

Javno komunalno podjetje Grosuplje

Podpis pogodbe za izgradnjo čistilne naprave v Špaji dolini

Javno komunalno podjetje Grosuplje d. o. o. in izbrani izvajalec po javnem razpisu, podjetje ROTREAT ABWASSERREINIGUNG GMBH iz Avstrije, sta konec avgusta podpisala pogodbo za dobavo in vgradnjo montažne naprave za čiščenje izcednih vod iz odlagališča Špaja dolina s tehnologijo dvostopenjske reverzne osmoze.

Gre za odločilno, a ne edino investicijo pri postopkih za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za odlagališče nenevarnih odpadkov v CERO Špaja dolina. Pogodbena vrednost del in opreme znaša 370.800,00 EUR. Investicijo financirajo Občine Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje, po lastniških deležih. Montaža in končni prevzem opreme morata biti izvedena najkasneje v 35 dneh po podpisu pogodbe. Predvideno je tudi enoletno poskusno obratovanje. Poleg predvidene čistilne naprave pa je letos predvideno tudi nadkritje kompostarne ter tehtalnega prostora, gradnja tlačnega voda za onesnaženo vodo iz čistilne naprave na telo deponije in izgradnja ničelne vrtine za opazovanje stanja podzemnih voda.

Čiščenje izcednih vod po postopku dvojne reverzne osmoze je mednarodno uveljavljena tehnologija in predstavlja v Republiki Sloveniji najbolj uveljavljen način učinkovitega čiščenja odlagališčnih vod. Izcedna voda, ki se zbira v zunanjem bazenu, se bo s pomočjo plavajoče črpalke črpala v zbirno posodo v kontejnerju, v katerem se bo z dodatkom kisline zniževal pH izcedne vode iz pH 8 na pH 6,5. S tem bo preprečeno nalaganje različnih oborin, predvsem hidrokarbonatov, na membrane in s tem prehitra zamašitev le teh. Po znižanju pH vrednosti se bo izcedno vodo vodilo preko peščenega filtra, na katerem se bodo s postopkom grobe filtracije iz izcedne vode odstranili vsi večji delci. Za njim se bo izcedna voda vodila preko svečnega filtra s pomočjo katerega se iz vode odstranijo fini delci.

Sledi prva stopnja reverzne osmoze, kjer se mehansko očiščena izcedna voda s pomočjo visokotlačnih črpalk vodi na module, v katerih so montirane polprepustne membranske blazinice. Sistem tvori tako imenovane odprte kanale, v katerih se koncentrira surova raztopina. Posamezni kanali so medsebojno povezani preko razporejenih odprtin tako, da se voda preliva preko membranskih blazinic radialno od notranje k zunanji in od zunanje k notranji strani. Izcedna voda pod velikim vstopnim pritiskom do 75 barov teče preko aktivne površine (membrane), pri čemer čista voda z manjšimi molekulami prehaja preko membran, večje molekule in nečistoče pa ostajajo na nefiltratni strani. Za izboljšanje kakovosti vode bo za prvo stopnjo reverzne osmoze potekala še druga stopnja, kjer se bo izcedna voda še enkrat prefiltrirala skozi membrane.

Prefiltrirana in očiščena voda se zbira v zbirni posodi, od katere se nato vodi na ponikalno polje. Koncentrat, to je neočiščeno vodo, ki ostane na membranah, se bodo s pomočjo cevovoda vodili nazaj na telo odlagališča. Delež očiščene vode bo znašal minimalno 75 %.

Tomaž Rigler, direktor
JKP Grosuplje d. o. o.

ODPADKE LOČUJEM, OKOLJE VARUJEM
Javno komunalno podjetje Grosuplje

V sklopu akcije »Odpadke ločujem, okolje varujem« nagrajujemo

Odpadna električna in elektronska oprema, odpadne sijalke ter odpadne baterije in akumulatorji sodijo med okolju nevarne in škodljive odpadke. Javno komunalno podjetje Grosuplje jih zbira, družba Zeos pa poskrbi za pravilno obdelavo teh odpadkov. Zato pozivamo vse prebivalce občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica k zbiranju odpadne električne in elektronske opreme, odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev ter sijalk in oddaji v zbirnem centru v Špaji dolini. Vsi občani občin Dobrepolje, Grosuplja in Ivančne Gorice, ki bodo med 15. 9. 2012 in 15. 10. 2012 v Zbirni center Špaja dolina pripeljali odpadno električno in elektronsko opremo, odpadne baterije in akumulatorje ali odpadne sijalke in ob predaji izpolnili kuponček, sodelujejo v nagradni igri.

Javno komunalno podjetje Grosuplje in družba ZEOS bosta izmed izpolnjenih kupončkov 20. 10. 2012, na Dnevu odprtih vrat CERO Špaja dolina, izžrebala 3 nagrajence, ki bodo prejeli:

1. nagrada: hladilnik
2. nagrada: vodeni ogled po Radenskem polju in kosilo za dve osebi
3. nagrada: vodeni ogled po Radenskem polju in kosilo za eno osebo
4.

Žreb nagrajencev bo potekal v CERO Špaja dolina 20. 10. 2012 ob 11:00. Vsak lahko sodeluje z več kuponi in osvoji le 1 nagrado.

Med odpadno električno in elektronsko opremo sodijo vsi mali gospodinjski aparati, tv in monitorji, računalniki, miške, tipkovnice, telefoni, predvajalniki glasbe, veliki gospodinjski aparati, hladilniki, skrinje, elektronske igrače, elektronske tehtnice, igrače na baterije, sušilniki za lase, brivniki, varčne sijalke … V akciji zbiramo tudi nevarne odpadke - baterije in akumulatorje ter sijalke.

Delovni čas zbirnega centra Špaja dolina:
Ponedeljek – petek 7:00 – 19:00, sobota 8.00-15.00 v času od 15.3. do 14.11.
Ponedeljek – petek 7:00 – 16:00, sobota 8.00-13.00 v času od 15.11. do 14.3.
Kontakt: cero@jkpg.si; T: (01) 7888 943; 051 327 899

Akcija poteka v okviru slovenske osveščevalne kampanje za ravnanje z OEEO in osveščevalne akcije JKP Grosuplje o ravnanju z odpadki.

ZEOS
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO IN OKOLJE

Center za izobraževanje in kulturo Trebnje

Vabimo vas k vpisu
v brezplačne programe za odrasle

užu BIPS beremo in pišemo skupaj — Usposabljanje za življenjsko uspešnost — Beremo in pišemo skupaj
užu MI most do izobrazbe — Usposabljanje za življenjsko uspešnost — Most do izobrazbe
užu IP izzivi podeželja — Usposabljanje za življenjsko uspešnost — Izzivi podeželja
BZZ branje za znanje in branje za zabavo — Branje za znanje in branje za zabavo
RPO računalniška pismenost za odrasle — Računalniška pismenost za odrasle

Več o programih www.ciktrebnje.si
Info in prijave 07/ 34 82 103 | info@ciktrebnje.si

REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT
Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

Na Kitnem Vrhu želi pšenico s srpi

V začetku julija je Turistično društvo Zagradec skupaj z vaščani Kitnega Vrha pripravilo že tradicionalno 12. občinsko tekmovanje v žetvi pšenice s srpom. Kljub hudi vročini so se tekmovalci trudili in pokazali številnim obiskovalcem, da še niso pozabili, kako se je želo v starih časih.

Sedemnajst tekmovalcev, deset žensk in sedem moških se je zbralo na Kitnem Vrhu, kjer se je tekmovanje začelo z žrebom parcelnih številk na Andrejkatovi njivi. Vsak od udeležencev je moral na parceli veliki dvanajst kvadratnih metrov, čim hitreje požeti pšenico, jo povezati v snope, ki so morali biti čim bolj poravnani in trdni ter poskrbeti za čistost tekmovalne parcele. Vse to je kot je že v navadi pregledovala in ocenjevala komisija v sestavi: direktorica Kmetijske zadruge Stična, Milene Vrhovec, Ludvik Pajk, Stane Kralj, časomerilec pa je bil Luka Blatnik.

Po končani žetvi je vse prisotne predsednik TD Zagradec Slavko Blatnik povabil pred Andrejaktovo domačijo, kjer so Kitnci za obiskovalce poskrbeli s hrano in pijačo, bogatim srečelovom in dobrim razpoloženjem ob

zvokih ansambla Divja kri.

Rezultati žetve v ženski in moški kategoriji:

ŽENSKE:

1. mesto: Ivanka Urbančič, Kitni Vrh
2. mesto: Majda Murn, Korita
3. mesto: Angela Trlep, Orlaka

MOŠKI:

1. mesto: Jože Černivec, Kitni Vrh
2. mesto: Alojzij Lekan, Marinča vas
3. mesto: Štefan Ozimek, Replje

Kot vsako leto, se je izbiralo tudi naj žanjca in naj žanjico. Ta naziv prejme tisti, ki doseže najmanjše število negativnih točk, pri čemer se ne upošteva čas žetve ter kako s svojim videzom prikaže pravo tradicionalno podobo žanjca. Nagrade sta se veselila Nuša Mohorčič s Kitnega Vrha in Jože Zajc z Malega Korinja, ki je to priznanje dobil že drugo leto zapored. Med občinstvom je bilo opaziti tudi podžupana Tomaža Smoleta, ki pa ni poprijel za srp, je pa poskrbel, da so nagrade in priznanja šla v prave in zaslužene roke žanjcev in žanjic.

Gašper Stopar

Tudi letos spominska slovesnost na Pristavi

V nedeljo, 15. julija, se je odvijal že 5. Spominski pohod na Pristavo. Lepo število pohodnikov je, na 12 kilometrski poti, obiskalo spominska obeležja v KS Stična in KS Metnaj in se poklonili vsem padlim slovenskim rodoljubom, ki so v tistih težkih obdobjih 2. svetovne vojne in krčevitega boja za obstanek slovenskega naroda, na oltar domovine dali svoja življenja. Pohod je bil zaključen na cilju na Pristavi s polaganjem venca na spominsko obeležje padlim aktivistom in z udeležbo na spominski slovesnosti pri Partizanskem domu.

Na spominski slovesnosti smo se spomnili dogodkov, ki so zaznamovali ta košček naše domovine v dveh obdobjih naše novejše zgodovine in, ki naj nas spominjajo in opominjajo na čase velike narodove preizkušnje in odločitve, ki so uresničile tisočletne sanje slovenskega naroda o samostojni in lastni državi.

Izjemno bogat kulturni program, ki ga je povezovala ga. Nuša Volkar, so izvedli ŽPZ Harmonija, MePZ DU Šentvid pri Stični, harmonikar Luka Žitnik, recitatorki Adela Petan in Tatjana Zadel, mladi violinistki Ana in Ajda Blaževič - Arko in orgličar Tone Zaletel. Pozdrav vsem prisotnim je izrekel predsednik KO zveze borcev za vrednote NOB Stična, slavnostna govornika sta bila podžupan občine Ivančna Gorica g. Tomaž Smole in predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje g. Boris Peterka.

S to prireditvijo smo poleg spomina izrazili tudi naše veliko domoljubje, spoštovanje in poklon naši in edini domovini ter zavedanje, da je naša skupna želja in naloga dati vse od sebe na vseh nivojih, za še lepšo Slovenijo, za vse njene državljane, skupaj enotni in brez delitev, ki nam niso nikoli prinesle nič dobrega!

Slovenski pesnik Oton Zupančič je o

domovini zapisal velike besede:

Domovina je ena nam vsem dodeljena,
in eno življenje in ena smrt.
Svobodi udani za borbo smo zbrani, in
kaj je življenje in kaj je smrt?
Bodočnost je vera, kdor zanjo umira,
se vzdigne v življenje, ko pade v smrt.

Ljubimo in spoštujmo priborjeno, nadgradimo sedanjost za lepšo prihodnost Slovenije, naše edine domovine!

V prijetnem vzdušju, v sproščenem pogovoru in ob veselih vižah harmonikarja tov. Kosa je čas našega druženja prehitro minil. Kljub grozeči in neobetavni vremenski napovedi, je vremo vzdržalo in bilo na naši strani. Zvečerilo se je, ko smo ob siju zadnjih sončnih žarkov in nastajajoči zarji za gorami zadovoljni odhajali proti domu, napolnjeni z radostjo v srcu in s prisego, da je vredno kaj skupaj postoriti, se poenotiti in družno napraviti skupne korake v boljši jutri, za naše zanamce in naslednje rodove.

In na koncu velika zahvala vsem, številnim sponzorjem in donatorjem, posameznikom in podjetjem ter vsem nastopajočim, Občini Ivančna Gorica, OZVVS Grosuplje in ZKD Ivančna Gorica, ki so s podporo in s prispevki tako finančnimi kot z materialnimi omogočili letošnjo uspelo in dobro obiskano prireditev na Pristavi. Hvala za pomoč in udeležbo tudi vsem borcem NOB, veteranom vojne za Slovenijo in Združenju policijskih veteranov, kot tudi vsem praporščakom ter krajevnim organizacijam ZB za vrednote NOB. Zahvalo tudi številnim krajanom in občanom, društvom, med njimi motoristom društva Fire Group in LD Ivančna gorica ter gostom iz sosednjih občin, ki so s svojo udeležbo izrazili in potrdili pravilno naravnanost prireditve in za njihovo obljubo, da zagotovo pridejo tudi prihodnje leto s svojimi prijatelji in znanci na ta izjemno lep kraj v še večjem številu.

In navsezadnje še iskrena zahvala vsem zaslužnim članom KO ZB Stična, ki so z neverjetno zagnanostjo, v tako kratkem času vložili toliko prostega časa v organizacijo za uspešno izvedbo prireditve! Nasvidenje v prihodnjem letu na Pristavi 2013!

KO ZB za ohranjanje
vrednot NOB Stična
Miro Volkar

Anin sejem v Višnji Gori

Konec julija v Višnji Gori tradicionalno poteka Anin sejem, tedaj namreč goduje zavetnica mestne cerkve, sv. Ana. Od petka do nedelje se je pod okriljem tamkajšnjega turističnega društva, ki se je povezalo tudi z drugimi krajevnimi društvi - gasilskim, kulturnim in planinskim - zvrstilo več kulturnih prireditev, uvod v praznovanje pa je bila petkova razstava umetnin družine Šušteršič.

Oče Dušan je že dolga leta povezan s fotografiranjem, tokrat je razstavil fotografije, ki so nastale v zadnjih letih, ko se je še posebej posvetil kompoziciji. Mama Cvetka je razstavila pletenine, ki kažejo na njen izjemen občutek za modo – copati, šali, kape ipd., ki so ne le lepi, ampak tudi uporabni. Hčerki Maja in Saša sta razstavljali slike, prva ustvarja na steklo, druga na platno. Ta večer sta program povezovali Katja Tomažin in Janja Virant, Žiga Jevnikar je poskrbel za glasbeni del, igralka Lojzka Avajanos pa za literarnega.

Sobotni večer je bil glasbeni, oblikovale so ga ljudske pevke v pokrajinskih nošah TD Suha krajina, folklorna skupina sv. Mihaela iz Grosupljega in ljudski godci Vinski bratje iz Prekmurja, ki so godli dolgo v noč, gasilci PGD Višnja Gora pa so poskrbeli, da nihče od tistih, ki so prišli v mestno jedro, ni bil žejen in lačen.

Nedelja je bila rezervirana za sejem, tedaj so višnjansko mestno jedro napolnile stojnice z unikatnimi izdelki in domačimi dobrotami, na ogled so bili starodobniki, domači planinci so pripravili srečelov, člani TD Ivančna Gorica so pokazali, kako so pred stoletjem dolenjski kulčarji hodili po tujih tržnicah, največ v Trst, obiskovalci pa so lahko prisluhnili tudi krajšemu kulturnemu programu pred cerkvijo, ki ga je vodil predsednik občinske turistične zveze Ivančna Gorica Pavel Groznik. Nastopila sta harmonikarja Jure Omahen in Martin Erjavec, tam je bil bobnar Nace Vozel, Liparjeva mama iz Dednega Dola se je izkazala z deklamacijo, pevka Ema iz TD Ivančna Gorica pa je obudila ljudsko petje.

Ker se je ta dan od višnjanske župnije poslavljal župnik Boštjan Modic, ki odhaja v Stari trg pri Ložu, je bil program nekoliko posvečen njegovemu odhodu, tako so njega in Groznika po Mestnem trgu vozili v kulah in starodobnikih.

Prireditev v okviru letošnjega Aninega sejma so se med drugim udeležili: ivanški župan Dušan Strnad, podpredsednik TZS Vlado Kostevc, trebanjski podžupan Silvester Prpar in drugi predstavniki lokalnih društev in organizacij.

Za TD Višnja Gora, Janja Ambrožič

Glas harmonike se je razlegal po sobraški dolini

Sobračani smo že meseca maja, ob otvoritvi turistično-informacijske točke obljubljali, da bo prej kot v enem mesecu v našem kraju spet veselo. Gasilci so 23. junija organizirali tekmovanje v igranju diatonične harmonike. Deveto leto zapored so se tekmovalci, razdeljeni v starostne kategorije, pomerili med seboj. Vse popoldne so se po sobraški dolini razlegali zvoki polk in valčkov, kar pa je bil uvod v veselico, ki se je začela zvečer. Odločitev strokovne komisije o razglasitvi najboljšega je bila težka in odločale so malenkosti. Ponovno smo Sobračani dokazali, da ob največjih izzivih premoremo veliko poguma, odrekanja in povezanosti.

Na prireditvi smo s ponosom predstavili našo info točko, ki je bila za priložnost kolesarskega maratona ob državnem prazniku, tudi na novo asfaltirana. Zahvaljujemo se Občini Ivančna Gorica, ki nam je prisluhnila in nas podprla pri naših prizadevanjih.

Tanja Fajdiga

Višnja Gora se je poslovila od župnika Boštjana Modica

V nedeljo, 29. julija, se je v župnijski cerkvi svetega Tilna v Višnji Gori od župnije poslovil dosedanji župnik Boštjan Modic. Po 11 letih vodenja višnjanske župnije je odšel na novo delovno mesto v Stari trg pri Ložu. Čas njegovega župnikovanja v Višnji Gori je bil zaznamovan s številnimi odmevnimi kulturnimi in gospodarskimi projekti, ki jih je vodil.

Poslovilna sveta maša, ki jo je maševal župnik Boštjan Modic, je bila še kako slovesna. Ganljivi govori, solze v očeh in svečano petje Višnjanskih pevskih zborov, so med župljani obudili lepe spomine na skupno enajstletno versko življenje in druženje z župnikom. Pred koncem maše je najprej krajan Marko Vozelj s kitaro zapel svojo avtorsko pesem Moje mesto, ki je posvečena Višnji Gori. Sledil je nagovor župana in tudi farana višnjanske župnije Dušana Strnada, ki mu je v zahvalo za vse dobro, kar, je storil tudi za občane naše občine in za dobro sodelovanje z Občino, izročil darilo in spominski kovanec Prijetno domače. Z besedo so se župniku zahvalili še predsednik krajevne skupnosti Luka Šeme, krajan in častni občan občine Štefan Horvat, predstavnika tamkajšnjega gasilskega društva s predsednikom Jožetom Grosom na čelu, predsednik Turističnega društva Polževo Miloš Šušteršič, v imenu župljanov je spregovoril Pavel Groznik, zahvalila se mu je mladinska skupina, ministranti, Višnjanski fantje in mešani pevski zbor, ki mu je v zahvalo zapel njegovo najljubšo pesem, Verdijevo Nabucco.

Ob koncu se je župnik Modic rokoval z vsemi prisotnimi in jim izročil spominsko podobico. Na hrbtni strani podobice je bilo zapisano: »Hvala Bogu in vam, dragi farani župnije sv. Tilna v Višnji Gori, da sem smel biti nekaj časa za vas in med vami Jezusov duhovnik.« Vidno ganjen se je svojim faranom zahvalil za vso podporo in prijaznost ter jim obljubil, da se še kdaj vrne v deželo polža. Po končanem bogoslužju je pred cerkvijo potekalo druženje in pogostitev.

In še nekaj besed o g. Boštjanu Modicu

Mnogim je bil kot sin in mnogim kot oče. Predvsem pa bo njegova skromnost in izjemna delavnost večini župljanov ostala močno zapisana v njihovih srcih. Pod njegovim vodstvom in idejno zasnovo se je nekdanji hlev predelal v kulturno dvorano. Kot arhitekt, režiser, scenograf in kostumograf je na oder postavil tudi številne dramske igre, posebej velja omeniti žive jaslice in Kristusov pasijon, ogromno truda pa je vložil v delo z mladimi.

Njegovo prizadevno delo je opazila tudi Občina Ivančna Gorica. Letos je ob občinskem prazniku prejel Plaketo Antona Tomšiča, za pomemben prispevek k razvoju kulturnih dejavnosti v Višnji Gori in občini ter za večletno uspešno in požrtvovalno delovanje v župniji Višnja Gora.

Gašper Stopar

Višnjanski konjarji po poti turističnih info točk

Na vročo poletno soboto 25. avgusta so se na enodnevni konjeniški pohod po občini odpravili člani Društva prijateljev konj Višnja Gora. Na poti so obiskali štiri turistično-informativne točke, ki jih je občina Ivančna Gorica v minulem letu postavila v sodelovanju s krajevnimi skupnostmi in našimi turističnimi društvi. Na pot so se podali iz Polja pri Višnji Gori, ki je ena od najmanjših vasic v občini, saj v njej trenutno ne prebiva več kot dvajset krajanov. Startu sta se pridružila tudi novi višnjanski župnik Janez Mihelčič in župan Dušan Strnad.

Približno petdeset konjarjev se je zbralo pri kmetiji Erjavec v Polju, kjer so jih tamkajšnji krajani postregli z domačimi žganci in hrenovkami. Uvodoma je pohod predstavil predsednik Občinske turistične zveze Ivančna Gorica Pavel Groznik, tudi sam aktiven član društva višnjanskih prijateljev konj. Pozdravne nagovore so imeli še predsednik društva Peter Zajc, župan Dušan Strnad in predsednik KS Višnja Gora Luka Šeme. Da pa je njihov pohod potekal srečno in zdravo, je z blagoslovom poskrbel novi višnjanski župnik Janez Mihelčič.

Na pot so krenili po gozdu mimo Zgornje Drage do Ivančne Gorice, kjer so pozdravili tamkajšnje obiskovalce in ponudnike na tržnici, nato pa so nadaljevali do Stične in Metnaja. Daljši postanek za počitek je bil organiziran na Debečem pri kmetiji Rogelj, kjer je bilo poskrbljeno tudi za malico. Za zaključek so obhodili še Obolno ter nadaljevali vse do Leskovca nad Višnjo Goro, kjer je ob 18. uri potekal zaključek konjeniškega pohoda. Udeleženci so tako obiskali štiri turistično-informacijske točke, na katerih so žigosali tudi kontrolne kartone. Namen konjeniške ture je bilo ravno spoznavanje lepot naših krajev in promoviranje krožne poti od točke do točke. Tisti, ki so bili prvič na tej poti, so bili prijetno presenečeni nad lepoto pokrajine, urejenimi domovi in naselji, gostoljubnostjo in prijaznostjo, še posebej so pohvalili prijaznost v Metnaju. Po besedah konjarjev bo društvo prihodnje leto ponovilo pohod z obiskom naslednjih štirih turistično-informacijskih točk, kar je vsekakor spodbuda, da podoben izlet pripravijo tudi ostala društva v občini.

Gašper Stopar

Praznik v Dobu, 1. julij 2012

Priznamo ali pa tudi ne, ampak žegnanje je naš krajevni praznik. Seveda je to krajevni praznik in to toliko velik, kot se za to potrudimo. Za nas v Dobu je žegnanje vsakokrat velik dogodek. Potrudimo se, da prazniku dodamo vsak nekaj svojega. In prav letos se je zares veliko ljudi trudilo, da bi dodali svoj delež k še bolj veličastnemu praznovanju.

V nedeljo, le nekaj dni po godu sv. Petra, ki je naš zavetnik, smo imeli sv. mašo, ki jo je daroval domači župnik Jože Grebenc. Pri maši je sodeloval in bogatil bogoslužje in se tako prvič prestavil domači Moški pevski zbor Dob, kot so se fantje in možje poimenovali. Zbor je dejansko nastajal že leta, kajti med domačini je tlela želja, da bi na žegnanju zapeli domači pevci. Močna želja se je tako začela uresničevati kmalu po novem letu. Tako so pevci imeli prve vaje sprva bolj po redko, v juniju pa tudi do trikrat tedensko. Z njimi se je trudil, jih usmerjal in spodbujal Matej Volk. Svečano in kvalitetno so se pripravili za svoj prvi nastop. Mogočno so prepevali v cerkvi in bogatili bogoslužje, zapeli še ob blagoslovu navčka, potem pa so se, v senci »Mežnarjeve hruške«, predstavili še z nekaj pesmimi.

Po končani maši smo zunaj pred zvonikom pripravili še kratko akademijo z blagoslovom leta 1757 ulitega in sedaj na novo obnovljenega in elektrificiranega navčka. Navček je bil ulit v času vladanje cesarice Marije Terezije in je danes star 255 let. Okrašen je z motivi sv. Petera, sv. Florjana, sv. Pavla in Žalostne matere božje.

Ulit je bil v livarni Zachariasa Reida v Ljubljani. Ta je bil priznan zvonar, žal pa se je ohranilo zelo malo njegovih zvonov. V Sloveniji manj kot 10. Po besedah velikega poznavalca zvonov Jožeta Mehleta je to najstarejši zvon v širši okolici, ki še zvoni. Že s tega pogleda je naš navček prava posebnost in dejansko je pravi čudež, da se je tudi pri nas ohranil do današnjih dni. Da se je ohranil, imajo zasluge tudi pogumne domačinke, ki so navček proti koncu prve svetovne vojne skrile v potok, potem, ko je že ležal na tleh, pripravljen za transport v orožarno. Po končanem blagoslovu obnovljenega navčka smo seveda vsi, ki smo želeli in zmogli, lahko sodelovali pri dviganju oziroma vračanju navčka v njegovo bivališče, v zvonik.

Ob ubranem prepevanju moškega zbora je sledila le še pogostitev vseh prisotnih in naš krajevni praznik oziroma žegnanje v naši soseski je bilo tako prav veličastno zaključeno.

Silvo Škrabec

Nogomet je nadvse pomemben tudi v KS Dob

V soboto, 25. avgusta, ko je bil zadnji dan peklenske vročine, smo odigrali 6. medvaški turnir v nogometu za prehodni pokal KS Dob. Turnir se je odvijal, kot že vsa leta na igrišču v Hrastovem Dolu v soorganizaciji PGD Dob in PGD Hrastov Dol ter s finančno podporo KS Dob, ki vsako leto prispeva za prepoznavne majice igralcev posameznih ekip.

Letos je bilo ekip kar sedem. Kot stare znanke so se pomerile ekipe z Lučarjevega Kala, Hrastovega Dola, Doba, Podboršta, Boga vas-Breg in »novinke« prvič na turnirju Rdeči Kal in Škoflje.

V velikem finalu sta se pomerili ekipi z Lučarjevega Kala in Hrastovega Dola. Slednji so se pokazali kot najboljši igralci večera, zato bo prehodni pokal eno leto domoval v Hrastovem Dolu.

Silvo Škrabec

Srebrnomašnik bod' pozdravljen!

25 let duhovništva policijskega vikarja Janeza Novaka iz Velikih Pec

Tudi letos je ob godu zavetnice Marije Snežne v Velikih Pecah potekalo tradicionalno žegnanje, kateremu pa se je tokrat pridružilo tudi slovesno praznovanje srebrnomašnega jubileja, domačina Janka Novaka. Srebrna maša v podružnični cerkvi Marije Snežne je bil pravzaprav spomin na žegnanje pred 25 leti, ko je maševal domači novomašnik. In kakor je nova maša pred 25 leti povezala vas in župnijo, je bilo nekaj podobnega čutiti tudi ob srebrnem jubileju.

Srebrnomašnik Janko Novak je mašo daroval kot zahvalo za prehojeno duhovniško pot. Bil je kaplan v Kranju in Starem trgu pri Ložu, župnik na Trebelnem, od leta 2006 pa je zaposlen kot policijski vikar, odgovoren za duhovno oskrbo v slovenski policiji. Mašo je daroval za pokojne sovaščane, ki so umrli v zadnjih 25 letih, med njimi tudi za pokojna starša. Ob koncu slovesne svete maše so mu sovaščani izrekli čestitke in dobre želje za nadaljevanje njegovega poslanstva. Praznični dan pa se je nato nadaljeval ob domači jedači in pijači, kjer ni manjkalo spominov, pesmi in hvaležnosti.

Matej Šteh

Tudi v Ambrusu imeli blagoslov konj!

Na vročo julijsko nedeljo, ko se v Kamnem Vrhu nad Ambrusom praznuje žegnanje in v stari cerkvici godujeta apostola Peter in Pavel, smo se letos prvič zbrali tudi konjerejci in ljubitelji konj. V naši dolini nas je kar nekaj konjenikov, ki smo do sedaj po blagoslov odhajali v sosednje župnije. Letos pa se nam je uresničila dolgoletna želja, da bi imeli blagoslov konj tudi v naši župniji.

Po kratkem sestanku z nekaj člani in po dogovoru z gospodom župnikom Urošem Švarcem, ki nas je podprl in z nami sodeloval, smo se odločili, da prvi blagoslov naredimo na podružnični, majhni, a zelo zgodovinsko znani cerkvici, ki stoji na idiličnem hribu nad Kamnim Vrhom.

Ob 10. uri, ko je sonce že z vso svojo močjo pripekalo, smo se zbrali pred ambruško cerkvijo in se povzpeli po čudoviti in neokrnjeni naravi proti kamenskem hribu. Tam nas je pričakala množica vernikov, ki so z zanimanjem opazovali konjenico. Bilo nas je 26 jezdecev in 3 vprege. Prišli so tudi s sosednjih župnij: Šmihel, Krka, Hinje, Struge. Tako velika udeležba nam je bila v veselje. Po župnikovih poučnih besedah in blagoslovu kruha in soli je sledil še težko pričakovan blagoslov konj in konjenikov.

Pridne in skrbne gospodinje Kamnega Vrha so poskrbele, da smo se vsi prisotni posladkali z dobrim in slastnim pecivom, njihovi možje pa so poskrbeli za dobro in mrzlo pijačo, ki nam je še kako prav prišla.

Ambrušani se radi pohvalimo, da smo dobri gostitelji in nobenega ne spustimo domov lačnega ali žejnega. Tako smo se spustili v dolino in odpravili na »Branetov ranč«, kjer smo najprej poskrbeli za svoje konjičke, potem pa seveda še za sebe.

Ob hrani, dobri kapljici, lepi pesmi in dobri družbi smo kramljali pozno v noč. Rekli smo marsikatero »konjsko« in se odločili, da naslednje leto ponovimo, »če Bog da«, kot radi pravimo v Ambrusu.

Več lepih trenutkov tega dogodka je ujetih na fotografijah, ki si jih lahko ogledate na internetni strani www.kd-ambrus.si, pod rubriko Galerije / Kamni Vrh – blagoslov konj.

Andreja Blatnik

Jurij Tratar – naš olimpijec

Ne znam dovolj doživeto zapisati, kako smo sosedje na Viru z nestrpnostjo v poznih večernih urah pričakali našega »olimpijca«.To je Jurij Tratar, ki je zastopal slovensko ekipo na 43. mednarodni fizikalni olimpijadi v Estoniji, ki je potekala od 15. 7.-24. 7. 2012. Nastopilo je 378 tekmovalcev iz 82 držav. Poleg Jurija so barve naše Slovenije zastopali še Matevž Marinčič (SŠ Josipa Jurčiča), Jan Šuntajs (Gimnazija Bežigrad), Miha Žgulič (2. gimnazija Maribor) in Domen Ipavec (Gimnazija Bežigrad), slednji je dosegel bronasto medaljo, Jurij in Miha pa sta prejela pohvalo, kar je izjemen dosežek. Čestitamo!

Jurija poznamo kot iskrenega, nasmejanega, skromnega, trdega in dobrega delavca pri hišnih opravilih, ki so v veliko oporo mami Mimi. Poznamo ga kot vzornega dijaka in zelo uspešnega maturanta. V prostem času si poišče trenutke za igranje na harmoniko, aktiven je pri stiški godbi, planinari, igra rokomet in še kaj.

Le od kod toliko časa, energije, znanja in volje? Da, prav zato smo se najbližji sosedje zbrali ob njegovi vrnitvi iz Estonije in mu izkazali spoštovanje, izrekli čestitke in zaželeli veliko uspehov pri nadaljnjem študiju, ki si ga je izbral. Seveda, to je njegovo področje, v katerega ga je že od malih nog vpeljal oče Roman.

Zapisala Marina Koščak

Večer na Valični vasi

»Jo bom še kdaj videl zeleneti, našo velikanko? Bom še kdaj sedel pod njo? Bom še kdaj obiral njeno cvetje in njen čaj sladil z medom drobnih, sivih delavk iz slamnatega panja?«
Vrisk mu je zamrl v grlu. Iz ust se mu je le nemo pokadila topla sapa v mrzlo noč. Potem Bremen. Ladja je zatulila v temo. Fortunat se je še enkrat ozrl na stari kontinent. Nato pa je glavo in oči obrnil proti novi celini, kamor ga je vodila pot.
(Miran Sattler in Franc Stele - Stare slovenske lipe, 1973)

Fortunat (Primož Plut) in Pepca (Tjaša Menard).

Dež je neusmiljeno pral nebo in tla na Valični vasi tistega večera v na začetku septembra, ko naj bi uprizorili Večer na vasi. Ves dan smo žideli za meteorološkimi prognostičnimi kartami in radarskimi slikami ter se ozirali v nebo, tako kot zadnjih nekaj mesecev, ko smo zaradi suše tako prosili za vsaj nekaj dežja.

Odločitev, ki smo jo sprejeli v zadnjem trenutku, da uprizoritev Večera na vasi izpeljemo kljub dežju, nam je odlegla. Vedeli smo, da je za odpoved prepozno, zato smo storili vse, da bi tistih nekaj gledalcev, kolikor bi se jih okorajžilo in odšlo zdoma pod dežnikom v neprijazen večer, le našlo streho nad glavo. Gasilci PGD Zagradec, lučni mojstri Cankarjevega doma, domačini brez izjem in še mnogi so razumeli našo odločitev, jo podprli in storili vse in še več, kar je bilo v njihovi moči.

Kar verjeti nismo mogli svojim očem, ko je prišel čas za začetek predstave, obiskovalci, stari in mladi iz sosednjih vasi, pa so prihajali veseli in v velikem pričakovanju. Polno pisanih dežnikov in ožarjene dežne kapljice pod reflektorji so nudili svojevrsten in romantičen prizor.

Valična vas leta 1900 je vse od prve lipe, to je od začetka vasi, nudila obiskovalcem pogled na stara kmečka opravila, ki jih mladi skoraj ne poznajo, na kmečka orodja in pripomočke, ki so bila v ta namen skrbno restavrirana, na gostilno Pr' Gašperju, v začetku vasi, ki je v resnici bila pred stotimi leti. Vse do središča vasi, do častitljive starke, šesto let stare lipe, kjer je bilo osrednje dogajanje Večera na vasi.

Za predlogo prireditve so krajani vzeli zgodbo iz knjige Stare slovenske lipe ki opisuje vso tragiko odhoda domačinov v obljubljeno deželo Ameriko, ki naj bi nudila zaslužek, s katerim je mož, oče, mogel preživeti vso družino lačnih in golih ter nasploh siromašnih otrok. Prav nobene garancije ni imel, da se bo kdaj vrnil domov, veliko jih je umrlo na poti, veliko jih je ostalo v jamah rudnikov širom po Ameriki, veliko njih ni zaslužilo niti toliko, da bi se lahko kdaj vrnili domov. Pripoved o neki ljubezni med Fortunatom in Pepco, ki sta se poslavljala, so z izbranimi pesmimi spremljali pevci mešanega, moškega in otroškega pevskega zbora Zagradec. Ljubezen in slovo pa je opisala v svoji poeziji tudi domačinka.

Po tem kulturnem programu pa smo našli veliko časa za druženje, za pogovor, za sklepanje novih poznanstev, vsi pa smo si bili edini, da bomo storili vse, da spoznamo vse kraje in ljudi v sosednjih vaseh naše krajevne skupnosti, da se povezujemo in pomagamo. Mladim moramo pokazati boljšo pot v medsebojne odnose, kakršno smo do nedavnega hodili sami.

Velika in iskrena hvala vsem, ki ste nas podprli, da smo lahko izpeljali Večer na Valični vasi in na snidenje prihodnje leto v eni izmed vasi v krajevni skupnosti.
(Večer na Valični vasi se je zgodil 1. Kimavca v letu Gospodovem 2012)

Peter Teichmeister

Srečanje veteranov vojne za Slovenijo v Šentvidu

Tudi letos je, tako kot že nekaj let do sedaj, Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje zadnjo soboto v avgustu organiziralo srečanje vseh veteranov Ljubljanske pokrajine. Uradni del srečanja je potekal na letališču v Šentvidu pri Stični, kjer je bil zbor članov ter slovesen zaključek srečanja.

Kljub hudi vročini se je že opoldan na letališču zbralo kar precejšnje število članov združenja, njihovih družinskih članov in prijateljev. Najprej so se podali na ogled samostana v Stični nato pa še na pohod na bližnje Gradišče nad Stično, od koder so po idilični dolenjski pokrajini skozi Velike in Male Češnjice nadaljevali pot do izhodiščne točke na letališču v Šentvidu pri Stični. Uradni del druženja se je zaključil s svečanim postrojem praporov, ki so jih nosili praporščaki vseh Območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo Ljubljanske pokrajine in Policijskega veteranskega združenja Sever ter svečanim pozdravnim nagovorom. Predsednik Območnega združenja ZVVS Grosuplje Boris Peterka je predal priznanja zaslužnim članom združenja ter v zaključnem nagovoru izrazil željo, da se mačehovski odnos države do tistih, ki so prispevali neprecenljiv delež k osamosvojitvi Slovenije, ne bi nadaljeval ali celo stopnjeval. Po koncu slovesnosti se je večina udeležencev srečanja zadržala na prireditvenem prostoru, kjer se je nadaljevala tradicionalna prireditev radia Zeleni val ter se zabavala pozno v noč.

Franci Zorko

14. TEK PO LAVRIČEVI POTI

23. september 2012 ob 10.30 uri

START IN CILJ na Gradišču nad Šentvidom in Stično (519m)
KATEGORIJE: 11 moških in 5 ženskih kategorij, otroški teki in krožna pot za manj pripravljene rekreativce.
Informacije: **Planinsko društvo Šentvid pri Stični (041 454 097).**

GUAPA – mal' naprej pa mal' nazaj

Poletni počitniški dnevi so pri koncu in zato je prav, da se še enkrat ozremo nazaj v plesno sezono 2011/12 ter na kratko izpostavimo najbolj zanimive dogodke, potem pa se polni novih moči in plesnega elana podamo novim plesnim dogodivščinam naproti.

Poleg uspešne produkcije, o kateri smo pisali v prejšnji številki Klasja, se lahko pohvalimo z lepimi rezultati naših tekmovalk, ki so jih dosegle v tej sezoni doma in v tujini: 3 zlate, 1 srebrna in 4 bronaste medalje. Na državnem prvenstvu v MTP smo si poleg drugih lepih rezultatov priplesali tudi vstop v slovensko reprezentanco in s tem uvrstitev na evropsko ter svetovno prvenstvo. S plesno točko Cirkus, v kateri plešejo Enja Sever, Eva Karič, Sara Hribar, Lara Drčar, Tanja Merlak, Tija Dobrič in Lana Ramšak, bodo punce nastopile na svetovnem prvenstvu od 22. - 24. oktobra 2012 na Madžarskem. Želimo jim ogromno sreče in poguma!

Še predno se začne nova plesna sezona, bomo organizirali 2. plesni kamp Guapa, ki bo potekal na Dvoru pri Žužemberku. Tridnevni program vključuje delavnice različnih plesnih stilov, ki jih bo vodil Nejc Darovec. Kamp nudi tudi pester animacijski program (kopanje v Krki, piknik, športne aktivnosti, peka koruze ter krompirja v žerjavici ob večernem tabornem ognju, lov na skriti zaklad, ipd.) in je namenjen prav vsem. Tako aktivnim Guapa plesalcem kot nekdanjim in bodočim plesalcem.

V letošnji sezoni se GUAPA ekipi (Maja Zrilič, Kaja Štepic, Lea Verbič) pridružujeta še Nejc Darovec (sicer član znane plesne skupine Maestro in večkratni svetovni, evropski in državni prvak, kot plesni učitelj in koreograf rekreativnih začetnih in nadaljevalnih skupin) ter Sergeja Zafran (večkratna svetovna, evropska in državna prvakinja, kot plesna učiteljica in koreografinja rekreativnih in tekmovalnih skupin).

V letošnji sezoni je bil ustanovljen tudi GUAPA SSG (Svet staršev Guapa), ki skrbi za ogromno stvari, ki so potrebne za dobro delo v našem klubu. Ob strani nam stojijo kot organizatorji, svetovalci, nudijo moralno podporo plesalcem, skrbijo za najboljše oglaševanje in še marsikaj. Ob tej priložnosti se jim iskreno zahvaljujemo.

Naj povemo še to, da je tudi naša celotna plesna organizacija postala krajevna, saj smo po novem tudi mi del ivanške občine, ne le, da delujemo izključno v občini Ivančna Gorica in v Velikem Gabru, temveč je tudi naš sedež po novem v Šentvidu pri Stični, kjer imamo tudi nov - čisto svoj plesni studio, ki bo namenjen predvsem individualnim treningom.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili Občini Ivančna Gorica, ZKD Ivančna Gorica, vsem šolam, vrtcem in kulturnim društvom, kjer delujemo, Mesarstvu Maver, Pekarni Arsa, podjetju Grof Energo in trgovini Mobystyle, Mestnemu kopališču Višnja Gora ter vsem drugim, ki podpirajo naše projekte.

Vse plesa željne vabimo na GUAPA TEDEN ODPRTIH VRAT, ki bo potekal od 10. do 14. septembra 2012. VSE VAJE SO BREZPLAČNE. Oglejte si lokacije in termine na naši spletni strani www.guapa.si in FB profilu PK GUAPA. Če vam bo všeč, vabljeni, da se pridružite GUAPA družini.

Se vidimo!

Maja ZRILIČ

17. Zeleni vikend

Tudi letos se je tridnevni Zeleni vikend v organizaciji Radia Zeleni in Letalskega kluba Šentvid pri Stični val odvijal na športnem letališču v Šentvidu pri Stični. Že v petek, 24. avgusta, ste lahko prisluhnili mnogim znanim glasbenikom, med drugim vas je zabaval italijanski pevec Miani, Dejan Vunjak z Brendijevimi barabami, vrhunec večera pa je nastop skupine Pop Design.

V soboto se je program nadaljeval s prireditvijo Združenja vojnih veteranov vojne za Slovenije. Ob tej priložnosti sta slavnostno spregovorila Tomaž Smole, podžupan Občine Ivančna Gorica in odgovorni urednik Radia Zeleni val Boris Peterka. Predstavila se je ekipa Radia Zeleni val in vse zbrane pogostila z rojstnodnevno torto. Za glasbo so v sobotnem večeru skrbeli Game over, Natalija Verboten, Brigita Šuler ter glavna gostja Neda Ukraden.

Nedeljski program se je začel že dopoldne s sveto mašo, ki jo je vodil šentviški župnik Jože Grebenc, ob 13. uri pa so bili številni zbrani priča letalskemu spektaklu. Popoldan se je prireditev nadaljevala z otroškim programom z Zmajčkom Ferdom. Glasbeni gostje v popoldanskem programu so bili Tanja Žagar, Zlatko Dobrič in Calypso, za sam finale pa še Ansambel Kolovrat.

S tem se je tradicionalni tridnevni Zeleni vikend tudi končal, Radio Zeleni val pa je pred več tisoč glavo množico obeležil 17. letnico delovanja. Na športnem letališču v Šentvidu pri Stični, ki je bil napolnjen do zadnjega kotička, so bile temperature vse tri dni blizu vrelišča. Ekipa radia Zeleni val se zahvaljuje vsem poslušalcem, obiskovalcem, sponzorjem in Letalskemu klubu Šentvid pri Stični za nepozaben vikend.

Ekipa Radia Zeleni val

Rodili so se

Zadnje čase lahko z zanimanjem spremljamo podatke o naraščanju rodnosti v naši občini. Tako je letos naša občina bogatejša že za več kot sto novih občanov. Do konca meseca julija je na občini za denarno nadomestilo ob rojstvu otroka zaprosilo 106 staršev.

Ob prebiranju imen lahko ugotovimo, da se starši odločajo zlasti za kratka imena. Med deklicami prevladujeta imeni Eva in Ema, pri dečkih sta najpogostejša Mark in Nik. Ime, ki je dandanes že povsem redko, je dobila deklica Pavla, v prvi polovici leta pa sta se v občini rodila tudi dvojčka Eva in Jan.

Čestitamo! *Irena Brodnjak*

Kmetijska zadruga Stična

Kmetijsko tehnične trgovine:

Železnina Zagradec (01/7888-032)
Železnina Radohova vas (01/7887-628)
Kmetijsko vrtni center v Ivančni Gorici (01/7887-624)

NUDIJO:

OZIMNA ŽITA AGROSAAT!

Agrosaat d.o.o. Zaupanje. Prihodnost. Zanesljivost.

GARANCIJA ZA NAJBOLJŠE PRIDELKE!

*KRUŠNA PŠENICA, standardna kakovost in velik pridelek:
- KERUBINO kombinacija pridelka in kakovosti, nadgradnja sorte profit, višji pridelek, enaka kakovost.

*OZIMNA JEČMENA, velika krmna vrednost:
- MERLE nova številka 1 med večredci, zgodnejši, z visoko slamo.
- MELODICA nova dimenzija pridelka pri dvorednih ječmenih, pridelki na nivoju hibridov.

*OSTALA OZIMNA ŽITA:
- Tritikala SW TALENTRO preverjeno najboljša tritikala. Izjemna robustnost, lahka žetev, vrhunski pridelki, tudi za siliranje cele rastline za krmo.

Več informacij najdete na naši spletni strani www.agrosaat.si, v našem prospektu Ozimna žita 2012 ter »GOSPODARJEVEM PRIROČNIKU 2012«, na tel. številki 051-306-063

IN V POSLOVALNICAH KMETIJSKE ZADRUGE STIČNA!

VABLJENI TUDI V MERCATORJEVE FRANŠIZNE TRGOVINE KMETIJSKE ZADRUGE STIČN

- Delikatesa Ivančna Gorica (01/7887-620)
- SP trgovina Muljava (01/7887-635)
- SP trgovina Zagradec (01/7888-030)
- SP trgovina Radohova vas (01/7887-626)

Moto klub Fire Group na vrhu Großglocknerja

Na prijetno sveže sobotno jutro 11. 8. 2012 smo se z osmimi motocikli odpravili na dokaj zahteven dvodnevni izlet po bližnji Avstriji, z namenom, da še v soboto pridemo do najvišje gore Avstrije Veliki Klek, oziroma po nemško Großglockner. S 3798 m nadmorske višine je najvišji vrh Avstrije in Visokih Tur. Großglockner je od Ljubljane oddaljen cca. 250 km in je dostopen iz več smeri. V poletnem času velja kot priljubljena točka za motoristične obiskovalce.

Na zahtevno pot se je poleg osmih Firegroupovcev odpravilo tudi šest njihovih boljših polovic –sopotnic, katere smo izziv sprejele zelo lahkotno z velikim veseljem in lahko bi rekle – na prvo žogo, brez razmišljanja Na pot smo se odpravili ob prvih sončnih žarkih in nič kaj topel dan se ni obetal. Prvi počitek smo si privoščili najprej v Kranjski Gori in tam pozdravili naše prijatelje, ki so uživali zaslužen krajši dopust. Ker smo imeli pred sabo pomemben izziv, smo se prav na hitro poslovili in se odpravili naši avanturi naproti. Pot nas je vodila preko Korenskega sedla na avstrijsko stran, potem pa proti Lienzu in naprej proti Heiligenblutu - čudoviti gorski vasici, katero smo večinoma poznali le iz zimskega letnega časa in prav tu se je v decembru 2011 porodila zamisel, da se bomo v poletnem času vrnili z motocikli.

Gorska narava, poletno odeta v zeleno barvo in čudovite cvetlice na oknih koč so nas popolnoma očarale. Pogled na najvišji vrh pa nam je žal zastirala megla in nenaklonjenost vremena. Kljub vsemu dobre volje ni manjkalo, zato smo se prepustili užitkom vožnje po lepo speljanih serpentinah v hrib proti gori Großglockner. Pod ledenikom Velikega Kleka smo se znašli kot bi mignil, saj nas je lepota narave popolnoma prevzela, pa tudi prijetna motoristična vožnja naših mož.

Postanek pod Velikim Klekom nam je postregel s precej nizko temperaturo za višek poletja. Namerili smo le 4 stopinje nad ničlo. Topel čaj se nam je prilegel, debele nogavice tudi, ob pogledu na veličasten ledenik pa nam tudi mraz ni prišel do živega. Veseli, da smo dosegli svoj sobotni glavni cilj, smo se odpravili nazaj proti Heiligenblutu in pot nadaljevali proti Kaprunu ter končni sobotni postaji Zell am See. Na poti nas je skozi gorski prelaz ujel še ledeni dež, tako da je bilo potrebno precej previdnosti na dveh kolesih. Ženski del posadke smo seveda svojim šoferjem popolnoma zaupale in bolj kot na kaj drugega mislile na topel čaj, saj v megli in dežju pač ni bilo moč občudovati lepot narave.

Pozno popoldne smo prispeli na cilj. Ogledali smo si znano smučarsko središče Zell am See in nekaj naših pogumnih fantov se je v jezeru tudi kopalo in zganjalo vragolije. Smeha in zabave seveda ni manjkalo.

Dan je minil kot bi trenil in utrujeni smo pozno zvečer zaspali v manjšem hotelu sredi smučarskega središča. V nedeljsko jutro smo se prebudili ob poslušanju jodlanja iz radijskega sprejemnika. Popolno avstrijsko. Tudi nedelja je predstavljala izziv. Odpeljali smo se še proti mondenemu mestecu Obertauern. Pozimi močno obiskan, poleti pa nekako osamljen. Hoteli so bili v glavnem zaprti, posebne izbire za kofetkanje ni bilo. Pot smo nadaljevali še proti prelazu Turracher Hohe. Ponovno jezero v bližini, vendar zopet zelo hladno, naši fantje pa tudi že utrujeni. Kandidata za kopanje ni bilo.

Polni prijetnih izkušenj, pozitivnih misli in druženja, smo se odpravili skozi Ljubelj proti domu. Za sabo smo pustili približno 750 kilometrov prevožene poti na dveh kolesih. Ostali nam bodo lepi spomini in upanje na še kakšen podoben izlet – potrebna bo le prava ideja.

Urška Zajec

Prijetno domače
Občina Ivančna Gorica

TD KRKA

KRKA

Spoštovani sokrajani!

Sliši se, govori se,… PRAV JE, DA SE IZVE!

Kot ste nekateri že opazili, smo odprli novo otroško igrišče ob INFO pisarni na Krki. Nekateri otroci so igrišče že preizkusili, največ otroškega smeha pa smo bili deležni v času »Otroške ustvarjalne delavnice«, ki je potekala konec avgusta. Tokrat vam želimo predstaviti napovednik za nadaljnje aktivnosti, ki se bodo odvijale.

15. 9. 2012 od 9. ure do 12. ure bomo prvič na Krki organizirali »Otroški bazar« v dvorani DC Krka. Starši, pridite, prinesite oblačila, igrače, pripomočke, vse, kar za vašega otroka ni več zanimivo in to ponudite drugim staršem po simbolični ceni ali mogoče celo podarite. Otroci hitro rastejo. Le zakaj bi kupovali nove stvari. Dragi starši, pridite na bazar in izberite. Ne bo vam žal. (INFO: 041/ 308-308)

15. 10. 2012 od 18. ure do 21. ure bomo izvedli delavnico »Iz perlic in žice izdelajmo nakit«. Cena delavnice za material bo 10 EUR, izdelan nakit boste seveda odnesli domov. Ker moramo pripraviti material, Vas prosimo, da se zainteresirani prijavite do 10. 10. 2012. (INFO: 041/ 308-308)

Vsak prvi torek v mesecu ob 19. uri bomo organizirali brezplačno merjenje vašega pritiska in sladkorja v prostorih Info pisarne pod vodstvom Anice Kozinc. Začnemo v mesecu oktobru, in sicer **2. 10. 2012** ob 19. uri.

V drugi polovici oktobra pa vam pripravljamo predavanje na temo prehrane, predavateljica bo Anica Kozinc, več v naslednjem obvestilu.

Želimo vam prijetno jesen in vas vabimo, da se nam pridružite na delavnicah in predavanjih, kjer boste v naši družbi preživeli nekaj prijetnih uric na teden.

Nataša Lukman
predsednica TD Krka

Stara podružnična šola je oživela

Na Krki smo lansko leto dobili lepo novo šolo. Stare šole pa vseeno nismo pozabili. Z otroško ustvarjalno delavnico, ki jo vsako leto organizira Turistično društvo Krka v okviru Festivala Krka, smo šolo ponovno oživili. Po šoli je bilo slišati smeh in klepet otrok. Zbralo se je 23 otrok različne starosti, od skoraj šest do štirinajst let. Cilj delavnice je ustvarjanje s čim bolj naravnimi materiali in spoznavanje različnih tehnik ustvarjanja.

Zbrali smo se v torek. Lotili smo se izdelovanja okraskov iz papirnatih trakov. Otroci so narezali barvni papir na trakove in jih spenjali na različne načine. Seveda so tako nastale tudi različne oblike: srčki krogi, metulji ... To delo se je zdelo otrokom zelo zanimivo, zato smo se lotili še quilling tehnike. Tanke trakove so otroci zvijali, jih oblikovali v kroge, spirale, solze ... Te različne oblike so z Mekol lepilom prilepili na papir in izdelali cvetlice, polže, abstraktne slike, …

Naslednji dan smo se seznanili s servietno tehniko. Z lepilom Mekol smo serviete z natisnjenimi motivi lepili na leseno podlago, starejši otroci pa so z mozaično tehniko naredili sliki še obrobe.

Ker se otroci seznanjajo s pomenom ločevanja odpadkov in z recikliranjem, smo se recikliranja lotili tudi mi. Tokrat smo pri delu uporabili mehko moos gumo, od odpadnega materiala pa smo uporabili tulce toaletnega papirja in zamaške od steklenic. Iz tulcev so nastali lampijončki, vaze in lončki za pisala, iz zamaškov pa razne živalce: želve, miške, žabe.

Tretji dan smo se odpravili do Poltarice in Krške jame. Zjutraj nam je nagajalo vreme. Pripravljalo se je na nevihto, zato smo ta čas izkoristili za izdelavo labodov in ladjic iz papirja. Ko se je zjasnilo, smo se odpravili do Poltarice, kjer nas je pričakal profesor Marcel-Talt Lah. Z njim so otroci iz krompirja in stiroporja izdelovali mlinčke na vodi in lovili kaplje. Poltarica je polna kapljev, ki živijo v čisti vodi, skriti med skalami. Kapelj ima to lastnost, da se kot kameleon prilagodi barvi okolja. Otroci so se o tem prepričali tako, da so jih imeli v posodi, čez pol ure so ujeli novega in ga primerjali s tistim, ki je že prej plaval v posodi. Seveda smo vse kaplje spustili nazaj v njihovo okolje. Spoznali smo tudi mladoletnice, pravzaprav samo hišico, ki zgradijo ličinke okrog sebe iz kamenčkov in delov rastlin, ostankov polžjih hišic.

Pred jamo je bilo prijetno sveže. Počasi smo stopali po poti, si ogledovali zavese, balvane in seveda tudi netopirje. Pred jamo smo hoteli nabrati še listje, pa nam je zmanjkalo časa. Seveda smo zamudili in starši so nas že čakali.

Kar prehitro je prišel zadnji dan delavnice. Izdelali smo še okraske na palčkah in naredili sliko, ki je združevala več tehnik: origami, mozaik, quilling in seveda barvanje in striženje likov iz kolaž papirja.

Kot ponavadi smo zadnji dan pripravili izdelke za razstavo. Po predstavi »Tete Pehtre« smo pogostili otroke s pečeno koruzo in krompirjem, otroci pa so svoje izdelke odnesli domov.

Danica Petrič

KOZMETIČNI SALON
PALAČA SPROSTITVE, Ivančna Gorica
www.palaca-sprostitve.si

ŽELITE TAKOJŠEN
UČINEK PROTI GUBAM ?

Izkoristite 50%
popust
na vse tretmaje s
HIPERBARIČNIM KISIKOM!

Informacije: 051 627 427

46 mladih gasilcev PGD Stična na 6. gasilskem vikendu, tokrat v Sečovljah

V Sečovljah je od 23. do 25. 6. 2012 potekal 6. gasilski vikend, katerega se je udeležilo skoraj 100 gasilcev PGD Stična in PGD Sečovlje.

Že šesto leto zapored je Mladinska komisija PGD Stična organizirala Gasilski vikend, le da je tokrat potekal v Sečovljah, skupaj z organizacijo MK PGD Sečovlje. Udeležilo se ga je 46 mladih iz PGD Stična in 21 iz Sečovelj, skupaj s 17 mentorji PGD Stična in 8 mentorji PGD Sečovlje.

Udeleženci 6. gasilskega vikenda skupaj z mentorji

1. DAN

Končno je napočila tako težko pričakovana sobota 23. Junija, o kateri se je govorilo že dolgo časa. Takrat so se mladi gasilci PGD Stična skupaj z mentorji odpravili na naš 6. gasilski vikend. V Sečovlje smo prispeli okoli enajste ure dopoldne. Najprej smo si pripravili prtljago v že postavljenih šotorih, za kar so poskrbeli prejšnji dan nekateri mentorji. Sledil je uvodni del, predstavitev pravil tabora, izobešanje zastave in petje himne, razdelili pa smo se tudi v skupine, kjer smo se med seboj spoznavali. Po spoznavnih igrah smo odšli na kosilo, nato pa je sledil »aquaparty«, kjer smo se na različne načine škropili z vodo. Sledil je počitek in večerja, prvi dan pa smo zaključili z nočno igro. Še pred tem smo, kot se za pravi tabor spodi, prižgali taborni ogenj. Mentorji so mladini sporočili, kdo je to noč dežuren na straži, ki je trajala vse od 23. pa do 7. ure zjutraj, na straži pa sta bila po en mladinec/mladinka iz Stične in eden iz Sečovelj.

Kopanje v Marini Portorož

2. DAN

Naslednji dan smo se peš odpravili v Marino Portorož, kjer smo se kopali v morju. Želja mladih po kopanju je bila tako velika, da jih ni zmotila niti ura in pol hoje po jutranjem morju. Med samim kopanjem je mladina iz PGD Stična opravljala še preventivno značko plavalca ter kurirja. Na plaži pa smo imeli tudi kosilo. Po končanem kopanju smo si poleg Marine Portorož ogledali še izpostavo Gasilske brigade Koper. Medtem so nas zunaj že čakali gasilski kombiji, s katerimi smo se odpeljali nazaj v Sečovlje. Sledil je počitek in že nestrpno čakanje na večerjo. Po večerji smo najprej imeli nekaj zabavnih iger, nato pa so sledile »poroke ter krsti«. Imeli smo dva krsta ter dve poroki med otroki in eno poroko med mentorji. Letos so bile še prav posebne, saj so bile tako rekoč meddruštvene. Sledile so še karaoke. Po končanem družabnem večeru pa smo se odpravili spat. V šotorih so ves čas potekale priprave načrtov na krajo zastave, ki pa je ni uspelo ukrasti nobenemu, saj so bile nočne straže zelo dobre.

3. DAN

Napočil je zadnji dan našega druženja. Zjutraj smo najprej imeli jutranjo telovadbo, nato je sledil zajtrk ter pospravljanje prtljage ter šotorov. Ko je bilo vse pospravljeno, smo odšli na ogled letališča Portorož, kjer smo si ogledali kontrolni stolp, carino, gasilsko službo … Po prihodu v gasilski dom smo pojedli kosilo, nato pa je sledil zaključni program, ki so se ga udeležili predsednik in poveljnik PGD Stična, predstavniki PGD Sečovlje, predsednika GZ Ivančna Gorica in Piran ter predsednica MK GZ Piran. Spregovorili so nekaj besed o taboru, ki je dal velik pečat dolgoletnemu pobratenju obeh društev ter nas spodbudili k še nadaljnjemu skupnemu sodelovanju. Podeljene so bile nekateri diplome, razglasitev rezultatov o opravljeni preventivni znački … Za konec smo še zadnjič skupaj zapeli himno 6. gasilskega vikenda, se poslovili od naših novih prijateljev ter si obljubili, da se drugo leto spet vidimo na gasilskem vikendu.

Urša Skubic in Neža Strmole, mentorici PGD Stična

Lov na stiškega ptiča

Tudi letos so naša prizadevna gasilska društva pripravila tradicionalne veselice, člani in članice PGD Stična pa so vsakoletno julijsko veselico obogatili z zanimivim programom. Pri gasilskem domu v Stični se je zbralo v vročem sobotnem popoldnevu kar nekaj obiskovalcev, ki so si lahko ogledali razstavljena gasilska vozila z nadgradnjami in opremo podjetja Varcar. Med vozili z različnih koncev Slovenije je bilo seveda tudi sodobno vozilo, ki ga je domače društvo prevzelo pred enim letom.

Sočasno pa je na vadbenem prostoru potekalo gasilsko tekmovanje Lov na stiškega ptiča. Stiški gasilci so iznajdljivo poimenovali vajo, v kateri mora ekipa čim prej s curkom vode podreti tarčo v obliki ptice iz stiškega grba. Zanimivo popoldne se je nadaljevalo v večernem programu z veselico in ansamblom Svetlin.

Matej Šteh

Oratorij v Ivančni Gorici

Tudi letos smo imeli v Ivančni Gorici oratorij – teden molitve, petja, spoznavanja, druženja, igre, veselja … Oratorij je potekal od 2. do 6. junija pod oratorijskim geslom »Grem jaz!« Oratorija se je udeležilo okoli 65 otrok, za njih pa je skrbelo 22 animatorjev.

Letos smo, pod že omenjenim geslom »Grem jaz!«, spremljali svetnico Marijo Dominiko Mazzarelo (1837-1881), ki je soustanoviteljica sester Hčera Marije Pomočnice, oz. na kratko selezijank. Ob simbolih, vrednotah in žarkih dneva smo razmišljali o odgovornosti, ki jo ima pri izbiranju svoje življenjske poti vsak posameznik ter tudi o spoštovanju in solidarnosti z vsemi ljudmi, tudi tistimi, ki so drugačni od nas.

Oratorij smo začeli ob desetih pred cerkvijo, kjer smo izobesili oratorijsko zastavo. V zgodbi, ki so nam jo zaigrali naši animatorji, smo spoznali pomembne trenutke življenja Marije Dominike. Po zgodbi so sledile kateheze, malica, delavnice in velika igra. Oratorijski dan smo zaključili z razglasitvijo rezultatov igre ter s spuščanjem zastave.

Med oratorijem nas je v četrtek obiskala sestra Majda Pangeršič, HMP, ki nam je na kratko predstavila svojo odločitev za poklic redovnice in delo, ki ga kot redovnica opravlja. V petek pa smo oratorij zaključili z izletom na kmetijo Čož.

Na tem mestu bi se rad v imenu animatorjev zahvalil vsem, ki ste kakor koli pomagali pri oratoriju. Najprej gre zahvala vsem donatorjem, ki so nam pomagali, bodisi z denarno bodisi z materialno pomočjo. Zahvaljujemo se tudi sestri Majdi, ki si je vzela čas in nas obiskala, pa tudi kmetiji Čož, kjer so nas toplo sprejeli. Upam, da bo v Ivančni Gorici še dolgo odmeval glas otrok: »Grem jaz!«

Primož Meglič

Zahvala

V ponedeljek, 27. 8. 2012, je v zgornjem nadstropju naše hiše na Kalu izbruhnil požar. Hitro posredovanje gasilcev je preprečilo najhujše, zato se iskreno zahvaljujemo vsem gasilcem, ki so nesebično priskočili na pomoč. Posebna zahvala pa PGD Ambrus, ki so tako hitro in pogumno stopili v akcijo. Hvaležni smo tudi sosedom za njihovo skrb in pomoč. Vsem udeleženim res iskrena hvala.

Družina Rus

051 366 898
08 2057 201
LEO Vesna Požek s.p.
ARHITEKT

NOVO
POSLOVNA ENOTA
V OBRTNI CONI IVANČNA GORICA

Tretje srečanje KORK Ivančna Gorica

V soboto, 18. avgusta, je potekalo že tretje srečanje starejših, bolnih in invalidnih članov KO RK Ivančna Gorica. V prijetni senci dreves pri strelski koči v Ivančni Gorici, se je našemu povabilu odzvalo kar petdeset gostov in njihovih spremljevalcev. Goste je najprej v imenu Krajevne organizacije Rdečega križa Ivančna Gorica pozdravila predsednica gospa

Prijetno druženje

Renata Laznik in jim zaželela prijetno druženje, saj v tem hitrem tempu življenja vse prevečkrat pozabljamo, kako pomembno je malo prijetnega kramljanja s starimi prijatelji, sosedi ali znanci. V imenu Območnega združenja Grosuplje je navzoče pozdravil predsednik gospod Franc Hrovat. Našemu vabilu sta se letos odzvali odbornici KORK Grosuplje gospa Milena Muhič in KORK Primskovo gospa Marinka Vidgaj, s katerima sodelujemo in si izmenjavamo izkušnje na področju humanitarnega dela.

Na naše zadovoljstvo se je vabilu odzvalo veliko število starejših od osemdeset let, najstarejša je bila gospa Marija Funda, ki je letos praznovala svoj 92. rojstni dan. Omeniti, pa moramo tudi gospo Marijo Pušljar in gospo Albino Kastrevc, ki bosta zakoračili že v 89. oziroma 88. leto svojega bogatega življenja, vendar, ko se pogovarjaš z gospema, sta polni optimizma, veselja do življenja, navkljub zdravstvenim težavam, ki jima grenijo jesen življenja. Gospe sta nasmejani, polni življenjske energije, ki jo včasih nam mlajšim primanjkuje. Naše druženje je ob petju in nežnih zvokih elektronskih klaviatur popestrila gospa Zdenka Gašper.

Druženje smo končali, ko se je začelo počasi mračiti in si obljubili, da se prihodnje leto zopet srečamo.

Zahvaljujemo se gospe Darji Zaletelj, ki je poskrbela za prevoz naših gostov in skupaj z mladim prostovoljcem Urošem Kastrevcem poskrbela, da naši gostje niso bili lačni in žejni. Hvala tudi kmetiji Ostanek, ki svoje vrtnine prodaja na ivanški tržnici in je podarila vso zelenjavo, ki smo jo ponudili kot prilogo. Zahvaljujemo se tudi strelski družini Sonja Vesel, ki nam je že tretje leto dala prostor za naše srečanje in gospodarju SD Ludviku Koščaku in njegovem pomočniku Janezu za okusno pečene dobrote iz peči. Hvala za pomoč tudi gospe Jani Žurga iz Cvetmarket Ivančna Gorica, prodajalkama Marti in Vidi iz Mercator delikatese KZ Stična in gospe Janji iz Tuša. Hvala tudi vsem odbornicam za pomoč pri pripravi srečanja. Se spet dobimo na našem druženju drugo leto, upamo, da še v večjem številu.

KO RK Ivančna Gorica
Stanka Pajk

Pomoč ob začetku novega šolskega leta

Odbornice Krajevne organizacije Rdečega križa Ivančna Gorica, smo se že drugo leto odločile, da pomagamo socialno najbolj ogroženim otrokom pri nakupu šolskih potrebščin. Letos smo sredstva podvojili in namenili dvajsetim otrokom 400 evrov. Vsem, ki ste prispevali prostovoljne prispevke in članarino se iskreno zahvaljujemo, saj brez vaših prispevkov te akcije ne bi mogli izpeljati.

Staršem in šolarjem želimo uspešen začetek novega šolskega leta.

95 let Karoline Štrubelj

Petega junija je praznovala 95 let gospa Karolina Štrubelj z Malega Hudega, vsem bolj znana kot »Ninika« ali »hujska babica«. Njena življenjska pot se je začela daljnega leta 1917 na Brezovem. Leta 1946 je zaključila šolanje za babico in do leta 1982 opravljala delo babice, patronažne sestre, svetovalke in še marsikaj drugega bi se našlo v njeni dolgoletni delovni karieri. Ker v tistih časih še ni bilo avtomobilov, je na teren hodila peš, s kolesom, kasneje pa se je modernizirala in si nabavila motor, ki ji je zelo olajšal delo na terenu, saj je obiskovala svoje bolnike in porodnice vse do Ambrusa. Dolga leta je predano delovala v Krajevni organizaciji Rdečega križa Ivančna Gorica.

Jesen življenja preživlja obdana z ljudmi, ki jo imajo radi na domu na Malem Hudem. Snaha Ljuba, vnukinji Karmen in Mateja in pravnuki ji delajo družbo, tako, da ji ni nikoli dolgčas. Ko smo jo obiskali na domu, je bila gospa Karlina nasmejana in zgovorna. Še enkrat pa se opravičujemo gospe Karlini in njeni družini, ker nam je ni uspelo obiskati prav na njen rojstni dan, saj smo imeli napačne podatke.

OBMOČNO ZDRUŽENJE RDEČEGA KRIŽA GROSUPLJE

vabi na

KRVODAJALSKO AKCIJO

- **V PONEDELJEK, 1. 10. 2012**
  od 7. do 13. ure v Osnovni šoli Louisa Adamiča v Grosupljem
- **V TOREK, 2. 10. 2012**
  od 7. do 13. ure v Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici
- **V SREDO, 3. 10. 2012**
  od 7. do 12. ure v Osnovni šoli Dobrepolje, Videm-Dobrepolje

S seboj prinesite osebni dokument s fotografijo.

SKUPAJ REŠUJMO ŽIVLJENJA!

S prevaro do denarja

Na uredništvo se je obrnilo kar nekaj občanov z informacijami, da se je na različnih koncih občine pojavil na domovih neznani moški srednjih let, s prošnjo po finančni pomoči ob požaru, ki ga je utrpela njegova družina. Ker omenjena oseba nima nikakršnega dokazila o požaru, se sklepa, da gre za prevaro, zato verjetno ni odveč opozorilo občanom, da ne nasedete in v takšnih primerih zahtevate potrdilo oz. dokazilo.

Uredništvo

Zdravstveno letovanje na Debelem rtiču

Med 20. in 30. julijem 2012, smo v organizaciji OZ RK Grosuplje preživeli desetdnevno zdravstveno letovanje na Debelem rtiču, kjer so si otroci počitniške dneve skupaj z vzgojitelji popestrili s kopanjem in plavanjem v morju in bazenu z morsko vodo, z raziskovanjem obale, peljali so se z ladjico v Koper in nazaj ter se posladkali s sladoledom. Nekateri so izkusili vožnjo s kajakom pod vodstvom inštruktorja, se udeležili družabne igre iskanja zaklada Veveričke Hane, športnih iger na igrišču in se vsak večer udeležili plesa. Dnevi so bili popestreni tudi z raznimi delavnicami, ki so jih vodili vzgojitelji.

Med letovanjem so nas obiskali župani Dušan Strnad iz občine Ivančna Gorica, dr. Peter Verlič iz občine Grosuplje in Janez Pavlin iz občine Dobrepolje. Spremljali so jih predsednik OZRK Grosuplje Franc Horvat, sekretarka Anica Smrekar ter vodja Mladinskega zdravilišča Debeli Rtič Ana Žerjal. Otroci so jim pokazali lepo pospravljene sobe ter nekaj izdelkov, ki so jih naredili na ustvarjalnih delavnicah.

Letovanje na Debelem rtiču smo zaključili z nasmehom, z novimi prijatelji in upanjem na snidenje v naslednjem letu.

pedagoška vodja, Mojca Pikl

Uspešno hujšanje

ZD IVANČNA GORICA

Joj, joj …, bi rekli nekateri, pa ne spet o hujšanju … Res je, ta nadloga tare marsikoga. Pa vendar je to tema, o kateri se ne govori. Pogovor o tvoji telesni teži te lahko razžalosti, razveseli, te potare, ti je nerodno, najraje bi se skril. Le kdo ne bi bil prizadet, če bi mu kar vsi povprek razlagali, da je debel in kaj naj stori. Poznate človeka, ki je za vaše pojmovanje suh, sam zase pa še vedno trdi nasprotno? Pravi pogovori o telesni teži, debelosti, suhosti, se običajno zgodijo med štirimi očmi.

Zavedajte pa se, da je lahko drugače. V Zdravstvenem domu Ivančna Gorica smo v okviru CINDI programa (CINDI program je mednarodni program, katerega cilj je preprečevanje kroničnih nenalezljivih bolezni, predvsem bolezni srca in žil) izvedli štiri mesece trajajočo Šolo zdravega hujšanja (v nadaljevanju ŠZH). Štiri mesece smo se pogovarjali o prehrani, dietah, kondiciji, telovadbi kot glavnih vzrokih za povečanje telesne teže. Trudili smo se, da je vsak posameznik spoznal, zakaj je imel povečano telesno težo, da je odkril napake, ki so ga privedle do njegovega stanja, kakšni so njegovi realni cilji in kakšne so zmožnosti, da je ta cilj dosegel. Če jih vprašate, vam bodo povedali, da brez trdega dela rezultata ni. Se je pa vredno potruditi. ŠZH poteka v skupini. Postopno spoznavamo eden drugega. Kmalu postanemo prijatelji in čez nekaj časa si zaupamo tudi svoje najgloblje, najbolj skrite misli, saj vemo, da se nahajamo v družbi enako mislečih, poštenih, zaupanja vrednih ljudi, ki nam lahko pomagajo.

Letošnjo pomlad smo izvedli dve ŠZH, ki sta se zaključili v maju. 29 zavzetih, pozitivnih, odločnih, uspeha željnih in prizadevnih ljudi jo je uspešno končalo. V teh štirih mesecih naj bi vsak posameznik izgubil vsaj 5 % svoje telesne teže. Zelo sem zadovoljna, saj sta skupini končali ŠZH z izkupičkom 215,9 kg manj, kot ob našem prvem srečanju. Pot je bila dolga, trnjeva, velikokrat na hrib, a uspelo vam/nam je. Čestitam! Hvala vam, ker ste mi verjeli. Vaš uspeh je moj uspeh. Želim vam uspešno življenjsko pot, naj vsak prejme, kar je sejal. Ko pa se srečamo, pa gremo veselo na klepet in kozarec vode.

Tadeja Gruden

Stoji učilna zidana - 70 let šolstva v Hrastovem Dolu

Letos mineva 70 let, odkar je bila v Hrastovem Dolu 3. marca 1942 ustanovljena dvorazredna državna osnovna šola. V arhivskih dokumentih, ki jih hrani Šolski muzej v Ljubljani o začetkih šolske dejavnosti v Hrastovem Dolu lahko preberemo, da je šolski okoliš Hrastovega Dola obsegal naslednje vasi: Hrastov Dol, Lučarjev Kal, Trnovica, Sad, Male Pece in Rdeči Kal. Šola je delovala v privatnih prostorih v hiši Hrastov Dol 3, katere lastnica je bila Jožefa Verbič.

Verbičeva hiša, po domače pri Bogatelnovi Pepi, je obsegala malo sobico, v kateri je bila učilnica, potem vežo s črno kuhinjo in kamro. Prvi učiteljici v Hrastovem Dolu sta bili Gabrijela Kolar in Amalija Malenšek. Prva je prišla poučevat kot begunka iz Štajerske. Leta 1943 so jo Italijani poslali poučevat v šolo v Šentvid pri Stični. Za njo je učila Tržačanka Amalija Malenšek, dokler ni bila odpeljana v internacijo v Treviso v Italiji. V letu 1944 je v Hrastovem Dolu pol leta poučeval še Janko Roškar, dokler ni odšel v Ljubljano. Med vojno je bil pouk zaradi bombardiranja večkrat prekinjen. Šola je imela ob koncu vojne 59 učencev, v njeni knjižnici pa je bilo kar 96 knjig.

O razvoju šolstva v Hrastovem Dolu po drugi svetovni vojni govori šolska kronika, ki je še ohranjena in je izredno bogat vir za preučevanje lokalne zgodovine. V njej lahko preberemo, tudi o tem kako je nastala sedanja šola v Hrastovem Dolu. Ideja za gradnjo šole se je porodila že pred drugo svetovno vojno. Takratna lokalna oblast je ugotavljala, da je potrebno učencem iz bolj oddaljenih vasi omogočiti dostopnejše obiskovanje šolskega pouka. Učenci iz Temeniške doline in z okolice Hrastovega Dola so namreč imeli do šole v Šentvidu tudi do dve uri hoda. Da bi tudi ti učenci lahko lažje hodili v šolo, je bila leta 1936 sprejeta odločitev, da so območje celotne takratne šentviške občine razdelili na tri šolske okoliše, in sicer na centralnega s sedežem v Šentvidu, na severnega s sedežem v Temenici in na južnega s sedežem v Hrastovem Dolu. Ustanovitev omenjenih šolskih okolišev ter gradnja dveh novih šol v Temenici in Hrastovem Dolu so bili formalno sprejeti na seji občinskega odbora 15. oktobra 1939 pod vodstvom takratnega župana občine Šentvid pri Stični Ignaca Pevca.

Šolski razred v Hrastovem Dolu ok. leta 1964. Skupino otrok z učiteljem je fotografiral fotograf Erjavec iz Ivančne Gorice.

Leta 1941 se je občina lotila gradnje šole v Temenici, gradnjo šole v Hrastovem Dolu pa so zaradi vojnih razmer odložili za poznejši čas, kljub temu, da so pridobili že zemljišče, ki so ga za šolo odkupili od Jožefe Verbič. Tako so v Hrastovem Dolu še naprej poučevali v Bogatelnovi hiši, vse dokler niso v začetku petdesetih let vaščani Hrastovega Dola dali pobude za izgradnjo šole.

Šolo v Hrastovem Dolu so domačini zgradili udarniško, leta 1953. Motor vseh prizadevanj v zvezi z gradnjo je bil Alojz Šraj iz Hrastovega Dola. V času gradnje šole je bil tajnik gradbenega odbora. V svojih neobjavljenih spominih je podrobno opisal, kako so gradili šolo. Z deli so pričeli spomladi leta 1952, potem ko je gradbeni odbor za izgradnjo šole s pomočjo grosupeljskega okraja in takratne šentviške občine ter domačinov priskrbel 300 voz obdelanega kamna, šest ton žganega apna in ter dva vagona zidne opeke. Šolo so zgradili po načrtih znanega slovenskega arhitekta Otona Gasparija. Državna osnovna šola v Hrastovem Dolu je na začetku šestdesetih let 20. stoletja postala podružnična šola Osnovne šole Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični. Kot podružnična šola je delovala do leta 2007, ko je bila ukinjena. Od takrat dalje sameva in propada.

Naslednje leto bo šola v Hrastovem Dolu praznovala 60 let. V kraju se je s svojo dejavnostjo močno zasidrala. Vaščani razmišljamo, da jo je potrebno obnoviti in ji dati novo vsebino. Veseli nas, da bodo na Občini ponovno preverili možnost, da bi v opuščeni šoli uredili vrtec. Dolgoročno pa računamo, da bi se v šoli uredil promocijsko-informativni in izobraževalni center, ki bi bil namenjen predstavitvi bogate naravne in kulturne dediščine Suhe krajine. Po Sloveniji je takšnih, interpretacijskih dediščinskih, centrov že kar nekaj. Zakaj ne bi bil eden takšnih tudi pri nas! Hrastovška uvala sodi namreč med najslikovitejše kraške uvale na Slovenskem. Skupaj s številnimi drugimi suhokrajinskimi znamenitostmi bi jo veljalo predstaviti domačim in tujim obiskovalcem, predvsem pa šolski mladini. Objekt nekdanje šole je za to vsebino zelo primeren, okolje pa tudi. Upamo in si želimo, da bomo naslednje leto, ko bo stavba šole praznovala 60 let, lahko že govorili o konkretnih projektnih rešitvah za njeno oživitev.

Dušan Štepec

Pustimo Bukoviški dolini živeti

Se še spomnite pesmi Marjana Smodeta – Mrtva reka ... ? Ta prispevek sicer ne govori o reki, temveč o potočku Bukovica - pritoku reke Temenice, ki v zadnjem času vse bolj spominja na »mrtvo reko«.

Še nekaj let nazaj je bil ta potoček biser »Bukoviške doline« oz. kot veliko ljudi reče kar »Temeniške doline«. Ko pa človek danes pogleda vanj, z žalostjo opazi prazno strugo s kamni, vejami, listjem in poginulimi živalmi ... Vode pa nikjer!

Resda je letos primanjkovalo padavin in posledično vode, vendar se ob poznavanju razvoja teh krajev, lahko nehote vprašamo, ali je res samo suša kriva za nastalo situacijo? Del odgovora se nam razkriva že ob pogledu na to dolino. Hitro poseljevanje vasi tod okoli in številne novogradnje, katerim smo priča v zadnjih letih, prav gotovo terjajo svoj davek, ki se izraža v vse večjih potrebah po pitni vodi. Le-to sicer s težavo zagotavlja lokalni vodovod Bukovica, ki črpa vodo le nekaj metrov stran od potočka in v zadnjem obdobju obratuje že na meji svojih zmogljivosti. Dodatno k manjši vodnatosti potočka prispeva tudi napajanje bližnjih vodovodov - Metnaj na izviru tega potočka, in Trebnje v neposredni bližini njegovega izliva v reko Temenico. Že nepoznavalcu je takoj jasno, da tri črpališča na sorazmerno majhnem prostoru, potočku Bukovica dolgoročno ne bodo dovolila preživetja. In če se to zgodi, bo najbolj trpela narava. Izgubili bomo še tiste divje živali, ki se sicer napajajo v strugi, vodna bitja, kot so ribe in raki, ki jih je zadnja leta še posebej veliko, pa bodo samo še spomin. Ali si to želimo? Verjetno ne. Zatorej, če hočemo potok ohraniti za prihodnje rodove, moramo poiskati ravnovesje med naravo in potrebami ljudi. Obstoječe vodne vire je treba ohraniti, vendar pri širitvi le-teh, bolj kot kdajkoli, imeti v mislih okolje in ne vztrajati pri izčrpavanju za vsako ceno. Vsekakor pa je dolgoročna rešitev v iskanju novih virov - izven te doline in bližnje okolice, ki bi dolino razbremenili in omogočili potoku, da obdrži vsaj del tekoče vode.

Jasno pa je, da se mora ob tem spremeniti tudi naš odnos do te življenjsko pomembne naravne dobrine. Za mnoge ljudi je voda še vedno samoumnevna in jo obravnavajo kot vse druge potrošne dobrine, ki so neskončno dobavljive. Zato nekateri, kljub vsakodnevnim opozorilom medijev in prazni strugi, še vedno pridno polnijo bazene, zalivajo travo in perejo svoje jeklene konjičke - vse s pitno vodo! Tudi nepotrebno zalivanje vrtov in njiv, zgolj zaradi boljšega pridelka od soseda, ni v zgled kulturnemu človeku. Sprašujem se, kam nas bo tak odnos do narave pripeljal? Ali smo res postali družba, ki gleda samo na svoje potrebe, za dobrobit narave in širše skupnosti pa ji ni mar?

Kako lepo je bilo gledati TV prispevek Vašega kanala (TV Novo mesto) o promociji Občine Ivančna Gorica – kraja Temenica, med drugim tudi o potoku Bukovica. Lepo bi bilo, da bi potoček bil spet živ in da bi dolina, v katero pogosto zavijejo obiskovalci, obdržala svojo lepoto. Dolini Bukovice lahko upravičeno rečemo »Prijetno domače«, kot se glasi slogan občine Ivančna Gorica, vprašanje pa je, koliko časa še?! Naj zaključim tole razmišljanje z Marjanom Smodetom kot poziv: »Zapel bom pesem, vsem ljudem naj zakričim, pustite naši lepi dolini, da še naprej živi!«

Elizabeta Adamlje, Temenica

PGD Hrastov Dol z novim gasilskim vozilom GVM-1

V soboto, 11. avgusta, je v Hrastovem Dolu potekal slavnostni prevzem in blagoslov novega gasilskega vozila za prevoz moštev GVM - 1, ki ga je v uporabo prevzelo Prostovoljno gasilsko društvo Hrastov Dol. Za društvo, ki danes šteje 85 članov, je to ena pomembnejših pridobitev v zadnjih letih.

Slovesen prevzem se je začel s slavnostno povorko praporščakov, gasilk in gasilcev ter gasilskih vozil društev iz Gasilske zveze Ivančna Gorica in nekaterih sosednjih društev iz trebanjske občine. Uvodni nagovor je imel predsednik PGD Hrastov Dol Ivan Kastelic, ki je navzoče popeljal po zgodovini društva, ki je lani praznovalo 60-letnico delovanja. Predstavil je tudi njihovo najnovejšo pridobitev. Na kombiniranem vozilu za prevoz moštva znamke Renault Master je bila izvedena nadgradnja za prenosno motorno črpalko in pripadajočo opremo za trodelni napad. Vozilo je opremljeno tudi z dvema gasilnikoma na prah in je registrirano za prevoz devetih oseb. Novo vozilo bo poleg intervencijskim vožnjam služilo tudi za potrebe prevoza na gasilska tekmovanja, razna izobraževanja in druge dejavnosti v društvu in kraju. Predsednika še posebej veseli, da se v društvo vključuje čedalje več mladih, ki nadaljujejo družinsko tradicijo marsikatere domačije v vasi. »Ponosni smo! To je plod večletnih prizadevanj društva« je še dodal Kastelic.

Prisotne je nagovoril tudi župan Dušan Strnad, ki je že ob lanski obletnici zelo pozitivno ocenil delo gasilcev v Hrastovem Dolu. Tudi tokrat jim je čestital za novo pridobitev, člani PGD Hrastov Dol pa so se mu s priložnostnim darilom zahvalili za vso podporo, kljub sedanjim težkim gospodarskim razmeram.

Gasilcem iz Hrastovega Dola sta čestitala še predsednik GZ Ivančna Gorica Lojze Ljubič, predsednik KS Dob Jože Polončič, spregovoril pa je tudi ustanovni član domačega gasilskega društva Alojzij Šraj in v nagovoru omenil tudi druge aktivnosti v kraju, med drugim tudi potrebo po obnovi nekdanje podružnične šole v Hrastovem Dolu.

Slovesnemu blagoslovu vozila, ki ga je opravil župnik Jože Grebenc, je sledila še predaja ključev, domače društvo pa je podelilo spominske zahvale prisotnim gasilskim društvom ter botrom in donatorjem, ki so kakorkoli pomagali pri nabavi gasilskega vozila.

Program so popestrili Mešani pevski zbor Prijatelji pod taktirko zborovodje Robija Markoviča, predstavili so se še vaški harmonikarji in otroci z recitacijami, mlade domače gasilke pa so tudi zapele. Sledila je še gasilska veselica z Ansamblom bratov Poljanšek in gostjo večera, pevko Sašo Lendero.

Gašper Stopar

Izjemen uspeh na poklicni in splošni maturi

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica se je šolsko leto 2011/12 zaključilo na najlepši možni način. Dva oddelka dijakov programa ekonomski tehnik in štirje oddelki gimnazijcev so maturirali z nadpovprečnim uspehom.

9. julija smo na slovesni prireditvi v šolski avli najprej podelili spričevala poklicne mature. V spomladanskem roku je poklicno maturo opravljalo 46 rednih dijakov, uspešnih je bilo 45 dijakinj in dijakov, kar je 97,8 %. Povprečno število točk je bilo 16,7 (možnih točk je 23), posebej ponosni pa smo na dijakinji Anjo Blatnik, ki je dosegla 23 točk in Tamaro Glavan, ki je dosegla 22 točk. Obe dijakinji sta prejeli spričevalo s pohvalo, obenem pa tudi srebrno Jurčičevo nagrado naše šole za izjemni dosežek na poklicni maturi.

16. julija je na šoli spet završalo od ponosa, navdušenja in veselja. Splošno maturo je v spomladanskem roku opravljalo 96 rednih dijakov naše šole in vsi so bili uspešni. 100 % uspeh na maturi pa izpisujejo z zlatimi črkami še vrhunski dosežki, ki nas postavljajo v sam vrh med slovenskimi gimnazijami. Slovensko povprečje med gimnazijci je letos namreč 93,05 %. Odlično je povprečno število doseženih točk – 22,64 od možnih 34 točk. Za primerjavo povejmo še, da je slovensko povprečje letošnjih maturantov 19, 31 točk. Še posebej so se gimnazijci iz Ivančne Gorice izkazali pri slovenščini, matematiki, fiziki in kemiji.

Rekordno je tudi število tako imenovanih »zlatih maturantov«, kar 9 jih je prejelo maturitetno spričevalo s pohvalo, tudi s podpisom šolskega ministra Žige Turka. Vseh 34 točk sta dosegla Kristina Gregorčič in Aljaž Levstek; zlati maturanti SŠJJ pa so, s svojim izjemnim uspehom od 30-33 točk, postali tudi Vesna Marija van Midden, Maruša Stare, Tena Žužek, Nina Mrzelj, Matevž Marinčič, Neža Trpin in Urška Zupančič.

Zlati maturant Aljaž Levstek se je kot srednješolec izkazal tudi s pesniškim ustvarjanjem. Šola je izdala njegovo prvo pesniško zbirko z naslovom Proti tebi, ki so jo vsi letošnji maturanti ob podelitvi maturitetnih spričeval prejeli v dar.

Ponos in priznanje maturantkam in maturantom je v svojem govoru naglasil tudi gospod ravnatelj, Milan Jevnikar: »Hvala še enkrat tudi vam maturantke in maturanti, tudi za to, da ste bili naši dijaki. Upravičili ste naše zaupanje. V vašem nadaljnjem šolanju in v vašem življenju nasploh, vam Vaši učitelji in vzgojitelji želimo vse najboljše.

Srednja šola, ki ste jo obiskovali, naj vam ostane v prijetnih in lepih spominih. Znanje, predvsem pa vzgoja srca, ki ste ju dobili v svoji srednji šoli, naj vam bosta popotnica za uspešno, lepo in srečno življenje! Bodite ponosni, da ste bili naši dijaki, kot bomo tudi mi vedno ponosni na vas.

Srečno 58. generacija splošnih maturantov Srednje šole Josipa Jurčiča 2012!«

Dragica Šteh, prof.

Učenci OŠ Ferda Vesela pri umetniku Bojanu Štinetu

Učenci OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, ki smo vključeni v interesno dejavnost Likovne delavnice, smo v ponedeljek, 18. 6. 2012, obiskali kiparja Bojana Štineta na Javorjah. Namen obiska je bil spoznati delo umetnika v ateljeju. Gospod Bojan Štine je predstavil svojo življenjsko pot in poglede na umetnost. Predstavil je tudi dela svojih sinov, ki so tudi kiparji. Njihovi izdelki so v rokah pomembnih svetovnih politikov, kot so Vladimir Putin, Bill Clinton, britanska kraljica.

Njegovo delo je že 12 let povezano predvsem z oblikovanjem konj. Naredil je več kot 200 podob konj. Pokazal nam je kip konja v napadalnem položaju, mladega konja, odraščajočega konja in še veliko drugih. Čeprav pravi, da o konjih ne ve veliko, se nam je zdelo, da to ne drži, saj je o njih govoril z veliko srčnostjo in strokovnostjo. V svoji delavnici nam je prikazal tudi postopek od ideje do končnega izdelka. Pozorno smo mu sledili pri razlagi, saj je izvrsten pedagog. Trenutno se ukvarja z oblikovanjem doprsnega kipa Toneta Kozlevčarja.

Nastajajoči kip Toneta Kozlevčarja

V vzorno urejenem ateljeju in idilični hišici umetnik v miru ustvarja in pušča za sabo sledove svojega bogatega razmišljanja in dela.

Ajda Kenda in Jelka Rojec

Študentski klub GROŠ vabi nove člane

Prihaja novo šolsko leto, z njim pa novi Groševi projekti in številne ugodnosti za člane Študentskega kluba GROŠ. Glede na preteklo šolsko leto nam je kaj hitro jasno, da je bilo še kako živahno. Zgodili so se izobraževalni tečaji, božične in novoletne delavnice, izlet na predbožični Dunaj, smučanje v Nassfeldu, pustovanje v Grošu, »spring break« v Kanegri, stand up predstava z Vidom Valičem in Denisom Avdićem, priprave na maturo iz matematike, Švic z Grošem, Red summer party z Grošem in še bi lahko naštevali. Tudi v šolskem letu 2012/2013 pa našim članom obljubljamo vse to in še več!

Vsi dijaki in študentje vabljeni, da svoje originalno potrdilo o vpisu prinesete v času od 3. septembra 2012 do 30. novembra 2012 v e-študentski servis, na Kolodvorski cesti 3, v Grosupljem. Tam bomo vsak ponedeljek, torek in četrtek od 8.00 do 16.00 ure, vsako sredo od 8.00 do 17.00 ure in vsak petek od 8.00 od 15.00 ure. Ob včlanitvi ali podaljšanju svojega članstva vsi dijaki in študentje za darilo prejmete tudi bon za brezplačno letno članarino v Mestni knjižnici Grosuplje in bon za brezplačen ogled filma v Koloseju po vaši izbiri.

Jana Roštan, UO Študentski klub GROŠ

Denis Avdić na stand up predstavi Udar po moško!

Fizikalna olimpijada – Estonija 2012

Od 15. 7. do 24. 7. letos je v mestih Talin in Tartu v Estoniji potekala 43. mednarodna fizikalna olimpijada. Tekmovanja se je udeležilo 378 udeležencev iz 82 držav. Iz Slovenije je v Talin potovalo pet tekmovalcev, ki so imeli odlične rezultate na državnem tekmovanju in so izpolnili zahtevne pogoje na pripravah. Letos sta na fizikalno olimpijado spet odpotovala dva dijaka Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica – Jurij Tratar in Matevž Marinčič.

To je izjemen uspeh naše šole in priznanje za odlično delo naše profesorice fizike Maruše Potokar. Velik delež k uspehu pa je prispevala tudi naša nekdanja dijakinja, zdaj študentka fizike, Marion van Midden, ki je Juriju in Matevžu še posebej pomagala pri pripravah. Le redko se kakšna šola lahko pohvali z udeležbo dveh svojih dijakov na tem prestižnem tekmovanju, in to kar dve leti zapored.

Poleg Jurija in Matevža sta se iz Slovenije letos tekmovanja udeležila še dva dijaka Gimnazije Bežigrad – Domen Ipavec in Jan Šuntajs ter Miha Zgubič iz II. Gimnazije Maribor. Tekmovanje, ki traja dva dni, je obsegalo teoretični in eksperimentalni del, vsak je trajal po 5 ur. Teoretični del je bil vreden 30 točk, eksperimentalni pa 20. Slovenija je na olimpijadi dobila eno bronasto medaljo (Domen Ipavec) in dve pohvali (Miha Zgubič in Jurij Tratar). Torej smo v Ivančni Gorici ponosni tudi na lep dosežek Jurija Tratarja!

Preostale dneve v Estoniji so tekmovalci izkoristili tudi za druženje in organizirane ekskurzije. Našim tekmovalcem so najbolj ostale v spominu igre na gradu Rakvere, kopanje v Baltskem jezeru, obisk adrenalinskih parkov in seveda druženje s fizikalnimi navdušenci iz celega sveta.

Dragica Šteh, prof.

DOMOZNANSKA GALERIJA

Fortunat Bergant
(1721–1769)

Baročni slikar in stiški samostan
2. del

Bergantov Križev pot v stiški baziliki

V zadnji številki Klasja smo se seznanili z življenjem in umetniškim opusom slikarja Fortunata Berganta, tokrat pa predstavljamo njegovo znamenito delo, ki krasi stiško baziliko. Stiški križev pot sodi med največje Bergantove slikarske dosežke. Je eno njegovih osrednjih del in je tudi najobsežnejši glede na število slik, povezanih v vsebinsko celoto (14 slik, naslikanih v tehniki olje na platno, velikosti 98 x 82 cm). Med ohranjenimi križevimi poti na Slovenskem je najpomembnejši, ker je najbolj izrazit in poudarjeno osebno zasnovan. Umetnik ga je naslikal z veliko psihološko in duhovno zavzetostjo pa tudi s posebno etično odgovornostjo, z močnim osebnim vživetjem v ponotranjeno izpovednost Kristusove pasijonske zgodbe.

Da je bil stiški križev pot med tedanjim ljudstvom dobro sprejet, kaže tudi njegova sicer groba kopija v podružnični cerkvi sv. Jurija na Selih pri Višnji Gori. Na 14 postajah je prikazano Kristusovo trpljenje od Pilatove obsodbe do polaganja Kristusa v grob. Upodobljen je t. i. »jeruzalemski križev pot«, ki ne sloni toliko na evangeljskem besedilu kot na pobožni tradiciji »Pota trpljenja«.

Število upodobljenih oseb je reducirano le na najnujnejše: Kristusa, rablje, Marijo, Veroniko in jeruzalemske žene in še nekaj drugih posameznikov. Opazna je predvsem napetost med divjimi rablji z izbuljenimi očmi in s sarkastičnimi obrazi ter umirjenim, trpečim, osamljenim Kristusom v rdečem oblačilu. Dramatičnost dogajanja občasno dopolnjujeta arhitektura ali krajina, ki pa sta omejeni na osnovne obrise.

Prof. dr. Milček Komelj je o njem zapisal: »Na vsaki podobi doživlja Kristus drug odtenek svoje človeške drame. Prizori sugerirajo idejo človeške blagosti med hudobijo, ki jo utelešajo tudi navzven grdi, ekspresivno pretirani rablji. Prav ti rablji kažejo bolj na duhovno pripadnost severnjaškemu kot klasičnemu izročilu in tudi naklonjenost do ljudske umetnosti oziroma sožitje z njenim ambientom, saj take slike, gledane v evropskem okviru, doživljamo tudi kot izrazito ljudsko obarvano umetnost.«

Dr. Emilijan Cevc ga je opisal z naslednjimi besedami: *»Stiški križev pot je eden zadnjih plamenov velike baročne slikarske kulture na slovenskih tleh, elegični barvni spev in izpoved trpečega človeka - najbrž tudi umetnika. Tragedija Kristusovega trpinčenja se je spremenila v psihološko dramo samodarovanja. V nasprotju z umirjeno Kristusovo postavo in strastnim nemirom rabljev se kaže umetnikova velika izrazna moč. Nenehno opažamo to dvojnost: v kriku rabljev in Jezusovem molku, v divji razgibanosti in mirovanju, v raztrganem in zaključenem obrisu, v strastni akciji in zamišljenosti. Iz teh prvin je nastala duhovna in kompozicijska napetost. Kristus ni nadzemsko lep - morda je v njegovem izrazu celo nekaj črt umetnikovega obraza. Rablji pa so prav po ljudski fantaziji divji, demonični, pretirani v surovosti, z izbuljenimi očmi in izplazenimi jeziki, da se nam zdi, kakor bi prelil umetnik na platno prizore iz ljudskih pasijonskih iger z vso njihovo pretirano drastiko. In da bi bila drama še pretresljivejša, je celo pokrajina skrajno omejena na kos tal pod visokim, oblačnim nebom, tu in tam z deli jeruzalemskega obzidja ali z ranjenimi drevesi; tudi število oseb je kar najmanjše. Baročna viharnost se preliva v rokokojsko čustvenost in v klasicistično umirjenost.«*

Slike so pritegnile že mnogo pozornosti. Vsakodnevno jih spremlja molitev menihov, faranov, romarjev, pozorno si jih ogledujejo turisti. Razmišljanje o Kristusovem trpljenju je porodilo tudi pesnitev Križev pot, ki jo je leta 1941 napisala znana slovenska pesnica Vida Taufer (1903–1966), ki je v Stični živela in v stiški šoli poučevala šestnajst let (1928–1944).

Ob pripravah na drugi obisk Slovenije papeža Janeza Pavla II. leta 1999 je tedanji nuncij pripeljal v Stično papeškega ceremoniarja msgr. Piera Marinija na ogled stiškega samostana. Ko sta si ogledovala baziliko, je bil Križev pot msgr. Mariniju zelo všeč. Prosil je opata Antona Nadraha, naj postaje Križevega pota da fotografirati in slike pošlje v Vatikan. Že takoj, ko je Križev pot videl, si je zamislil, da bi te slike predvajali po vatikanski televiziji, ko bo papež leta 2000 molil križev pot v Koloseju na veliki petek. To se je tudi zgodilo. Bergantov Križev pot so natisnili tudi v spremni knjižici z meditacijo in molitvami. Posnetke križevega pota iz Rima iz leta 2000 in Bergantove slike si lahko ogledamo na internetu, če odtipkamo »via crucis 2000«. Leta 2007 je bil križev pot restavriran. Slike sta obnovili akademski slikarki in restavratorki mag. Darja Srebnik in mag. Barbka Gosar Hirci.

Fortunat Bergant, ki sodi poleg slikarjev Valentina Metzingerja, Franca Jelovška in Antona Cebeja med četverico najpomembnejših kranjskih baročnih slikarjev, je prav za stiški samostan naslikal eno svojih najobsežnejših in najkvalitetnejših del s sakralno vsebino. To pa ni njegovo edino delo v Stični. V Muzeju krščanstva na Slovenskem, ki je nacionalni muzej in ima svoj sedež za zidovi starodavnega stiškega samostana, namreč hranimo še tri Bergantove slike: sv. Vida v kotlu (1763) in sv. Florijana, obe s Križne gore nad Ložem ter Marijo tolažnico žalostnih iz Kozlevčarjeve zbirke.

Mag. Nataša Polajnar Frelih,
direktorica Muzeja krščanstva na Slovenskem

I. postaja Pilat obsodi Jezusa na smrt, olje na platno, 1766, stiška bazilika (foto: p. Branko Petauer)

IV. postaja Jezus sreča svojo mater, olje na platno, 1766, stiška bazilika (foto: p. Branko Petauer)

IX. Jezus pade tretjič, olje na platno, 1766, stiška bazilika (foto: p. Branko Petauer)

XIV. Jezusa polože v grob, olje na platno, 1766, stiška bazilika (foto: p. Branko Petauer)

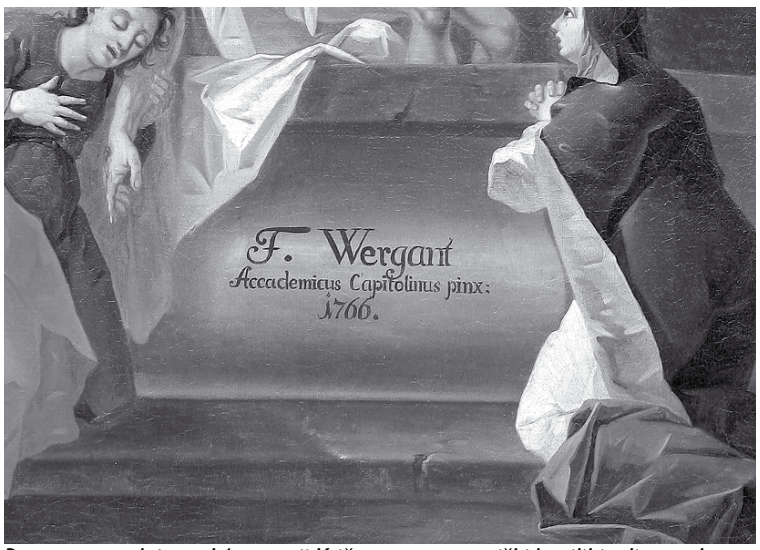

Bergantov podpis na 14. postaji Križevega pota v stiški baziliki, olje na platno, 1766 (foto: p. Branko Petauer)

Osnovna literatura o Fortunatu Bergantu:

Anica Cevc, Fortunat Bergant 1721-1769, Ljubljana 1951
Emilijan Cevc, Fortunat Bergant: Križev pot, Stična 1974
Milček Komelj, Fortunat Bergant: življenje in delo, Ljubljana 1997

Popotovanja z gabrskim in stiškim pisateljem Ivanom Zorcem

Šestdeseta obletnica pisateljeve smrti

Pravkar je minilo šestdeset let (30. 7. 2012) od smrti našega pisatelja Ivana Zorca, ki je dočakal skoraj natanko 70 let življenja, od katerih jih je kar lepo število preživel v Stični, od koder je bila njegova mama. O njegovem življenju in delu smo že natančneje pisali, zato naj se tokrat predvsem spomnimo obletnice njegove smrti in jo povežemo z dogajanjem v njegovem rojstnem okolju, ki pa je tesno povezano tudi s Stično in našo sedanjo občino.

Pisateljeva starša sta bila Franc Zorec, rojen 15.9. 1850 v Malem Gabru št. 1, sin trdnega kmečkega posestnika in Marija (Micka) Kozlevčarjeva (Mandkova) iz Stične 24. Mladoporočenca sta se naselila kot gostača v ženinovi domači vasi, v Malem Gabru št. 7, kjer se je tudi rodil njun prvi otrok, naš slavni pisatelj Ivan Zorec. V Ivanovih gimnazijskih letih, kakor kažejo njegovi spominski zapisi v knjigi Iz nižav in težav, se je družina iz Malega Gabra preselila v Stično, na njihov »laz«, ki ga je kupil oče z ameriškimi zaslužki. S seboj so prinesli družinsko ime Kotarjevi. Tam je stala majhna hiša s št. 107, ki je bila na začetku bolj podobna skednju kot hiši, zemljišča okoli nje pa je bilo kar precej. Oče se je po nakupu še enkrat odpravil v Ameriko in verjetno tam tudi umrl, kajti stiška knjiga umrlih vsebuje le podatek, da je umrl pred letom 1911, nima pa podatka o času in kraju smrti in pokopa. Družina je odtlej stalno živela v Stični.

Ivan Zorec je po končani gimnaziji večji del svoje delovne dobe preživel kot avstro-ogrski železniški prometnik in se z družino nekajkrat selil. Kot železniški nadzornik je vzdržal do upokojitve leta 1932 in potem ob pisateljevanju še dvajset let v pokoju. Preživel je dve vojni in doživel tudi drugo Jugoslavijo, njegovo veselje in uteha v zrelih letih pa so mu bile dolenjske vasi v temeniški dolini in na področju okoli Stične.

Ker mu je prvi otrok umrl kmalu po rojstvu, se je Ivan Zorec odločil, da bo naslednji rojen v Stični, ker je popolnoma zaupal le svoji mami. Drugi sin se je res rodil 1. oktobra 1907 na njegovem domu v Stični 107, zdrav in krepak. Pisatelj mu je kot literarni zanesenjak dal ime Črtomir in tako se je imenoval vse življenje, čeprav so ga v cerkvi krstili za Cirila. Po očetu je podedoval smisel in veselje za umetnost, s katero se je tako ali drugače ukvarjal v vseh svojih službah, nazadnje kot kustos Prešernovega muzeja v Kranju. V Stično je rad zahajal tudi še po očetovi smrti in si tu zgradil enega prvih pravih »vikendov«.

Najboljša dela pisatelja Ivana Zorca

Pisatelj Ivan Zorec je doživel pravi uspeh in širšo prepoznavnost s svojo domačijsko večerniško povestjo Domačija ob Temenici (1929). Temu so botrovali trije dejavniki: intimno izkušenjsko poznavanje snovi, ki jo je obravnaval, že izpopolnjena in izbrušena spretnost za oblikovanje ljudske povesti in umestitev v najširše bralno občestvo Slovenskih večernic.

S tetralogijo Beli menihi je Zorec prestopil na področje zgodovinske povesti, ki pa je pri njem izrazito prepletena s kmečko. Sam je zapisal, da pri pisanju ni vedel, »ali bi v ospredje rinil bolj menihe, ki so nositelji povesti, ali kmete, ki so njeno srce, kri moje, naše krvi, in ki so mi od njih pisane vse moje domotožne sanje.« Prva knjiga (Beli menihi, 1932) opisuje prihod belih menihov v Stično v 12. stoletju, predstavi pa tudi višnjegorske graščake, ki so menihom odstopili zemljišča. Nasprotja med višenjskimi gospodi in tlačani ter svobodnimi kmeti se srečno razpletejo, zraste in zaživi tudi stiški samostan. Zgodovinski okvir za drugo knjigo (Stiški svobodnjak, 1934) je turški napad na samostan leta 1471. Boje s Turki vodi svobodnjak Trlep, junak z istim rodovnim imenom, kot ga ima osrednji gruntar v Domačiji ob Temenici. Plemiška in kmečka vojska Turke odženejo, samostan pa je žal izropan. Samostanska družina ima v povesti pomembno mesto kot protiigralec posvetni gosposki, nov element pa je dvigajoča se puntarska podložniška kmečka masa, ki terja več pravic in svoboščin. Naslednja knjiga iz serije je povest Stiški tlačan (1935), ki je časovno postavljena v burno obdobje verske reformacije v 16. stoletju. Tudi v tem delu je Zorec ohranil dinamično sobivanje treh najpomembnejših družbenih dejavnikov: samostana, gradu in tlačanov. Trlepov rod še naprej vztraja v boju z zemljo in s krivicami grajskih in samostanskih. Srednjeveški red se sesipa, razlike med stanovi se zmanjšujejo in postajajo manj jasne, nastajajo verski in socialni spopadi, stalno prisotna je turška napadalnost. Povest je nekoliko manj natančno zgrajena, a še zmeraj zanimiva, jezikovno sočna in etično vzpodbudna. Zadnji del tetralogije predstavlja povest Izgnani menihi (1937). Njeno zgodovinsko ozadje je cesarjev razpust samostana leta 1784, ob katerem pisatelj razplete še zgodbe Trlepove družine in nekaterih grajskih oseb iz soseščine. Razločno je videti pisateljevo simpatijo do menihov, ki so plemenitili ljudi in okolje, čeprav so delali tudi napake. Tudi kmečke sile se postopoma razvijajo in se dvigajo iz zaostalosti in brezpravja.

Krajevna knjižnica Ivana Zorca v Velikem Gabru

Dejavno Društvo upokojencev Veliki Gaber nadaljuje z oživljanjem spomina na svojega rojaka pisatelja Ivana Zorca, ki je po besedah njegove predsednice Jožice Štrempfelj že preveč tonil v pozabo. V društvu so na kulturni praznik leta 2010 s pomočjo Krajevne skupnosti Veliki Gaber in nekaterih gostujočih strokovnjakov odprli krajevno knjižnico in jo poimenovali po svojem pisatelju. Ob letošnji 60. obletnici njegove smrti si želijo, da bi kmalu lahko izšla nova knjiga z njegovimi doslej neobjavljenimi deli iz zapuščine in tistimi spisi, ki še niso doživeli knjižne izdaje. Upajmo, da nam bo uspelo že prihodnje leto v Domoznanski zbirki občin Grosuplje, Ivančna Gorica, Dobrepolje, saj je bil Zorec tudi naš krajan. To bi bil tudi lep primer sodelovanja s sosednjo občino Trebnje.

Gabrska knjižnica nastaja zgolj iz podarjenih knjig občanov in drugih donatorjev, z izjemo nakupov nekaj izvirnih Zorčevih del, kar je nadvse spodbudno in hvale vredno. Sedaj šteje že okoli 3000 enot, hvaležni pa bodo vsakemu novemu darovalcu. Storili so še korak dalje in letos ob kulturnem dnevu na pobudo prof. Jožeta Zupana iz Šentruperta ustanovili krajevni klub Rastoče knjige ter pripravili njegovo prvo razstavo. Rastoča knjiga je kulturno gibanje, ki se že od leta 2000 uspešno širi in razvija po vsej Sloveniji, imelo pa je tudi že več uspešnih razstavnih, predavateljskih in kulturnih nastopov po Evropi. Njegov najuspešnejši in trajno veljaven projekt je novi severni ljubljanski Park rastoče knjige (ob Navju) s skulpturo Rastoče deklice s knjigo, ki se vsako leto obogati z novo simbolno knjigo, katere od evropskih držav. Obiščite ga! Krajevna Rastoča knjiga Veliki Gaber seveda načrtuje predstavitve svojih lokalnih uglednih mož in žena.

V velikem Gabru je vse veliko

Idejni snovalec Rastoče knjige, po stroki ekonomist, po duši pa glasbenik in kulturnik, si je ob knjigi izmislil še »Gabrski rastoči koren«, ki bo novi ponos kraja. Ker tam uspeva dobro domače korenje, so domačini sprožili akcijo za pridelavo te vrtne in kmetijske kulture, ki se bo vsako leto iztekla v slovesni in veseli prireditvi na Mihelovo, 29. septembra, ko bodo razglasili svoj »naj koren«, predstavili jedi in sladice iz tega pridelka in počastili »naj pridelovalca«. Za sodelovanje se je priglasilo že več pridelovalcev. Seveda se bodo na praznovanju predstavila tamkajšnja društva, krajevna skupnost in matična šola. Vsestransko dejavni in inventivni prebivalci Velikega Gabra in okolice pa so se odločili, da ustanovijo tudi kar dve novi rekreacijski in izobraževalni poti: Učno pot Ivana Zorca in Pohodno pot Ivana Zorca, ki ju predstavimo prihodnjič.

Mihael Glavan in Jožica Štrempfelj

Izšla je 27. številka Zbornika občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje

Julija je izšla 27. številka Zbornika občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje. Zbornik, ki izhaja že 44 let in predstavlja pomembno domoznansko gradivo za vse tri občine, tudi letos prinaša vrsto zanimivih prispevkov iz lokalne gospodarske, kulturne in zgodovinske kronike.

Predstavitev zbornika je potekala 12. julija v prostorih Mestne knjižnice Grosuplje, ki je v imenu vseh treh občin tudi založnica zbornika. Vsebino 27. številke sta predstavila direktorica knjižnice Roža Kek in glavni urednik zbornika dr. Mihael Glavan. Zbornik občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje predstavlja pomembno domoznansko gradivo z območja vseh treh občin. Letošnja izdaja prinaša vrsto prispevkov, ki se nanašajo tudi na osebnosti, dogodke in življenje v občini Ivančna Gorica. Že tradicionalno v zborniku objavijo prispevek o življenju in delu občine vsi trije župani, tako tudi letos lahko preberemo prispevek župana Dušana Strnada o delovanju občine Ivančna Gorica v zadnjih dveh letih. Sicer pa že v uvodu zbornika najdemo prispevek avtorice Brede Zupančič o usnjarju Josipu Lavriču iz Šentvida, Danijel Zupančič je pripravil prispevek o stoletnici zadružništva v naši občini in stoletnici šolstva na Muljavi. O lanskoletni 50-letnici rokometa v naši občini je pripravil prispevek Marjan Potokar, marsikoga pa bo zanimal tudi prispevek Jožefa Marolta o blagovnih znamkah, v katerem so predstavljene tudi blagovne znamke stiškega samostanskega podjetja Sitik d. o. o. Tokratna številka zbornika pa med osebnostmi predstavlja tudi gospo Lojzko Avajanos, po rodu Višnjanko, ki je domala vse življenje preživela v Grčiji, domovini njenega očeta.

Zbornik si je moč izposoditi v knjižnici v Ivančni Gorici, kogar bi krajevna kronika še posebej zanimala, je nekaj brezplačnih izvodov moč prejeti tudi v sprejemni pisarni občine.

Matej Šteh

Jskd
JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KULTURNE DEJAVNOSTI
Območna izpostava Ivančna Gorica

Občina Ivančna Gorica

OTROŠKI ABONMA IVANČNA GORICA 2012/2013

petek, ob 17.30

5. OKTOBRA 2012, teden otroka
14. DECEMBRA 2012, veseli december
1. FEBRUARJA 2013, kulturni praznik
15. MARCA 2013, pomlad je tu
v Kulturnem domu Ivančna Gorica

Cena vstopnice za posamezno predstavo: 4 €
Cena celotnega abonmaja: 14 €

Vsak otrok ob nakupu abonmaja prejme darilo! Vsak tretji, četrti, peti … otrok v družini prejme abonma brezplačno!
Abonmaje lahko kupite od ponedeljka, 27. avgusta 2012, do petka, 5. oktobra 2012:
- v knjižnici Ivančna Gorica, v času uradnih ur,
- v pisarni JSKD OI Ivančna Gorica, med 8.00 do 15.30,
- na dan prve predstave, od 16. ure v kulturnem domu

Dodatne informacije: 01/7869-070, 051/675-238, oi.ivancna.gorica@jskd.si, www.kultura-ustvarjanje.si

LEPOTNI SALON BOMAX

Zaradi novega frizerskega salona in povečanega obsega dela

sprejmemo na prakso dijakinje frizerske šole.

Informacije na tel. štev.: 051 672 500 ali na el. pošto: frizer@bomax.si

Mali oglasi

Ugodno prodam zazidljivo parcelo nad Temenico, sončna lega, mirna lokacija, voda in elektrika ob parceli. Informacije: **031 304 569**

Upokojeni vdovec, nujno iščem za najem staro hišico ali neopremljeno stanovanje v okolici Ivančne Gorice. Informacije: **041 417 187**

Kupim dele za Zastavo (Fičko, 101, Yugo…) nove in rabljene. Informacije: **040 712 301**

Folklorno gostovanje v Bosni

Folklorna skupina Vidovo in folklorna skupina Zagradec sta se skupaj udeležili mednarodnega folklornega festivala Kozarski etno festival, ki je potekal od 29. 6 - 3. 7. 2012 v Banja Luki, v Bosni.

Petintrideset mladih in pustolovščin željnih folklornikov se je 29. junija iz Šentvida pri Stični odpravilo proti Bosni. Po dobrih sedmih urah vožnje smo prispeli do Piskavice, prizorišča prvega dneva festivala. Tu so nas že čakali organizatorji, člani KUD Piskavice in Turističnega društva Banja Luka. Sledila je večerja, kjer smo okusili balkanske dobrote izpod rok lokalnih kuharic. Potem hitro preoblačenje v dolenjsko nošo in že smo se vrteli na odru. Poleg Slovencev so se predstavile tudi skupine iz Češke, Nemčije, Bolgarije, Srbije in Italije ter domačini.

Kozarski etno festival je letos potekal že osmič in sodi po naših izkušnjah med tiste, ki je plesalcem prijetnejši. Čez dan smo imeli oglede glavnih znamenitosti v Banja Luki in razne druge aktivnosti, kot so plesne in pevske delavnice ter spust z raftom po brzicah reke Vrbas. Proti večeru je sledil koncert na dveh različnih prireditvenih prostorih. Vročina je otežila sicer ne tako zelo naporen urnik. Ravno v tistem času je Bosno zajel rekordni vročinski val, o katerem so poročali tudi naši mediji. Temperature so se šele proti večeru spustile pod 40° C. Festival pa je bil poseben tudi zaradi samega programa. Poleg dolenjskih in gorenjskih plesov smo štiriglasno zapeli dve hudomušni slovenski ljudski. Na enem izmed koncertov je potekala tudi predstavitev kostumov. Par iz vsake države je v sprehodu čez oder predstavil glavne značilnost noše, komisija pa je na podlagi videnega izbrala najlepšo. Mi so se predstavili s Šentviško nošo, ki je prejela eno izmed boljših ocen, pričakovano pa so zmagali domačini. Zadnja posebnost tega festivala je bilo tekmovanje v suvanju kamna v kostumih. Slovenske barve je zastopal naš plesalec Žiga Anžlovar (FS Vidovo) in skoraj 10 kg težek kamen zalučal najdlje. Na to smo še posebej ponosni in mu še enkrat čestitamo.

V Bosno smo odšli kot združeni folklorniki iz Šentvida pri Stični in Zagradca. Poleg prijateljstva, ki povezuje obe skupini, imamo tudi isto mentorico, ga. Natašo Hribar, zato z usklajevanjem plesnega programa nimamo težav. Seveda nam dober mesec pred festivalom vseeno ne uidejo skupne intenzivne priprave. Sodelovanje FS Vidovo in FS Zagradec se dogaja že kar nekaj sezon. Nazadnje smo združeni plesali v Romuniji in Splitu. Ko se skupaj zavrtimo, napolnimo tudi največje prireditvene odre. Organizacija in druge priprave se poenostavijo, predvsem pa se imamo skupaj odlično in tako je bilo tudi letos.

Slovensko folkloro v Banja Luki dobro poznajo, saj vsako leto gostijo tudi slovenske plesalce. Že nekaj let povabijo eno od organizatoric Slofolka, tokrat je prišla na vrsto FS Vidovo Šentvid pri Stični. Tudi KUD Piskavice so že bili gostje na našem mednarodnem folklornem festivalu Slofolk. Slovenci smo dobili visoko oceno za plesni program in kvaliteto izvedbe. Veseli smo, da so nas prijatelji iz Bosne lepo sprejeli. Spoznali smo del njihove kulture in kulinarike. Predvsem pa smo se naučili, kako prijazni, gostoljubni in srčni so pravi Bosanci in mogoče bi priporočila vsem tistim, ki so to pozabili ali jim želijo biti zaradi kakršnihkoli razlogov podobni, naj se za nekaj dni ustavijo tam.

Anita Kotar, FS Vidovo

»Le dol se usedi«

V petek, 8. 6. 2012, smo Moški pevski zbor KD Vidovo že 44. leto zapored priredili letni koncert z naslovom »Le dol se usedi«, kjer so poleg nas nastopili tudi domači Ženski pevski zbor KD Vidovo, priznani citrar Tomaž Plahutnik ter sopranistka Zdenka Anžur Tozon, mama našega zborovodje Urbana Tozona.

S pestro zastavljenim programom umetnih in ljudskih pesmi, katerih tematika je bila pomladno-ljubezenska, smo privabili veliko poslušalcev. Del našega nastopa pa je bil dodatno popestren s citrami in z zgoraj omenjeno solistko, vse skupaj pa je naš bogat repertuar z izbranimi besedami povezovala naša prijateljica Saša Senica.

Večer, zaznamovan s čustvi in prijateljstvom, se je nadaljeval v dvorani kulturnega društva ob prigrizkih, dobri kapljici in zanimivih pogovorih ter ob petju pesmi, ki jih v naši sredini nikoli ne zmanjka.

Cilji našega zbora ostajajo usmerjeni k višjemu in boljšemu, z obljubo, da bomo še naprej bogatili kulturno dogajanje v naših krajih in širili zanimanje za zborovsko petje.

Vse, ki vam ubrano petje ni tuje, vas lepo vabimo, da se nam pridružite septembra.

Štrus D., Medved B., Sadar B.

ZVEZA KULTURNIH DRUŠTEV OBČINE IVANČNA GORICA

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE IVANČNA GORICA

prijazno vabi vse starejše, ki si želite osvežiti in osvojiti znanja tujih jezikov, računalništva, likovnega ustvarjanja, novinarskih veščin in ustvarjalnega pisanja, raziskovati naravno in kulturno dediščino, razgibavati svoje telo in duha, potovati in si najti prijetno družbo,

na uvodno srečanje
9. študijskega leta

Univerze za tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica,

ki bo

V TOREK, 16. OKTOBRA 2012, OB 10. URI
v sejni dvorani občine Ivančna Gorica.

Seznanili se boste s programom za leto 2012-2013 ter se vpisovali v študijske krožke in delavnice.

Za dejavna leta tretjega življenjskega obdobja!

---

jskd
JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Območna izpostava Ivančna Gorica

razpisuje v sodelovanju
z Mestno knjižnico Grosuplje
Enota Dobrepolje

literarni natečaj in območno srečanje mladih literatov z naslovom

BLIŽINA MISLI,

ki bo potekalo

v četrtek, 11. oktobra 2012, ob 17. uri
v prostorih Knjižnice Dobrepolje.

Spoštovani mladi literati, avtorice in avtorji literarnih besedil, mentorji in mentorice literarnih krožkov!
Na srečanju ste dobrodošli **mladi avtorji (med 12. in 39. letom)** –
osnovnošolci, srednješolci in študentje ter zaposleni iz občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica,
ki boste predstavili svoja kratka prozna dela (dve A4 strani),
poezijo (do tri daljše pesmi ali več krajših pesmi),
prizor dramskega besedila ali pa krajši literarni esej na izbrano tematiko.

Posebni tematiki letošnjega razpisa sta dve (poleg odprtih in splošnih tem, kot vedno), in sicer:

1. solidarnost, sodelovanje, prostovoljstvo
2. vesela mladost

Rok oddaje literarnih del je četrtek, 27. septembra 2012, dela pošljite po elektronski pošti: oi.ivancna.gorica@jskd.si ali na naš naslov:
JSKD OI Ivančna Gorica, Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica.

OTROŠKA FOLKLORNA SKUPINA VIDOVO

VABI, DA SE JIM PRIDRUŽIŠ
V NOVI SEZONI

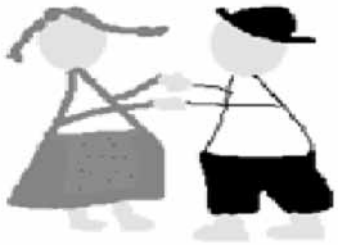

TUDI LETOS BOMO
VELIKO PLESALI, PELI,
SE IGRALI, NASTOPALI
IN SE IMELI FAJN!

Vabljeni!

Več informacij: Anita (031-459-187), ofs.vidovo@gmail.

Knjižnica Ivančna Gorica

Enota Ivančna Gorica
Cesta II. Grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21
sikivancna@gro.sik.si

PON., TOR., SRE., PET.:
Od 9. do 19. ure
ČETRTEK:
Od 9. do 14. ure
SOBOTA
Od 8. do 13. ure

KRAJEVNE KNJIŽNICE
Četrtkovi popoldnevi so namenjeni njihovi odprtosti, in sicer:
Višnja Gora: od 13. do 15. ure (788 45 88),
Stična: od 13. do 15. ure (051 236 436),
Šentvid: od 16. do 18. ure (051 236 436).

Še gusarski pozdrav s počitniških dejavnosti s Piko Nogavičko v knjižnici Ivančna Gorica. Prijeten začetek šole vam želimo:)

OTVORITEV FOTOGRAFSKE RAZSTAVE Black, white & rock and roll Mirana Tomaševiča bo 6. septembra ob 18. uri. Razstava je portret in pregled lokalnih rock bendov iz občine Ivančna Gorica. Bogato glasbeno udejstvovanje tako s pomočjo fotografa Mirana Tomaševiča ne bo spregledano tako kot, žal, mnogokrat doslej. Razstava je posvečena bendom: Normal, Astrid Lindgren, Zgrešeni primeri, B.T.K., Freeway Machine, Marvin Shot, Blood Related, Unamed. Na ogled je do konca oktobra v času odprtosti.

POTOPISNA PREDAVANJA

V knjižnico se zopet vračajo potopisni večeri, v četrtek, 20. septembra, ob 19. uri, ga bomo preživeli v družbi prijaznih krajev in ljudi s Filipinov. Po deželi nas bo vodil priznani fotograf in popotnik Matej Košir, dobitnik mnogih priznanj za fotografije in član Društva popotnih fotografov in fotoreporterjev, ki objavlja tudi v reviji National Geographic ipd. (Naslednji potopis bo 8. novembra ob 19. uri s Štefanom Reharjem po rajskih otokih. Čakajo nas Fidži, Cookovi otoki, Tahiti in Zanzibar. Zabeležite si obe predavanji na koledarju in pridite☺.)

PREDSTAVITEV DOMOZNANSKE KNJIGE

V četrtek, 27. septembra, ob 19. uri bo v knjižnici predstavitev knjige Dušana Štepca: Kozolec na prepihu časa. Mag. Dušan Štepec je zaposlen kot konservator na novomeški območni enoti Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, njegova knjiga pa je 22. številka Vestnika, ki je posvečena kozolcem na Dolenjskem in v Beli krajini. V pregled so vključeni tudi kozolci z območja Občine Ivančna Gorica, Kočevskega, Ribniške ter Dobrepoljske doline. Osrednji poudarek knjige je na vrednotenju in analizi problematike varstva in ohranjanja Simončičevega toplarja v Bistrici pri Šentrupertu, ki je med kozolci edini kulturni spomenik državnega pomena. Rezultat avtorjevega dolgoletnega raziskovalnega dela je celostna predstavitev tega kulturnega spomenika v prostoru in času.

KNJIŽNI KLUB

Med počitnicami je v knjižnici potekala anketa o tem, česa si najbolj želite v knjižnici. Največ zanimanja so bralci pokazali za predstavitve knjig. Te že ves čas izvajamo, v jesenskem času pa vas povabimo, da se jih tudi zares udeležite. Sledijo si ob četrtkih:

- 27. septembra ob 19. uri: Predstavitev knjige Dušana Štepca: Kozolec na prepihu časa
- 22. novembra ob 19. uri: Predstavitev nove pesniške zbirke Katje Plut: Kresničke
- 3. decembra ob 19. uri: Ura pravljic za odrasle s Petro Špehar – Pehtran: Iz te moke pa ne bo kruha: Človekov vsakdan v šaljivih pripovedih

URE PRAVLJIC S PISATELJICO IRMO JANČAR

V knjižnici se bo v jesenskem času z najmlajšimi družila pisateljica, pravljičarka Irma Jančar.
Irma Jančar je napisala že več knjig za odrasle, in sicer: Tonka z Gore, 2004, Sledi, 2005, Polž na verigi, 2006. Izšli sta dve njeni knjigi pravljic: Zmaji iz našega mesta, 2008, in Čebelica Sivka v deželi Medelandiji. Piše radijske igre oz. pravljice za oddajo Lahko noč, otroci, deset najlepših iz leta 2011 pa je izšlo na zgoščenki. Lik iz nove slikanice, čebelar Bine, je zaživel tudi na Televiziji Slovenija. Pravljice objavlja v revijah Zmajček, Ciciban in Kekec. O sebi pravi takole: »Sem učiteljica v pokoju. Učila sem v Šentvidu pri Stični, v Stični in v Pirničah pri Medvodah. Otroški svet domišljije me spremlja že celo življenje in srečna sem v njem. Svet pravljic je tako lep, saj se v pravljicah skoraj vedno razrešijo vsi življenjski problemi in se srečno končajo.« Nekaj svojih pravljic bo z nami delila do decembra. Zabeležite si datume: 23. oktobra, 13. novembra in 4. decembra, ob 18. uri, in prijavite otroka teden pred prireditvijo na tel. št. 787 81 21. Sprejemamo otroke od 6. leta starosti dalje.

KULTURNO DRUŠTVO AMBRUS,
www.kd-ambrus.si
in
Marjeta Baša, kiparka in oblikovalka keramike

vse ljubitelje ročnih spretnosti prijazno vabita k vpisu

na USTVARJALNE DELAVNICE Z GLINO za vse generacije (otroke in odrasle) za sezono 2012/2013.

Delavnice bodo potekale 4-krat mesečno po 2 uri v Kulturnem domu v Ambrusu, od oktobra do junija. Sezono bomo zaključili s skupinsko razstavo 24. junija 2013.
V skupini lahko delamo z največ 8-10 udeleženci, zato s prijavami pohitite na tel. 041/938-558 ali po el. pošti: marjeta.basa@gmail.com. Na tem kontaktu dobite tudi vse ostale informacije.

PRIJAVITE SE LAHKO NA NASLEDNJE TERMINE:

PONEDELJEK	od 19:00 do 21:00 ure	ODRASLI in OTROCI nad 14 let
ČETRTEK	od 19:00 do 21:00 ure	ODRASLI in OTROCI nad 14 let
SOBOTA	od 10:00 do 12:00 ure	OTROCI do 14 let

Skupine bodo oblikovane, če se bo za posamezni termin prijavilo vsaj 6 udeležencev.
Z DELOM ZAČNEMO 1. OKTOBRA!
Vabljeni vsi, željni izobraževanja, ustvarjanja, raziskovanj in prijetnih druženj!

jskd
JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

Območna izpostava Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica
tel.: 01 786 90 70, faks: 01 786 90 75
e-pošta: oi.ivancna.gorica@jskd.si
www.jskd.si, www.kultura-ustvarjanje.si

Napoved skladovih prireditev

Peta sezona otroškega abonmaja v Ivančni Gorici

Do 5. oktobra bodo v pisarni JSKD OI Ivančna Gorica in v ivanški knjižnici naprodaj abonmaji za Otroški abonma Ivančna Gorica 2012/2013. V sodelovanju z Občino Ivančna Gorica pripravljamo peto sezono predstav za otroke iz ivanške občine in okolice. Prva predstava bo v petek, 5. oktobra 2012, ob 17.30 v kulturnem domu. Predstavo z naslovom Ostržek bo izvedlo Gledališče Nebo iz Kranja. Sledile bodo še tri predstave – ob petkih ob pol šestih popoldne, in sicer: 14. decembra 2012, 1. februarja 2013 in 15. marca 2013. Abonma so z darili za otroke podprli Mestno kopališče Višnja Gora, Mercator Enota Ivančna Gorica in Zavarovalnica Triglav. Lepo vabljeni k ogledu lutkovnih predstav!

Razstava portretov v Ljubljani

Samo štirje likovniki naše izpostave so se letos odzvali na razpis na temo Izraz in ekspresija v človeku. Njihova dela bomo razstavili v torek, 18. septembra 2012, ob 18. uri v galeriji Družina v Ljubljani. Vsa dela, skupaj s prijavljenimi na ljubljanski izpostavi, si bo strokovno ogledal Todorče Atanasov in naredil izbor za regijsko razstavo, ki bo novembra v Trbovljah. Iz ivanške občine razstavljata Judita Rajnar in Tone Drab.

Podelitev priznanj na razstavi Obraz v množici v Stični

Od 3. do 30. septembra bo v stiškem muzeju na ogled razstava skoraj 500-ih ustvarjalcev iz vse Slovenije. Sodelovali so na likovnem natečaju z naslovom Obraz v množici, ki smo ga letos posvetili evropskemu letu aktivnega staranja in solidarnosti med generacijami. Avtorji v starosti od 4. do 85. leta so ustvarjali svoja likovna dela v najrazličnejših tehnikah. Vsa prispela dela bodo razstavljena v Humekovi galeriji, v okviru Dnevov evropske kulturne dediščine pa bomo v četrtek, 27. septembra 2012, ob 18. uri podelili priznanja izbranim avtorjem in vsem likovnikom potrdila za sodelovanje. Med sodelujočimi je več kot polovica ustvarjalcev, točno 258 otroških in odraslih likovnikov, iz ivanške občine. Na podelitvi bo sodelujoče pozdravil predstavnik Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, ki koordinira letošnje evropsko leto.

Začetni lutkovni seminar v Ivančni Gorici

V petek in v soboto, 5. in 6. oktobra 2012, bo v kulturnem domu v Ivančni Gorici potekal začetni seminar za mentorje in režiserje lutkovnih skupin. Seminar bo vodila Maja Peterlin, dolgoletna izdelovalka lutk in kostumografinja v Lutkovnem gledališču v Ljubljani. Prvi dan si bodo udeleženci ob 17.30 ogledali predstavo Ostržek v okviru Otroškega abonmaja Ivančna Gorica 2012/2013 ter se pogovorili o teoretičnih osnovah lutkovne animacije, drugi dan bodo potekale praktične razprave.
Maja Peterlin je bila od leta 1999 do 2009 zaposlena v Lutkovnem gledališču Ljubljana kot izdelovalka lutk. Tam je pridobila večino tehničnega znanja o lutkah in tudi o uporabi lutke kot terapevtskem sredstvu ter v vzgoji (pod vplivom Edija Majarona in lastnih otrok). Od leta 2010 deluje kot samostojna kulturna delavka. Sodelovala je pri več kot 40 predstavah v več gledališčih. Maja Peterlin že nekaj časa živi v Zagradcu, Občina Ivančna Gorica. Rok za prijavo: petek, 28. 9. 2012.

Barbara Rigler, JSKD OI Ivančna Gorica
www.kultura-ustvarjanje.si

20 let Geosvet
PODJETJE ZA GEODETSKE MERITVE, SVETOVANJE IN IZVEDENSTVO d.o.o.

GEOSVET d.o.o.
Taborska cesta 4, 1290 Grosuplje
Tel.: **01/ 7863 - 240**, info@geosvet.si

GEOSVET d.o.o. PE Novo mesto
Ljubljanska cesta 26, 8000 Novo mesto
Tel: **07/3341 - 054**, geosvet.nm@siol.net

www.geosvet.si info@geosvet.si

Dejavno rokometno poletje, vroča jesen

Članska zasedba rokometnega kluba SVIŠ Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica, ki bo prihodnjo sezono znova nastopala v prvi ligi marljivo vadi že od konca julija. Nadvse dejavne so tudi mlajše selekcije.

Ivančani prvenstveno sezono začenjajo v soboto, 8. septembra, ob 19. uri, ko bodo v dvorani OŠ Stična servirali pravo rokometno sladico. Za začetek četrte prvoligaške sezone v zgodovini SVIŠ-a namreč prihaja aktualni slovenski prvak in udeleženec lige prvakov, velenjsko Gorenje. Trener Ivančanov Gorazd Potočnik ima sicer na voljo dve novi moči. Gre za srednja zunanja igralca, ki se znajdeta tudi na drugih položajih. Blaž Sendelbach je mladinski reprezentant, s slovensko izbrano vrsto je na minulem evropskem prvenstvu v Turčiji osvojil tretje mesto. Drugi novinec pa je Trebanjec Nejc Majer, ki je nazadnje igral v Dobovi. V SVIŠ-u ne bo več igral Roman Šimon, ki se mu v klubu zahvaljujejo za storjeno v zadnjih treh sezonah. Drugih sprememb ni, ekipa je leto izkušenejša in zelo zagnana na treningih.

Mlajši dečki SVIŠ-a PG iz Ivančne Gorice s strokovnim vodstvom na Reki

Od 24. do 29. junija so mlajši dečki RK SVIŠ sodelovali na močnem in dobro organiziranem IX. Mediteran kupu na Reki. Organizator RK Matulji se je res zelo potrudil, saj so fantje na morju preživeli šest krasnih dni, ki so jih izkoristili za kopanje in igre v morju, igranje tekem, panoramsko vožnjo z ladjo, igranje turnirja na mivki in druženje z igralci iz ostalih klubov iz Slovenije in Hrvaške. V konkurenci letnikov 2000 in mlajši je nastopilo 8 ekip: tri slovenske: RK Trimo Trebnje, RK Krško in RK SVIŠ ter pet hrvaških: domači RK Matulji s tremi ekipami, RK Pečine in hrvaški državni prvak RK Zamet. Naši fantje so na turnirju prikazali več kot odlično igro in v skupinskem delu dosegli 6 zmag in 1 poraz ter zasedli 1. mesto v skupini. Med ostalim so v neverjetni predstavi premagali hrvaškega prvaka RK Zamet, s katerim so se zadnji dan še enkrat pomerili in to v finalu, ko pa so bili hrvaški vrstniki premočni. Zelo dobro so se odrezali tudi na turnirju v rokometu na mivki, ko so premagali vse nasprotnike in zmagali. Za ekipo mlajših dečkov so na turnirju nastopili: Jan Horžen, Žan Resnik, Rok Zaletelj, David Jeleninovski, Gašper Polončič, Domen Košir, Matevž Tekavčič, Ambrož Bregar, Matevž Kutnar, Denis Struna, Jakob Trček, Rok Strah, Blaž Poljanec, Primož Žgajnar, Danijel Korevec, Rožle Pajk, Mark Pirnat in Simon Vidmar. Ekipo sta vodila: trener Aleksander Polak in vodja moštva Boštjan Košir.

Od 1. do 6. julija je v Izoli potekal tradicionalni 20. rokometni festival Eurofest, na katerem so v konkurenci letnikov 1997 in mlajši sodelovali tudi naši starejši dečki. V tej starostni kategoriji je nastopilo 15 ekip, ki so bile razdeljene v 2 skupini. V Izoli so združili prijetno s koristnim, saj so se poleg tega, da so odigrali šest tekem, kopali v morju, družili in se zabavali ob dogodkih na Izolski rivijeri. Kar se tiče tekmovalnega dela, so naši fantje odigrali šest zelo težkih tekem, od katerih so tri tekme zmagali, eno igrali neodločeno in dve tesno izgubili. V prvih dveh dneh so premagali češko in dve avstrijski ekipi ter izgubili proti Rusom, medtem ko so tretji dan igrali neodločeno s Krimom in tesno za 1 gol izgubili proti kasnejšim finalistom iz Brežic. Če bi jih premagali, bi igrali za 3. mesto, vendar so bili za las prekratki, tako, da so osvojili končno 3. mesto v skupini. B, kar je pomenilo skupno 5.-6. mesto na turnirju. Treba je povedati, da je bila naša ekipa najmlajša in fizično šibkejša od drugih, tehnično pa so bili naši igralci najboljši. Z mednarodnimi tekmami so si nabrali dragocene izkušnje, ki jim bodo prišle še kako prav. Zelo težke so bile razmere za igranje, saj ni mačji kašelj igrati ob dveh ali štirih popoldan pri 35 stopinjah na žgočem soncu. Vendar vse to so naši fantje premagali, se osvežili v morju, kot ekipa okrepili vezi in se tudi sprostili po dolgi sezoni. Sledi mesec dni premora, nato pa sledijo priprave na novo sezono. Za ekipo starejših dečkov so na turnirju nastopili: Urh Pirc, Luka Zajc Koleša, David Pekeč, Nik Pirnat, Rok Strmole, Jure Mak, Žan Kastaneto, David Podržaj, Jan Belcl, Žan Žugčič, Jakob Hrovat in Matic Košir. Ekipo je vodil trener Simon Stopar, fantom pa so na turnirju pomagali spremljevalci: Robert Hrovat ter Maja in Boštjan Košir. 8. avgusta so mlade ekipe RK SVIŠ začele s treningi in pripravami na novo sezono. Vabimo vse mlade fante, da se nam v novi sezoni pridružijo in se preizkusijo v rokometni igri. Več informacij o tem dobite na spletni strani našega kluba http://www.svis-klub.si/ in Facebook profilu http://www.facebook.com/rksvis.uradnastran.

Boštjan Košir in Lojze Grčman
Foto: RK SVIŠ PG Ivančna Gorica

V 3. sezono Nogometne šole z optimizmom in novim elanom

Letos smo bili med poletnimi počitnicami zelo dejavni, saj smo ob sredah tako v juliju, kot avgustu organizirali poletne nogometne počitnice za otroke od 5. do 12. leta starosti. Dejavnosti so bile zelo raznolike, rdeča nit pa je bil seveda šport. Otroci so dodobra spoznali prenovljen bazen v Višnji Gori, se preizkusili v streljanju z zračno puško, balinanju, znanju angleščine, spoznavali sam kraj Ivančno Gorico, seveda pa ni manjkalo nogometa in še marsičesa. Imeli smo celo olimpijske igre.

Počitnice so bile izvedene osemkrat, otroci in tudi organizatorji pa smo bili z izvedbo zelo zadovoljni. Zahvala gre vodstvu in prijateljem kluba, predvsem pa mladim nogometnim trenerjem, ki so otrokom (Nogometne počitnice so bile namenjene vsem otrokom, ne samo članom NŠ) pripravili pester in zanimiv program.

Sicer pa že potekajo treningi pred novo sezono za vse selekcije. Nekatere imajo za seboj že nekaj prijateljskih tekem. Razpored treningov in druge informacije si lahko ogledate na naši spletni strani: www.ns-ivancnagorica.si. S 1. septembrom so se za nekatere že začele prve ligaške tekme v novi sezoni.

Seveda si želimo pridobiti tudi nove člane, saj se zavedamo, da je za otroke zelo dobro, da so gibalno redno aktivni, da se v različnih situacijah, ki jih prinesejo intenzivni medsebojni odnosi, naučijo obnašati, hkrati pa večje število otrok običajno pripomore tudi k večji zavzetosti za delo in posledično boljši športni pripravljenosti. Na tem mestu vam podajamo še nekaj razlogov, zakaj vašega otroka vpisati v NŠ Ivančna Gorica:

- **nogomet je kolektivna igra, ki pomaga oblikovati duh sodelovanja in tovarištva,**
- **pri nas je pomembna ekipa, posameznik se lahko zares izkaže le preko dobrega dela za ekipo.**
- **v NŠ deluje 10 usposobljenih in zanesljivih trenerjev**
- **nogomet je šport, ob katerem lahko zdravo odraste vsak otrok**
- **nogomet je cenovno dostopen šport vsakomur, za osnovno opremo pa poskrbi kar NŠ**
- **za otroke skrbimo tudi med počitnicami**
- **imamo odlične pogoje za delo, več igrišč in pozimi telovadnice**
- **NŠ je klub, ki je namenjen le otrokom in mladini**
- **pri nas je vsak posameznik pomemben in dragocen**
- **smo dobro organizirani in prisluhnemo vsakemu posamezniku**

V letošnji sezoni bomo imeli »nogometne« krožke v posameznih enotah Vrtca Ivančna Gorica. Vadba bo seveda prilagojena starostni skupini otrok z veliko elementarnimi igricami za razvoj posameznih gibalnih sposobnosti. Vadba bo takšna, da otroku na način, ki mu je blizu, približamo gibanje.

Nove otroke vpisujemo vsak ponedeljek, četrtek in petek od 16.30 do 18.00 v prostorih kluba.

Za NŠ Ivančna Gorica: Simon Bregar

Tudi v Nogometni šoli smo imeli Olimpijske igre

Šentviški ples v blatu

Z dirko za državno prvenstvo obeležili 35-letnico prve dirke v »Cukarci«

Prišla je zadnja nedelja v avgustu in ljubitelji motokrosa v Dolini pod Kalom, oz. v »Cukarci« kot jo raje imenujemo, so se kljub slabi vremenski napovedi v lepem številu odločili za ogled dirke. Člani AMD Šentvid pri Stični so se v pripravah na dirko borili zlasti z visokimi temperaturami in načrti, kako dovolj namočiti progo, da bo dirka izvedljiva, za nameček so jim nekaj tednov pred dirko nepridipravi vlomili v društvene objekte in odtujili kar nekaj nepogrešljivih pripomočkov za izvedbo dirke, potem pa je sredi nedelje dolgo napovedan dež dirko obrnil na glavo in začel se je pravi ples v blatu.

Start veteranov

V 35-letni zgodovini dirk v Dolini pod Kalom se je odvilo že vrsto scenarijev na dirkah najrazličnejšega ranga, no letošnja dirka za državno prvenstvo bo ostala zapisana v zgodovini društva predvsem po težkih vremenskih razmerah, ki pa niso onemogočile izvedbe celotnega tekmovanja. Dirke za državno in odprto prvenstvo Slovenije se je udeležilo nekaj manj kot 70 tekmovalcev, med njimi tudi nekaj iz sosednje Hrvaške in ob nekoliko oslabljeni domači konkurenci, saj je tisto nedeljo potekalo tudi svetovno mladinsko prvenstvo v Bolgariji, so pa prav hrvaški vozniki poskrbeli za pester razplet odprtega državnega prvenstva. Organizator je za obiskovalce pripravil tudi popestritev ob progi, kjer se je predstavljala slovenska vojska.

Še pred dežjem so v idealnih razmerah nastopili najmlajši v kategoriji MX 50 juniorji, MX 65 juniorji in veterani. V MX 50 juniorji je bil od starta pa vse do konca najhitrejši Gal Zupančič (MK Fire Group), takoj za njim Jan Cuznar (AMD Radovljica), na tretjem mestu pa je vožnjo končal Jaka Osek (TRK Tajfun šport). Favorit v skupini MX 65 juniorji, Luka Milec, je bil tokrat odsoten zaradi nastopa na mladinskem svetovnem prvenstvu v Bolgariji. Na startu prve vožnje je bil najhitrejši Nikola Hranić (Hrvaška), takoj za njim je startal Maks Mausser (AMD Feroda Celje), kot tretja pa je začela Staša Braniselj (MK Notranjska). Takšen je bil tudi končni vrstni red, zaradi močnega deževja pa je bila druga vožnja pri obeh skupinah juniorjev odpovedana in rezultati prve vožnje so obveljali za končne.

Kategorija veteranov je bila tista, ki ji je vreme delno prizaneslo, saj so se z razmočeno progo spopadli le v drugi vožnji. Kar nekaj veteranov se je zaradi težkih razmer odpovedalo nastopu v drugo, kar so nekateri sotekmeci videli kot priložnost za dodatne točke in trud se jim je poplačal z visoko uvrstitvijo ob koncu dneva. Kljub dvema hitrima startoma domačina Igorja Pancarja (AMD Šentvid pri Stični) je le ta moral na koncu priznati premoč Alojzu Vogrincu (TRK Tajfun šport), tretji pa je bil Stanislav Drobne (MD Motomirči MX Monster). Do petega mesta se je uspelo prebiti še enemu domačinu, Stanetu Pečjaku (AMD Šentvid pri Stični).

Fantje v kategoriji MX 85 so se pogumno spoprijeli z blatno progo. Tudi tu se je poznala odsotnost najboljših zaradi nastopa za slovensko reprezentanco, poleg tega pa je manjkal tudi poškodovani favorit domačega društva Jan Pancar. Tako smo v ospredju videli zanimive boje med vozniki, ki običajno ne sežejo na vrh, razmere pa so bile tiste, ki so v obeh vožnjah povzročile preobrat. Na koncu je zmagal Denis Vačovnik (ŠK Spodnja Muta), drugo mesto je pripadlo Jaki Završanu (MK ZAI), tretje pa Patriku Knezu (AMD Beli kamen), medtem, ko je bil domačin Jan Hribar (MK Fire Group) z dvema petima mestoma skupno četrti.

Zagotovo najzanimivejša dirka dneva je bila v kategoriji MX 125, kjer je domačin Luka Kutnar (ŠD Kegeljček) naskakoval zmago. Kutnar je v prvi vožnji opravil veliko delo, ko se je po boju z Aljošem Molnarjem (TRK Tajfun šport) veselil zmage. Če bi se nekaj podobnega zgodilo tudi v drugo, bi to pomenilo tudi končno skupno zmago, vendar je tudi on naredil napako in sanj o dolgo pričakovani zmagi na domači dirki je bilo konec. Preobrat je naklonil najvišjo stopničko Hrvatu Luki Križniku, drugi je bil Molnar in tretji Kutnar. Najboljši predstavnik domačega društva Rok Virant je bil v drugi vožnji tretji, skupno pa četrti, prav tako visoko pa sta dirko končala tudi ostala člana domačega društva, Matevž Ahčin in Klemen Porenta, ki sta končala kot šesti in sedmi.

V elitni kategoriji MX Open je bil ta dan suvereno nepremagljiv Klemen Gerčar (AMD Brežice), drugi je bil Toni Mulec (MK Slovenj Gradec) in tretji Theo Urbas (AMD Slovenske Konjice). V boju za stopničke pa je bil vse do odstopa tudi domačin Borut Koščak (AMD Šentvid pri Stični), ki se je moral sprijazniti z okvaro na motorju in končnim sedmim mestom.

Ob koncu velja izraziti čestitke tako vsem voznikom, kakor tudi obiskovalcem, ki so kljub slabemu vremenu vztrajali in na ta način dodali svoj delež k tradicionalnemu prazniku v Dolini pod Kalom.

Matej Šteh
Foto: Peter Vasle

Luka Kutnar (804) povsem blizu zmage

Med fanti na 11 km dolgi progi prvič zmagal domačin Toni Habjan

Ana Groznik druga med dekleti

Kljub deževni in hladni soboti se je na tradicionalnem že 8. Krevsovem teku na Polževem, zbrala stotnija in pol zagnanih tekačev. Toni Habjan z Vrha nad Višnjo Goro je na zahtevni mokri, spolski in razriti poti potreboval za 11 km odličen čas 41 minut, Ana Groznik pa za enako daljavo 17 minut več. Na tekmovanju je še največ preglavic delal računalniški program obdelave podatkov, a se je na koncu vse dobro izteklo. Podrobnejši rezultati bodo objavljeni v naslednji številki.

Letošnji tek je bil še posebej poklon našemu Višnjanskemu rojaku tekaču Ivu Krevsu, ki se je rodil točno pred stotimi leti, leta 1912. Na olimpijskih igrah leta 1936 v Berlinu je bil v teku na 5000 m polfinalist.

Pavel Groznik

V Temenici igrajo odbojko na mivki

Minulo poletje se je v naši občini odvijalo kar nekaj različnih rekreativnih prireditev, ki so popestrile vroče poletne dni, predvsem pa mladim pa tudi starejšim ponudile kvalitetno preživljanje prostega časa. Ena takšnih je bila sredi julija v Temenici, kjer je tamkajšnje športno društvo pripravilo medvaški turnir v malem nogometu in prvič tudi v odbojki na mivki.

V Temenici so ob športnem igrišču pri podružnični šoli minulo leto uredili čisto pravo igrišče za odbojko na mivki. Da imamo v naši občini sedaj tudi tovrstni športni objekt, gre zasluga predvsem zagnani mladini iz temeniške doline, ki je ob pomoči krajevne skupnosti in občine prišla do sodobnega športnega objekta. Najvažneje pa je, da igrišče ne sameva, da je še dodatno uporabno pa so poskrbeli z napeljavo razsvetljave. Turnir, ki ga je 15. julija organiziralo Športno društvo Temenica pa zagotovo ni bil zadnji tovrstni dogodek.

Matej Šteh

OBČINSKA LIGA V NOGOMETU

Mafijozi so vendarle zasluženo drugi v 1. ligi

Prvi krogi v občinski ligi v nogometu očitno ne ležijo ekipi Tyson team, ki je izgubila zgolj prvo tekmo v spomladanskem delu. Tokrat so ponovili vajo in izgubili še prvo tekmo jesenskega dela. Premagali so jih fantje iz ekipe FSK Mafijozi, ki očitno niso presenetljivo na 2. mestu, kot sem zapisal po prvem delu lige. Še več, s to zmago so se celo vključili v boj za naslov občinskega prvaka in to zasluženo. A tudi tekmeci iz ozadja tesno dihajo za ovratnik.
V drugi ligi sta ekipi, ki bosta naslednje leto očitno igrali v prvi ponovno dokazali svojo moč in suvereno zmagali. Bitka za pokal za 3. mesto pa bo huda. Resno lahko nanj računajo ekipe: ŠD Temenica, Gostišče Krka, Hrastov Dol, ŠD Ambrus mladi in Kekčevo moštvo. Ekipa KIP Slovenski dimnik pa nadaljuje svoj pohod z dna lestvice. Potem, ko so v zadnjem krogu spomladanskega dela dosegli sploh prve točke, so suvereno zmagali še v prvem jesenskem delu. Le tako naprej!

1. liga:

	Ekipa:	T	Z	R	P		DG	PG	GR	To	
1	Tyson team	12	9	1	2		38	12	+26	**28**	
2	FSK Mafijozi	12	8	2	2		49	25	+24	**26**	
3	Flirt bar	12	7	2	3		33	19	+14	**23**	
4	Miz.Gnidovec Spodnje Brezovo	12	6	2	4		46	36	+10	**20**	
5	ŠD Ambrus	12	6	2	4		31	29	+ 2	**20**	
6	Bar pri' Livarni	12	4	5	3		36	36	0	**17**	
7	ŠDM Krka	12	5	1	6		20	25	-5	**16**	
8	Gradbeništvo Glavan Muljava	12	4	2	6		29	30	-1	**14**	
9	BS ŠD Zagradec	12	2	0	10		12	41	-29	**6**	
10	Pizzerija Toplar	12	0	1	11		13	54	-41	**1**	

2. liga

	Ekipa:	T	Z	R	P		DG	PG	GR	To	
1	Pekarna Dobrot	12	11	1	0		68	21	+47	**33**	
2	Niko Tours	12	9	1	2		67	30	+37	**28**	
3	ŠD Temenica	12	6	2	4		42	33	+9	**20**	
4	Gostišče Krka	12	6	0	6		45	48	-3	**18**	
5	Hrastov Dol	12	5	2	5		37	29	+8	**17**	
6	ŠD Ambrus mladi	12	5	1	6		29	34	- 5	**16**	
7	Kekčevo Moštvo	12	5	1	6		31	43	-12	**16**	
8	Elvez Raja	12	4	0	8		38	53	-15	**12**	
9	Futsal team Krka	12	2	2	8		27	48	-21	**8**	
10	Ekipa KIP Sloven. Dimnik	12	2	0	10		33	78	-45	**6**	

T - tekme, Z - zmage, R - remiji, P - porazi, DG – dos. goli, PG – prej. goli, GR - gol razl., TO – točke
Več o ligi si lahko preberete na spletnem portalu: kapodol.com, letne lige, Ivančna Gorica 1 in 2

Simon Bregar

Taekwondo klub KANG Ivančna Gorica

Slovenski taekwondoisti na olimpijadi

Treningi taekwondoja pod vodstvom Taekwondo kluba Kang potekajo v Srednji šoli Josip Jurčič v Ivančni Gorici tri krat tedensko že osem let. V Ambrusu učenci trenirajo že peto leto, v podružnični šoli v Višnji Gori pa leto in pol. To leto so v Ambrusu začeli z novo skupino taekwondoistov starih med 5 in 10 let. Skupina trenira enkrat tedensko. V Višnji Gori potekajo treningi dvakrat tedensko, trije učenci iz te skupine pa so konec junija uspešno polagali višji zeleni pas. Od zelenega pasu naprej polaganja postanejo težja, saj morajo učenci pri tem pokazati še znanje samoobrambe in razbijanje deske. Klub sestavlja zelo mlada skupina, večinoma so učenci stari manj kot 14 let. Septembra se začne nova sezona in klub vpisuje nove člane. V klub se lahko vpišejo učenke in učenci, ki jih zanimajo borilne veščine, stari naj bodo 6 let in več. Taekwondo ni le borilna veščina, ampak gibalni šport, pri katerem nabiraš koordinacijo in utrjuješ samozavest. Prejšnje leto je Renata Mavrič, članica in trenerka kluba KANG ter nosilka črnega pasu 2. dan, pokazala, da so tudi ženske z otroki lahko uspešne v tem športu. Renata je bila državna prvakinja v Poomsah (forme). Na začetku sezone vam klub ponuja brezplačni promocijski trening, na katerega lahko pride pogledat prav vsak.

V klubu gre poleg športa tudi za druženje. Konec junija so ob zaključku sezone imeli piknik. Piknik je bil na šolskem igrišču v Ivančni Gorici. Na pikniku so imeli prvič tudi poligon za mlajše člane kluba s štirimi moškimi in eno žensko kategorijo. Najboljša mladinka je bila Martina Škarja, pri moških so bili najboljši Max Zakrajšek, Žan Zupančič, Lukas Gregorič in Blaž Kuster.
To leto je bilo zelo uspešno za slovenske taekwondoiste, saj so se januarja kar trije Slovenci uvrstili na olimpijske igre v Londonu. Tam so nastopili Franka Anić, Nuša Rajher in Ivan Trajkovič. Kot prva je nastopila Franka Anić. Z dvema zmagama se je uvrstila v polfinale, tam izgubila proti olimpijski prvakinji iz Koreje, v boju za bronasto medaljo pa še proti Američanki. Na koncu je Franka osvojila odlično 5. mesto. Ivan Trajkovič ni imel veliko sreče, saj se je že v prvi borbi spopadel s Korejcem in izgubil. Nuša, naša favoritinja za medaljo, je prvo borbo zmagala, drugo proti Rusinji pa žal izgubila. Na žalost so naši ostali brez medalj, vendar jim izkušenj in udeležbe na olimpijskih igrah ne more nobeden vzeti. Prisotnost na OI v Londonu s kar tremi slovenskimi taekwondoisti je izjemen uspeh. Nazadnje smo imeli Slovenci svojega predstavnika Marcela Moreja na OI v Sydneyu pred osmimi leti.
Za več informacije lahko pokličete trenerja Tomaža Zakrajška na telefon 041 589 476 ali pogledate na internetno spletno stran kluba www.kang.si.

Darja Podpečnik

SANKUKAI KARATE
KLUB Ivančna Gorica

Borbeni duh

»Karateistko« na treningu najmlajših in na demonstraciji na OŠ Stična.

Boj je del naše kulture in našega življenja. Borimo se za svoja prepričanja, za svojo družino, zato da nam uspe in dosežemo svoje cilje. Borilne veščine nam lahko pomagajo razumeti in kultivirati boj, dvigniti kakovost našega življenja, premagati notranji strah in doseči mir. Poskrbijo lahko za dobro fizično pripravo, za izboljšanje pozornosti, naučijo nas reda in discipline. Skozi trening spoznamo, da smo v predvidljivi - kontrolirani situaciji sposobni narediti določeno tehniko, v nepredvidljivi - nekontrolirani situaciji pa tega ne zmoremo.

Naš psihofizični ustroj namreč odreja našo motoriko in priučeno reagiranje. Priučena drža, ki je posledica našega psihofizičnega ustroja ne moremo spremeniti brez pomoči usposobljenega trenerja. Hraber človek se drži drugače kot prestrašen človek, agresiven človek se drži drugače kot miren človek … Skozi pravilno držo in dihanje spreminjamo tudi svoj karakter, tako postane trening tudi psihoterapija. Pravilna drža in dihanje nas pripelje do pravilne borbene zavesti, kjer umirimo um in misli, ter dosežemo stanje popolne notranje pozornosti. Azijska filozofija temu reče prazen jaz in označuje trenutek, ko nismo več obremenjeni s svojo podobo, z zmago ali porazom, s sodelavci in cilji, ampak zgolj smo, pripravljeni, da se odzovemo. Ta izpraznjeni in nevtralni um je mogoče srečati tudi v različnih meditativnih praksah od zena, joge, do avtogenega treninga, vendar pa borbeni duh zahteva še nekaj več. Zahteva, da notranji mir ohraniš, ko si v stiku z drugim, bodisi v boju ali pa takrat, ko drugi nate vpliva s svojimi čustvi, željami in projekcijami. Borbeni duh zato zahteva ohranjanje notranjega ravnovesja na telesni in umski ravni. Če ti to uspe, začutiš, kako začne teči sveža energija, strah in dvom pa izgine. Občutimo osvobajajoč občutek miru in dobrega počutja. V takem stanju začnemo dostopati do bogate kreativnosti, ki leži malo nad našo umsko zavednostjo – je portal in vstopna točka v globlja stanja zavesti. To stanje je popotovanje v svoje globine, kjer se na nečustven način brez obsojanja soočimo z lastnimi problemi in jih lažje rešujemo. Probleme začnemo dojemati kot izzive in ne več kot prepreke. Z drugačnim dojemanjem si hitro osvetlimo tudi več možnih izbir, večja izbira pa nas osvobaja mnogokrat avtomatsko izbrane poti strahu. Tako skozi izbrane vaje na treningu začutimo večjo samozavest, svobodo, lastno potrditev, radovednost – veselje in užitek, ki smo ga poznali kot majhni otroci.

Trening SANKUKAI KARATEJA je potovanje, kjer poskuša vsak odkrivati samega sebe, spoznavati svoje prednosti in omejitve, jih spreminjati in bogatiti. Karate je poln izzivov, saj je umetnost med seboj uskladiti gibanje celega telesa, dihanje s trebušno prepono, globoko zbranost, relaksacijo, umirjenost in doseči neko psihofizično popolnost. Samo od nas je odvisno, koliko bomo vložili v tehniko in kakšna bo ta tehnika, kot je slika sončnega vzhoda odvisna samo od slikarjeve roke. V vsako tehniko je treba vložiti sebe in se maksimalno osredotočiti nanjo, kajti vsak gib mora biti popoln, kar pa ni enostavno. Pridružite se na tem čudovitem potovanju tudi vi.

K vpisu v začetniške in nadaljevalne tečaje vabimo vse, ki vas zanima ta prečudovita veščina, kjer ni starostnih omejitev. Potreben je le začeten pogum, želja in veselje do gibanja, kajti SANKUKAI KARATE treningi so prilagojeni posamezni starostni kategoriji, so primerni za moški in seveda tudi ženski del populacije.

Treningi potekajo v skupinah:

- cicibani (5-7 let) - 1x tedensko
- otroci (7- 14 let) -2-3x tedensko
- mladina (14-18 let)- 2-4x tedensko
- člani (od 18 let dalje) - 2-3x tedensko
- veterani (nad 40 let) - 1-2x tedensko
- dvomesečni tečaj samoobrambe 1x tedensko

Karate klub Ivančna Gorica ima 35 letne izkušnje na področju treniranja karateja. Vsi treningi se odvijajo pod vodstvom izkušenih trenerjev z licenco SKZS, pod vodstvom tehničnega mentorja g. Vlada Paradižnika, 5. dan.

Vpis poteka v telovadnici:
- OŠ Stična vsak torek in četrtek ob 18. uri.
- OŠ Ferda Vesela Šentvid vsak ponedeljek in četrtek ob 18. uri.

Vse dodatne informacije dobite na naši internetni strani **http://www.sankukai-karate.info/**

trener SANKUKAI KARATEJA
Jože Kastelic, 2. DAN

Peta sezona ŠD Trimko

Športno društvo Trimko bo letos že četrto leto organiziralo vadbo otrok od 4. do 9. leta starosti. Do sedaj je vadbo Trimko obiskovalo že preko 100 otrok, ki so pridobili osnove športnega udejstvovanja. Vadimo dvakrat tedensko po eno uro, kjer otroci preko igre spoznavajo razne športe. Naučili so se elemente atletike, gimnastike in drugih športov. Veliko naših otrok pa se je skozi naše tečaje naučilo tudi smučati in rolati. Skozi celotno sezono organiziramo tudi rojstnodnevne zabave, kjer se zabavamo skupaj s Trimkom. Dejavnost smo razširili tudi z nabavo velikega napihljivega gradu, s katerim popestrimo športno delovanje.

Z vadbo pa zopet začnemo mesecu septembru. Vadba bo potekala v športni dvorani srednje šole ob ponedeljkih in sredah od 17. do 18. ure. Za vse dodatne informacije pa smo na voljo na telefonskih številkah 041 392 790 (Roman) ali 041 571 597 (Marko), lahko pa nam pišete tudi po el. pošti (sd.trimko@gmail.com) ali nas obiščete na spletni strani www.trimko.si.

Športni pozdrav,
ŠD Trimko
mag. Marko Tomič

Občinsko prvenstvo Občine Ivančne Gorice za leto 2012
v namiznem tenisu za posameznike

Kraj: Družbeni center Krka
Čas: četrtek, 20. 9. 2012 ob 17. uri

Discipline:	Deklice	do 15 let
		nad 15 let
	Dečki	do 15 let
	Člani	do 50 let
	Veterani	nad 50 let

Prijave in informacije na telefon 041 670 168 (Kozinc) ali uro pred začetkom.

Športno društvo Krka *Občina Ivančna Gorica*

Naš vrtiček

Veliki šmaren brez dežja, sladko vince bo doma.

Vinska trta

Vinska trta spada med najstarejše gojene rastline. Je trajna vzpenjavka, njeni dolgi poganjki se končujejo z viticami. Iz zelenkastih cvetov, ki so razporejeni v grozdu, po oploditvi nastanejo jagode. Grozdje uživamo kot namizno sadje, rozine, lahko pripravimo sokove, vino.

Podzemni organi vinske trte so podzemno deblo in korenine, nadzemni žlahtni del je sestavljen iz debla, krakov in rozg. Na mladicah (zelenih enoletnih poganjkih) so listi, zalistniki, očesa, kabrnki (po cvetenju grozdi), vitice in rastni vršički.

Do pojava trsne uši in pomembnejših bolezni (vse so ameriškega porekla) je vinska trta v Evropi rasla na lastnih koreninah, varstvo pred boleznimi pa ni bilo potrebno. Trsna uš je konec 19. stoletja uničila evropske vinograde, evropsko trto so začeli cepiti na ameriške podlage, ki so proti njej odporne. Nekoliko prej oziroma istočasno smo dobili v vinograde tudi pepelasto plesen (oidij) in peronosporo. Od tedaj je potrebno tudi skrbno varstvo pred tema nevarnima glivičnima boleznima.

Trta spomladi požene več poganjkov, kot je potrebno za njen obstoj in prehrano grozdja. Zato mora človek poseči v njen razvoj. Trta bi zdivjala in se zarastla v goščavo. Ukrepi, s katerimi lahko neposredno usmerjamo razvoj in rast trte so: zimska rez, pletev, odstranjevanje grozdičev, prikrajševanje mladik, prirezovanje in speljevanje mladik med žice, odstranjevanje zalistnikov in vršičkanje. Ne smemo pozabiti tudi na gnojenje in obdelovanje tal.

Avgusta nastopi čas zorenja, ko se rdeče sorte začnejo barvati, bele pa mehčati. V tem času prekrijemo brajdo z mrežo proti ptičem ali nastavimo klopotce. Rast vinske trte se v tem času umirja, grozdne jagode dobijo poprh in postanejo manj dovzetne za oidij in peronosporo. Zato ni potrebno več škropiti proti tem boleznim. Pozornost usmerimo na preprečevanje grozdne gnilobe. Poleg škropljenja je treba poskrbeti za zadostno prezračenost in osvetlitev grozdja, zato odstranjujemo pregoste in ostarele liste v coni grozdja.

Odstranjevanje opravimo v več fazah, da omilimo poškodbe od sonca in stres zaradi odstranjevanja listja. Najprej odstranimo porumenele in slabše razvite ter pregoste liste na manj osončeni strani.

Dozorevanje grozdja poteka od fenofaze voščenega poprha do trgatve, pri zgodnjih sortah se lahko začne že v drugi polovici julija. Z dozorevanjem na trti, poleg zorenja grozdja, potekajo še druge spremembe: dozorevanje lesa, listja in razvoj zimskih očes. V grozdnih jagodah med zorenjem upada koncentracija in se spreminja sestava kislin, narašča pa vsebnost sladkorjev. V določenem trenutku se vsebnost sladkorja ne povečuje več, nastopi t. i. polna ali naravna zrelost grozdja.

Priprava na trgatev je zelo pomembna! Le tako bomo imeli, ko bo napočil pomemben trenutek, dovolj časa, da se posvetimo le trgatvi. Pripravimo in temeljito očistimo posodo (vedra, kadi, vinska posoda ...) in opremo (mline, preše, črpalke, škarje, plastične cevi ...), ki jo bomo potrebovali. Sploh starejše preše in mlini za grozdje so lahko sestavljeni iz kovin, ki korodirajo. Takšne površine pravočasno ustrezno zaščitimo, pozorni pa bodimo na ustrezne premaze, ki morajo biti živilsko neoporečni! Ostanki kovin, tudi v manjših količinah, ki pridejo v vino, vplivajo na okus vina in ga poslabšajo.

Pravočasno nabavimo potrebno količino selekcioniranih kvasovk, hranilne zanje in enoloških sredstev (potrebujemo zlasti kalijev metabisulfit, oz. »vinobran« ali raztopino žveplove kisline)!

Pred trgatvijo spremljamo parametre grozdja, predvsem sladkorja, meritev pa opravljamo z ročnim refraktometrom. Vsak vinski letnik je specifičen in zahteva specifičen pristop.

Trgatev, če se le da, opravimo v suhem vremenu. Toplo vreme je pomembno, ko trgamo rdeče grozdje, za katerega želimo, da se vrenje prične čim prej. Za bele sorte, ki jih pred začetkom vrenja bistrimo oz. razsluzimo, želimo začetek vrenja zadržati za več ur, zato ga potrgamo zjutraj, oz. ko je grozdje še ohlajeno. V klet dostavimo čim manj poškodovano grozdje! Zato grozdje trgamo pazljivo in nežno, če ga nabiramo v vedra in brente, ga ne stiskamo! Nagnite in poškodovane grozdne jagode oberemo in zavržemo ali jih predelamo posebej, zelene jagode pa zavržemo! Mošt iz grozdja slabše kvalitete obdelamo posebej.

Grozdje v kleti specljamo (pecljevina namreč vsebuje grobe tanine in snovi, ki v vinu grenijo in mu dajejo neprijeten okus) in zmeljemo.

Vino živi in se razvija. Njegova nadaljnja življenjska pot bo odvisna od letnika in skrbne kletarjeve roke, ki jo usmerja.

Ihan Irena, dipl. ing. agr. in hort.

Ob slovesu od nje sem spoznal,
da ločitev ni.
Neizbrisen spomin,
ki je ostal v meni je tisto,
kar kljub tihem slovesu živi.

ZAHVALA

Devetega julija 2012 se je od nas v petindevetdesetem letu starosti tihoma poslovila moja draga mama,

ANICA KOVAČIČ rojena Medved

iz Ivančne Gorice.

Družijo me močne vezi z vsemi, ki so mamo spoštovali, ki so aktivno sodelovali in ustvarjali ob njenih dolgoletnih požrtvovalnih aktivnostih, pomembnih za občane Ivančne Gorice in okolice.

Zahvaljujem se vsem vam, ki ste sočustvovali z menoj v trenutkih slovesa: vsem govornikom, praporščakom, članom Zveze borcev NOB, članom Društva upokojencev, pevskemu zboru Studenček, Gasilskemu društvu Hudo, sorodnikom, sosedom, prijateljem in vsem, ki delite večne iskre spomina z menoj in mojo družino.

Sin Nace z družino

Bolezen je bila močnejša od življenja,
srce je omagalo,
a nate spomin bo večno ostal,
med nami si.

11. junija 2012 se je v 80. letu od nas poslovila draga mama, stara mama, sestra in teta

ANA ŽNIDARŠIČ

Okljukarjeva mama
Breg pri Zagradcu 2, (28. 12. 1932 – 11. 6. 2012)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani, izrekli sožalje, darovali sveče, cvetje, svete maše, darove za križev pot in jo pospremili na njeni zadnji poti.
Hvala vsem, ki ste ji stali ob strani in jo obiskovali v času njene bolezni. Iskrena hvala osebju Doma starejših občanov Grosuplje. Hvala g. župniku za opravljeno sveto mašo in poslovilni obred, pevcem za zapete pesmi, Slavku Blatniku za lepe poslovilne besede. Pogrebnemu zavodu Perpar za organizacijo pogreba. Hvala vsem, ki jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

Izpred oči izginil je tvoj obraz
in ne sliši več se ljubeči glas.
Stol prazen zdaj tam stoji,
naš dom je prazen, saj tebe ni.
nihče ne more te nadomestiti,
nikoli te ne bomo nehali ljubiti.

ZAHVALA

V 81. letu se je po hudi bolezni od nas za vedno poslovil dragi mož, oče, dedi in stric

VINCENCIJ MARKELJ

z Lučarjevega Kala 13

Ob njegovem slovesu se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in ker ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.
Hvala za darovane svete maše, darove za potrebe cerkve, sveče in cvetje.
Iskreno se zahvaljujemo Nevenki Mamilovič, Angelci Mandelj, urološkemu oddelku KC Ljubljana, gospodu župniku za lepo opravljen obred, gasilcem z Muljave in Hrastovega Dola ter zvezi borcev Ivančna Gorica za lepo pripravljene govore. Lepo se zahvaljujemo vaščanom Lučarjevega Kala, ker so se tako lepo in številčno poslovili od njega in imeli lep nagovor ob grobu.
Hvala pogrebnemu zavodu Perpar za skrbno opravljene pogrebne storitve.

Ohranite ga v lepem spominu.

Žalujoči vsi njegovi

Rože v šopku ovenijo,
sveče hitro dogorijo,
a spomini v naših srcih
še naprej gorijo.

ZAHVALA

Poslovila se je naša draga mama

ANGELA HROVAT

iz Ambrusa 26
(1941 – 2012)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, vaščanom za izrečena sožalja, sveče, cvetje in darovane svete maše.
Hvala g. dekanu za nagovor in opravljeno pogrebno slovesnost. Prav tako se zahvaljujemo pogrebnemu zavodu Novak in pevskemu zboru Ambrus.
Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in ohranite jo v lepem spominu.

Žalujoči – vsi njeni

Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin nate
bo večno ostal …

ZAHVALA

V 94. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi ata

JOŽEF ADAMLJE

iz Metnaja

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, v dobre namene in za svete maše, ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.
Hvala gospodu župniku za pogrebno mašo, pogrebnemu zavodu Perpar za organizacijo pogreba in Moškemu pevskemu zboru Prijatelji za poslovilne pesmi in vsem ostalim, ki jih nismo posebej imenovali, a ste prav tako nesebično pomagali.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

Odšel je dragi mož
zaprl je utrujene oči
spomin na njega še živi
hvala ti za vse lepe in srečne dni

Po hudi bolezni, mnogo prezgodaj, zapustil si nas dragi

PETER ZAVIRŠEK

po domače Petrov Peter iz Zavrtač 5
(15. 8. 1950 – 23. 6. 2012)

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, znancem za izrečena sožalja, za sveče, cvetje in darovane svete maše in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči vsi njegovi

Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.

ZAHVALA

V 83. letu starosti nas je po dolgi in težki bolezni za vedno zapustil naš dragi mož, oče in dedek

MILAN PEROVŠEK

(29. 5. 1930 – 4. 7. 2012)

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, sveče in cvetje. Zahvaljujemo se tudi PGD Metnaj za poslovilni govor. Hvala zavodu Perpar za pomoč pri organizaciji pogreba in pevcem za lepo odpete pesmi.
Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoči vsi njegovi

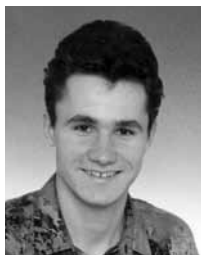

Kot dih ljubezni si odšel,
ob utrinku zvezde si ugasnil,
v svetli noči duša tvoja je odšla,
z vrh gora v neznano se podala.

V SPOMIN

EDVARD PEVEC

1974 – 1992

Avgusta je minilo 20 let, odkar nas je zapustil naš dragi Edi. V času brezskrbnih počitnic se je njegova pot končala v objemu gora in odšel je v večnost. Kljub veri, da uživa nebeške poljane, živi v naših srcih še naprej in imamo ga radi.
Iskrena hvala vsem, ki se ga še vedno spominjate, ste z njim v molitvah in na njegov prerani grob polagate cvetje, prižigate sveče ali ob njem postojite.

Vsi njegovi

Čeprav tvoj glas se več ne sliši,
beseda tvoja v nas živi,
povsod te slišimo mi vsi
med nami si.

ZAHVALA

V 86. letu se je od nas tiho poslovil naš dragi mož, oče in dedek

FRANC LAVRIH,

upokojeni gradbeni delovodja
Ulica 25. maja, Ivančna Gorica.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, svete maše in dobre namene ter spremstvo na njegovi zadnji poti.
Najlepša hvala msgr. Jožetu Kastelicu za lep poslovilni obred, ga. Štrubelj za poslovilni govor, pevcem, trobentaču in pogrebnemu zavodu Perpar.

Žalujoči vsi njegovi

Niti zbogom nisi rekla,
niti roke nam podala,
a v srcu našem
vedno boš ostala.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame, hčerke, sestre in babice

JOŽEFE ŽURGA

iz Ivančne Gorice
(3. 3. 1955 - 16. 8. 2012)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, z nami delili bolečino in nam pomagali. Hvala za darovano cvetje, sveče, maše in druge darove.
Hvala gospodu župniku Jožetu Kastelicu za lep pogrebni obred in spodbudne besede ob slovesu. Hvala pevcem za lepo zapete pesmi, trobentaču za zaigrano tišino in pogrebnemu zavodu Perpar za organizacijo pogreba.
Vsem in vsakemu posebej hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Zapustila nas je naša draga mama, babica in tašča

MARIJA ZUPANC

iz Znojil pri Krki
(5. 7. 1925 - 29. 7. 2012)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in vaščanom za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in sv. maše.

Hvala tudi g. župniku Marku Burgerju, za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem za zapete žalostinke in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči vsi njeni

Travica ozelenela je,
rožice vzcvetele so.
Ptički v vinogradu žvrgole,
ko zastalo je tvoje srce.
Naj ti zemljica bo lahka,
naj spočije se telo,
saj naše srce vedno ljubilo te bo,
zato gori lučka ti v slovo!

ZAHVALA

V 85. letu starosti je prenehalo biti od bolezni utrujeno srce našega dragega moža, atija, dedija, tasta, brata, strica in svaka

JOŽETA PIŠKURJA

po domače Piškurjev Jože iz Temenice 27

Od njega smo se poslovili 14. 6. 2012 na ljubljanskih Žalah.
Hvala gospodu župniku iz župnije Vič za poslovilno slovesnost, hvala osebju doma starejših občanov Notranje Gorice za skrb in postrežbo ob njegovi težki bolezni. Hvala tudi osebju ZD Ivančna Gorica za obiske na domu.
Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem ter vsem, ki ste darovali cvetje, sveče, izrekli sožalja in ga pospremili na njegovi zadnji poti.
Ostal boš v naših srcih. Pogrešali te bomo!

Žalujoči: žena Anica,
sin Jože in hči Marjana z družinama
ter vsi njegovi

Čeprav tvoj glas se več ne sliši,
beseda tvoja v nas živi,
povsod te slišimo mi vsi
med nami si.

ZAHVALA

V 90. letu nas je zapustila naša draga mama, babica, prababica, sestra, tašča in teta

MARIJA STRNAD, rojena Kraljič

iz Velikega Črnega 7
(17. 11. 1922 – 24. 7. 2012)

Ob boleči izgubi se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom za izrečeno sožalje, molitve in svete maše, darovane sveče in cvetje ter za spremstvo na njeni zadnji poti k večnemu počitku.
Iskrena zahvala tudi župnikoma Juriju Zadniku in Jožetu Kastelicu za pogrebno mašo, patronažni sestri Mateji, pevcem, izvajalcu Tišine in pogrebnemu zavodu Perpar.
Hvaležni smo tudi vsem ne posebej imenovanim dobrotnikom in vsem, ki ste jo imeli radi in jo boste z nami ohranili v lepem spominu.

Žalujoči vsi njeni

Ne jokajte na mojem grobu,
ni me tam, ne spim.
Sem v pomladni sapi vetra,
v zimskem snegu se iskrim,
sem sončni žarek v žitnem polju
in dežna kaplja na jesen.
Sem zjutraj ptica v mirnem letu,
zvečer kot zvezda zažarim.
Prosim, ne jokajte na mojem grobu,
nisem tam, ne spim.

ZAHVALA

V 57. letu starosti nas je prezgodaj zapustil dragi mož, oči, dedi in brat

STANISLAV KOLOŠA

Petrušnja vas 3, Šentvid pri Stični

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sodelavcem, vaščanom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in sv. maše ter vsem, ki ste se mu poklonili in ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala g. župniku Jožetu Grebencu za lep pogrebni obred, pevcem za zapete žalostinke, izvajalcu Tišine, pogrebnim storitvam Janez Perpar ter vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Zahvala tudi vsem, ki jih nismo posebej omenili in ste nam stali ob strani v teh težkih trenutkih. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Žalujoči vsi njegovi

Tam, gde zvezde nam miglajo,
Tam, gde sunce nam blišči,
Večni mir nam tam podajo,
Tam se duša nam vmiri.

Tam se spun'jo naše želе,
tam je večni mir doma,
zlate vore stare sreče
Bog naš tam nazaj nam da.
(Jožef Baša)

ZAHVALA

ob boleči izgubi dragega moža in atka

JOŽETA NEMCA

upokojenega kovača in ključavničarja z Vira pri Stični
(22. 02. 1934 – 22. 07. 2012)

Iz vsega srca hvala vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za stisk rok, tolažilne besede, darovane svete maše, darove za dober namen in sveče.
Hvala patru Maksimiljanu in Jožetu Kastelicu za lepo opravljen pogrebni obred, PGD Stična, Društvu upokojencev Stična za sodelovanje pri pogrebnem obredu, Mariji Tratar in Juretu Strmoletu za izrečene lepe besede slovesa ter pogrebnemu zavodu Perpar za organizacijo pogreba.
Hvala vam, ki ste mu v času njegove bolezni z mislimi in molitvijo stali ob strani in ga pospremili na njegovi zadnji poti.
Ohranite ga v lepem spominu.

Žalujoči
žena Marija in hčerka Meti

Tiho, tiho mi, srce zaspi,
tam pod rušo, tam so tihi sni,
tam je mir, ki tu ga človek išče.
K. H. Mocha

ZAHVALA

Ob prezgodnji izgubi dragega moža, očeta in dedka

FRANCA KOŽELJA

(1934–2012)
iz Trebnje Gorice 12, Krka,

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste počastili njegov spomin in ga pospremili na njegovi zadnji poti.
Zahvaljujemo se za besede sočutja, za darovano cvetje, sveče, za darovane svete maše.
Posebna zahvala g. župniku Marku Burgerju, pevcem in vsem, ki ste pripomogli h ganljivosti njegovega zadnjega slovesa.
Hvala sorodnikom, sosedom in vsem prijateljem. Ohranite ga v svojih mislih.

Žalujoči njegovi

Draga mama!
V življenju si nam dala
največ, kar si imela – ljubezen in dobroto.
Oboje smo od tebe prejemali v izobilju.
Hvala.

ZAHVALA

V 88. letu nas je tiho zapustila naša draga mama, stara mama, prababica in sestra

MARIJA GRDEN

iz Gorenje vasi 14
(5. 1. 1925–29. 7. 2012)

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo zadnje štiri mesece po njeni poškodbi obiskovali v bolnici in v domu starejših občanov in ji vlivali pogum. To ji je veliko pomenilo.
Hvala Majdi Jordan, Jožici Kralj in ostalemu osebju v domu starejših občanov v Grosuplju.
Iskrena hvala vsem, ki ste nam ob njenem slovesu izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče, za maše in v dober namen ter jo pospremili k večnemu počitku. Hvala spoštovanim gospodu župniku Juriju Zadniku, msgr. Jožetu Kastelicu in Tonetu Pahulji za molitve in lepo pogrebno svečanost. Hvala cerkvenima pevskima zboroma z Muljave in iz Ivančne Gorice za občuteno zapete pesmi, članicama organizacije Rdečega križa in Društva upokojencev Ivančna Gorica ter Igorju Adamiču in Danijelu Zupančiču za ganljive besede slovesa.

Tisti, ki ste z njo prepevali, se je s pesmijo spominjajte še naprej; vsi pa jo ohranimo v lepem spominu.

Vsi njeni

Hvala ti za lepe dni!

ZAHVALA

V ponedeljek 2. julija 2012 je tiho zaspal naš dragi

FRANJO KLEMENČIČ

iz Višnje Gore

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, ki ste ga imeli radi in mu izkazali spoštovanje na njegovi zadnji poti.
Posebno zahvalo namenjamo vsem, ki ste mu v času njegove bolezni pomagali lajšati bolečine: dr. Janezu Zupančiču in sestram Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, prijaznemu osebju Dializnega centra Nefrodial Dragomer, dr. Andreju Čuferju in sestri Zalki Mihelič.
Hvala gospodu župniku Boštjanu Modicu za opravljen obred, sosedom za poslovilne besede, Mešanemu cerkvenemu pevskemu zboru pod vodstvom g. Milana Jevnikarja, Višnjanjskim fantom, pogrebnemu zavodu Perpar in vsem, ki ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoči vsi njegovi

Ni te na pragu več, ni te v hiši,
nihče več tvojega glasu ne sliši.
Zato pot nas vodi tja, kjer rože cvetijo
in sveče ti v spomin gorijo.

ZAHVALA

V 75. letu življenja je odšla k večnemu počitku žena, mama, babica in prababica

FRANČIŠKA GRČMAN

po domače Platnikova mama iz Poljan 3

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrekli številna sožalja, darovali cvetje in sveče ter prispevali za svete maše in dober namen. Hvala gospodu župniku Maksimilijanu in gospodu Jožetu Petku za lepo opravljen obred. Hvala gospe Mojci za zapete pesmi ter pogrebnemu zavodu Perpar za pogrebne storitve. Hvala sosedu Lojzetu Janežiču in gospe Mimi Tratar za poslovilne besede in PGD Stična za dane usluge.
Hvala tudi vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot.

Vsi njeni

Hiša tvoja prazna molči,
saj, mama, tebe več ni.
Ko se v okno zazrem,
čudno, spet tebe (mama) vzrem.

ZAHVALA

za vedno je odšla od nas draga mama

FRANČIŠKA GLIHA

z Malega Hudega
(1916 – 2012)

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti in nam izrazili sožalje, darovali cvetje, donacije in sveče. Iskreno se zahvaljujemo gospe Ljubi in gospodu Benacu, ki sta se v imenu zveze upokojencev in borcev NOB z ganljivima govoroma poslovila od nje. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku Jožetu Kastelicu za lepo slovo v večnost.
Posebna zahvala pa tudi pogrebnemu zavodu Perpar za lepo organiziran pogreb s pevci in odigrano Tišino.
Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

Žalujoči vsi, ki te pogrešamo

Ko končajo se poti, ko naenkrat jih več ni,
ko si le še sam s seboj, kot se zgodilo je
nocoj, ti zvonovi zapojo.

ZAHVALA

V 88. letu nas je za vedno zapustila naša draga mami, babica, prababica in tašča

ANICA BRČAN

iz Zgornje Drage 24

Ob njeni izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečena sožalja ter podarjeno cvetje in sveče. Zahvaljujemo se tudi pogrebni službi Perpar, izvajalcu Tišine in duhovniku za lepo opravljen obred.
Iskrena hvala vsem, ki ste nam stali ob strani in ki ste našo babi pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: vsi njeni

Ivankina tržnica

Jesensko obarvan krožnik - omake

Prihaja jesenski čas, ko na poljih številnih kmetij že zori najrazličnejša zelenjava in sadje. Ivankina tržnica je še posebej v tem času bogato založena s ponudbo lokalnih pridelovalcev, zato le zavijmo do ponudnikov in si izberimo nekaj za naš okus. To je tudi čas, ko si skrbno pripravljamo ozimnico in skušamo zaužiti čim več pridelkov tudi svežih.

Kot vedno mi je poseben izziv in inspiracija lokalna, sezonska hrana, ki jo najdemo na tržnici. Iz sezonskih živil lahko pripravimo različne sladko kisle omake, ki jih uporabljamo poleg mesa; govedine, divjačine, belega mesa ali rib, testenin, krompirja, njokov in tudi zelenjave.
Pri pripravi omak in prelivov je potrebno dobro poznavanje začimb in lastna domišljija. K svetlemu mesu, zelenjavi in ribam ponudimo mile, fine začinjene omake. K jedem krepkega in izrazitega okusa pa bolj ostro začinjene omake. Omake in prelive uporabljamo tudi v različnih sendvičih, solatah, poleg krompirja in testenin.

Bučkina omaka

Sestavine: *500 g majhnih bučk, 1 čebula, 2 stroka česna, 4 žlice olja, 4 žlice sesekljanih dišavnic (peteršilj, drobnjak, timijan, bazilika), 1/8 l sladke smetane, sol, poper, 1 olupljen paradižnik*
Priprava: V kozici segrejemo olje in približno tri minute pražimo čebulo, česen in bučke. Nato dodamo dišavnice in jih dušimo še približno eno minuto. Na koncu vmešamo smetano, začinimo s soljo in poprom ter dodamo olupljen, na drobne kocke zrezan paradižnik. Omaka je odlična za testenine.

Omaka s koromačem in lososom

Sestavine: *2 majhna koromača, 2 žlici masla, 200 ml zelenjavne jušne osnove, 500 g fileja lososa, 1/2 lončka kisle smetane, 1 žlica limoninega soka, 2 žlici svežega kopra, sol in sveže zmleti poper, 400 g špagetov.*

Priprava: Koromač prepolovimo, odstranimo trdo sredico, ga operemo in ga narežemo na tanke rezine. Zeleni del damo na stran. V ponvi z vročim maslom rezine koromača približno tri minute dušimo, dolijemo juho in kuhamo od 5 do 10 minut. Začinimo s soljo in poprom. Špagete skuhamo v slani vodi. File lososa narežemo na kocke, jih damo v omako in kuhamo od 3 do 4 minute, da losos postane mehak. Primešamo kislo smetano. Dodamo sol, limonin sok in poper. Koper in zeleni del koromača nasekljamo, potresemo v omako in jo ponudimo s špageti.

Marinirana svinjska rebrca s slivovo omako

Sestavine: *1,50 kg svinjskih rebrc, 2 mladi čebuli, 2 dl svežega pomarančnega soka, 3 - 4 žlice arašidovega olja, 4 žlice slivove marmelade, 5 žlic sojine omake, 1 košček ingverja, 1 rdeč čili*

Priprava: Razkosana rebrca prelijemo jih s toliko vrele vode, da prekrijemo meso, potem pa jih pristavimo, zavremo in počasi kuhamo 25 minut.

Marinada: V skledi zmešamo arašidovo olje, sojino omako, 2 žlici slivove marmelade, 1,5 decilitra pomarančnega soka, sesekljan ingver in narezan čili.
Svinjska rebrca vzamemo iz kropa. Nato jih odcedimo in položimo v manjši ognjevaren pekač. Prelijemo jih s polovico marinade in ohladimo; vmes jih enkrat obrnemo.
Slivova omaka: Mladi čebuli očistimo in poševno narežemo na kolesca. Drugi polovici marinade primešamo preostalo slivovo marmelado, preostali pomarančni sok in narezano čebulo.
Marinirana rebrca odcedimo, obrišemo in počasi spečemo na segretem olju ali žaru. Med pečenjem jih enkrat obrnemo, tik pred koncem pečenja pa jih posolimo. Pečena rebrca postrežemo s slivovo omako in z domačim kruhom.

Pekoča brokolijeva omaka

Sestavine: *300 g brokolija, 2 šalotki, 12 posušenih paradižnikov iz olja, 40 g masla, 50 g tekoče kisle smetane, 3 dl zelenjavne osnove, sol, 1 posušen čili, 4 vejice timijana*

Priprava: Brokoli očistimo; nežna stebla narežemo na tanke rezine, cvetove pa pustimo cele. Čili zdrobimo v možnarju, pristavimo zelenjavno osnovo, zavremo in pustimo na toplem. Šalotki olupimo in drobno sesekljamo. V posodi razpustimo maslo, na katerem 1 do 2 minuti pražimo šalotko, čili in timijan. Dodamo brokoli, prilijemo vročo osnovo, pokrijemo in počasi dušimo 10 minut.
Posušene paradižnike odcedimo in drobno narežemo. Brokoli odstavimo in zmečkamo, primešamo paradižnik, smetano in sol. Brokolijeva omaka se najbolje počuti v družbi svaljkov, testenin, krompirja v oblicah, pire krompirja ter ocvrte ali pečene zelenjave.

Paradižnikova omaka iz pečice

Sestavine: *1 kg paradižnika, 8 žlic olivnega olja, sol, 1 strok česna, 1 košček čilija, alu folija*

Priprava: Povsem zrel paradižnik nima le boljšega okusa, vsebuje tudi več antioksidantov. Paradižnike očistimo, operemo in odcedimo. Česen olupimo, stremo in sesekljamo. Čiliju odstranimo semena in drobno sesekljamo. Pečico segrejemo na 80° C. Razpolovljene paradižnike zložimo v ognjevarno posodo. Nato jih posolimo in prelijemo z olivnim oljem. Potresemo jih s strtim česnom in sesekljanim čilijem. Posodo nepredušno pokrijemo z alu folijo, potem pa jo za 2 uri potisnemo v segreto pečico.
Paradižnik vzamemo iz pečice. Nežno ga pretlačimo skozi gosto cedilo, pri čemer ne pozabimo na sok v posodi.
Kuhano paradižnikovo omako lahko v hladilniku hranimo do 7 dni, v zamrzovalniku pa do 2 meseca. Vročo lahko shranimo v kozarce za vlaganje kot ozimnico.

Omaka z rumenimi paprikami

Sestavine: *2 rumeni papriki, 2 žlici olivnega olja, sol, beli poper v zrnu*

Priprava: Omaka z rumeno papriko. Pečeni papriki olupimo, očistimo in zrežemo na rezance. V ponvi segrejemo olivno olje, na katerem zrezano papriko pražimo toliko časa, da razpade. Stresemo jo v električni mešalnik, začinimo s soljo in sveže mletim belim poprom ter zmešamo v gladko omako.

Čebulna omaka

Sestavine: *80 g masla, 4 šalotke, 2 rumenjaka, sol, beli poper v zrnu*
Priprava: Maslo pristavimo in počasi stopimo v kozici. Šalotko olupimo, drobno sesekljamo in stresemo na maslo, med občasnim mešanjem jo počasi pražimo 15 minut.
Praženo šalotko stresemo v posodo električnega mešalnika in zmiksamo v gladek pire.
Čebulni pire predenemo v posodo, potem pa mu med nežnim mešanjem dodamo rumenjaka. Nazadnje dodamo sol, sveže mlet poper in sesekljano baziliko. Omako ponudimo k ribam z žara in k nekaterim klobasam.

Jabolčna omaka

Preprosta topla omaka za k svinjini, gosem in racam.
Sestavine: *2 jabolki, sok 1 limone, 25 g masla, 3 žlice smetane za kuhanje, 1 žlica naribanega hrena, sol, beli poper v zrnu*
Priprava: Jabolki olupimo, razpolovimo, odstranimo peške in tanko narežemo neposredno v kozico z vodo, pokrijemo, jabolka pa med občasnim mešanjem z leseno kuhalnico dušimo 15 minut.
Nežno vmešamo maslo, limonin sok, smetano, sol in sveže mlet poper. Nazadnje primešamo še sveže nariban hren.

Pripravila: Nataša Erjavec

Pihanje v regratove lučke

Piha s severne strani

NAGRADNA KRIŽANKA

2012 september
38. teden
17 ponedeljek
18 torek
19 sreda
20 četrtek
21 petek
22 sobota
23 ?

ZAČETNIK RODU, DAVNI PREDNIK
RIMSKI HIŠNI BOG
NEKDANJA MANE-KENKA SENČAR
NAŠ PISATELJ, KRITIK IN ESEJIST (BOJAN)
NAŠA PLAVALKA (ANJA)
GROBIJAN
MOČNEJŠI DROG
FINŽGARJEVO DELO O 1. SV. VOJNI
SLAVILNA PESEM
NEKDANJI INDONEZ. DRŽAVNIK SUKARNO
STVAR
NAŠ LETALEC, KI JE Z ULTRALAHKIM LETALOM OBLETEL SVET (MATEVŽ)
PESNICA ŠKERL
ZASAVSKO-DOLENJSKI "TRIGLAV"
VELIK GORSKI PTIČ
NAŠA PESNICA (MAJDA)
MITJA OKORN
DAMA V ANG. OKOLJU
VALENTIN OMAN
AVSTRALSKI NOJ
VIDEN POJAV GORENJA
ENAKI ČRKI
KRČEVIT JOK
VEDA O GOSPODARSTVU
"OKROGLO USNJE"
FRANC. IMPRESIONIST (EDOUARD)
GR. KRALJESTVO MRTVIH
KRAŠKA ULEKNINA
AROMATIZIRANO APERITIVNO VINO
TUJA ČRKA
SISTEM SAMOGLASNIKOV IN NAUK O NJIH
ZDAJŠNJOST
KRAJ PRI MURSKI SOBOTI
TOPOVSKI OGENJ
RAZLIČICA
ELDA VILER
RIMSKI EROS
AVTOR MARKO BOKALIČ
CARISTIČNA POLICIJA V STARI RUSIJI
PRIPRAVA S KLINI ZA VZPENJANJE
KAVELJ, KLJUKA
JANEZ LOTRIČ
ZAŠČITNO POKRIVALO
OBRAT ZA PRIDOBIVANJE OLJA
TANJA CEGNAR
DOLGOUHEC
NAŠA ALPSKA DOLINA
NEMŠKI FIZIK IN IZUMITELJ (HERMANN)
AVTOR MARKO BOKALIČ
EN, ?, TRI
MI, VI, ?
IZPUŠČAJ, MOZOLJ
REPUBLIKA SLOVENIJA
MLADA NUNA
SVEŽENJ VREDNOST. PAPIRJEV
PEVKA ŠVAJGER
IGRALKA GARDNER
NEKDANJI NORVEŠKI SMUČAR SKAARDAL
ALEKSANDER ZORN
VRHUNSKI ŠPORTNIK
GLAS PRI STOKANJU, STOK
"ZAČETEK" ŽILE
ONDREJ NEPELA
OSVOBODILNA FRONTA
(MORALNA) ČISTOST, NEOPOREČNOST
POLJE ZUNAJ IGRIŠČA
ŽIVAL ŽENSKEGA SPOLA
BELKAST IZPUŠČAJ V USTIH

Pokrovitelj nagradne križanke: GOSTILNA ŠEREK, Marko Radelj, s. p., Cesta na Polževo 2, Višnja Gora

Spoštovani bralci! Pošljite pravilni gesli tokratne nagradne križanke najkasneje do 1. oktobra 2012. Izžrebali bomo tri praktične nagrade pokrovitelja: **1. nagrada: 2x malica, 2. nagrada: 1x malica, 3. nagrada: 1x malica.**

Pravilni gesli pošljite po elektronski pošti na naslov urednistvo@klasje.net, ali po navadni pošti z dopisnico na naslov: Uredništvo Klasja, Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica.

Pravilni gesli iz zadnje številke: »gremo na kopanje« in »umetnik in žaga«. Izžrebani nagrajenci, ki prejmejo vrednostni bon v višini 10,00 EUR v trgovini OBUTEV ZDENKA, Sokolska ulica 5, Ivančna Gorica (PC Žolnir) so: **Angela Bregar, Gabrovčec, Erika Globokar, Gabrovčec, Magda Kastelic Hočevar.**

Čestitamo!

Kdor pravi, da ne vem, je v zmoti!

(DOMAČ KVIZ)

1. Odberi les, ki času kljubuje najdlje!
a) leskovina
b) bukovina
c) hrastovina
d) lipovina

2. Katero število je po obliki najbolj manekensko?
a) osmica
b) dvojka
c) devetica

3. Naši kraji so imeli železarstvo razvito že v starejši železni dobi. Katero rudo so predvsem izkoriščali?
a) limonit
b) ceruzit
c) hematit
d) magnetit

4. Zapiši prstno število, ki prevladuje pri višjih vretenčarjih! ……

5. Kaj dela Matiček v Linhartovi zgodbi?
a) se ženi
b) živi na koruzi
c) se kesa, ker se je ženil
d) zavida oženjenim

6. Katero ime je poslovenjena oblika imena Viktor?
a) Bežislav
b) Zmagoslav
c) Hrabroslav
d) Nastražistal

7. Kje je pregovorno največkrat suša?
a) v sadovnjaku
b) na Krasu
c) v denarnici

8. Žuželkam, ki živijo v združbah pravimo:
a) socialne
b) kapitalne
c) sindikalne

9. Za kaj možnarja praviloma niso uporabljali?
a) za streljanje
b) za drobljenje
c) za pitje

10. Kaj vihti mož, ki ga kaže podoba?

Za večjo samozavest, poiščite odgovore na razdalji, manjši od 0,5 metra.

Križanka lahke kategorije

s težaškim geslom

Od davnine pa do današnjih dni velja: kadar človek napada ali pa je napaden in se brani, je dobro, da ima v rokah primerno orodje. Enega izmed teh pripomočkov bo obelodanilo geslo pričujoče križanke. Geslo se bo med reševanjem ubesedilo v poudarjenem navpičnem stolpcu.

1		O			R			
2		O			B			
3	P			S	L			
4			P				C	
5	K				I	Š		
6		O			M			A
7		R		Č			J	

Vodoravno:
1. kazen za grešno življenje, 2. madžarska pokrajina, kjer živijo Slovenci, 3. močvirska rastlina s kremenovimi kristalčki, 4. diva, 5. podlaga za klepanje , 6. posledica gozdnega viharja, 7. sprednji vidni del poslopja.

- Veličanstvo, ne najdem vzroka za vaše glavobole.

Dohtarska

Novinar: »Gospod zdravnik, kakšne paciente imate najrajši?«
Zdravnik: »Take, ki jih vsak dan boli kaj drugega.«
Novinar: »Kako to mislite?«
Zdravnik: »Preprosto, imam dober občutek, da sem prejšnjo težavo uspešno pozdravil.«

- Zakaj gre z menoj tudi tajnica? Ljuba žena, zato vendar, da bo pisala pisma, ki ti jih bom redno pošiljal!

Nekaj špasov iz starih časov

(HUMOR PRED STO LETI)

Dober primer

V šoli so na vrsti pregovori in učitelj dá primer: »Pes, ki grize ne laja.« Zdaj pa vi nove primere, pozove učence. »No, ti Ludvik.« »Bolha, ki pika, ne laja,« se odreže Ludvik XIV.

Totalen nesporazum

Oče: »Ciril, če dve leti hodiš z našo Minko. Po mojem bi bila stvar zrela za zaključek.«
Ciril: »Oče, imate prav. Že nekaj časa razmišljam, da bi nehal!«

Ubogi slikarji. Že doslej so težko živeli, zdaj pa še tale konkurenca!

Odgovori: 1. c. 2. a, 3. a, 4. pet, 5. a, 6. b, 7. c, 8. a, 9. c, 10. bet.

Siva stran

Napisano z domačo roko

France Ceglar

Spomini na 2. svetovno vojno
(XVII. nadaljevanje)

Med pisanjem spominov na 2. svetovno vojno me je večkrat obšla želja, da bi še enkrat videl kraje, kjer sem deloval kot partizan. Končno sem se odločil in se lani podal na pot. Najbolj me je imelo, kako je v Dobličah, to je tam, kjer je komandir Žan po nalogu odrednega štaba vpričo nas ustrelil obsojenega Belokranjca. V tej nesrečni vojni sem videl vse sorte smrti, od internacije do kasnejših bojev, vendar me je tista v Dobličah najbolj pretresla. Bil sem radoveden, če se v vasi tega dogodka še kdo spominja. Zgodilo se je nekaj neverjetnega - sredi vasi je stala skupna starejših vaščanov, med katerimi so se vsaj trije dogodka dobro spominjali. Najstarejši mi je zaupal, da so mobiliziranca ustrelili v svarilo drugim. Menda je pred nekom bleknil, da bi bil rajši doma, ko je toliko dela, pa so ga počili. Povedal je tudi to, da komandir Žan ni bil ravnodušen do eksekucije, ki jo je opravil. Videli so ga jokati in vzdihovati: »Joj, kaj sem naredil, nedolžnega človeka sem ustrelil.« Ko ga je neka ženska vprašala, zakaj se temu ni izognil, je dejal, da je dobil tak ukaz; če ga ne bi izpolnil, bi šla tudi njegova glava. Zdi se mi, da smo tedaj sobojevniki Žana po krivem obsojali.

Ustavil sem se tudi v Češnjevcu pri Semiču. Tam je bila že tedaj partizanska bolnišnica, nekakšno zbirališče za kasnejši letalski odvoz ranjencev Italijo. Letala so pristajala v bližnjih Gribljah. Po vojni so v spomin na to dogajanje v kraju postavili spomenik. Skušal sem najti tudi kraj, kjer je bataljonski komandir mobiliziral dva mladeniča, ki sta šla k maši. Ker se nisem spomnil njunih imen, je bilo poizvedovanje o njuni usodi brezuspešno.

Srečanje v Dobličah. Kraj, kje se je izvršila obsodba, je približno tam, kjer sedaj stoji rdeča hiša (druga z desne) .

Češnjevec pri Semiču. Na razpotju stoji spomenik iz NOB. Malo naprej je naš komandant mobiliziral dva mladeniča.

Vivodina na Hrvaškem se je od tedaj močno spremenila.

Rad bi namreč zvedel, če sta preživela vojno vihro.

Pot me je potem vodila proti Črnomlju, kjer sem slovesno paradiral pred slavnostno tribuno ob zasedanju SNOS –a.

Preko Metlike sem odšel v hrvaško Vivodino, ker sem med vojno preživel več tednov. Trg se je od tedaj močno spremenil. Gostilne, v kateri mi je komisar, po uspešno opravljenem lopatanju grede, dal lepo zapečeno kurje bedro, ni več, greda pa je pozidana. Obiskal sem tudi Učakovce, kjer smo ponoči prešli Kolpo in Križevsko vas, kjer sem od belokranjske matere dobil velik kos kruha in potem streljal z minometom. Hiša je skoraj nespremenjena.

Ljudska primerljivka

Ima noge kot sveti Krištof!

Kajne, da je dobra? Kaj ne bo,
saj je svetniška.
Pojasnilo: Sveti Krištof je bil
najprej razbojnik. Potem
pa se je poboljšal in ljudi
zastonj prenašal čez reko.
Z dobrimi deli si je prislužil
svetniško glorijo.

Tečem in poslušam

Tinca Dolinar

Tečem po travi in
trava mi tvoje ime šepeta.

Tečem po dežju in
padajoče kaplje tvoje ime
žubore.

Tečem po gozdu in
listje v vetru tvoje ime šelesti.

Še bom tekla in tvoje ime
poslušala,
morda se tudi tvoja
podoba prikaže.

Stara »novica«

Nabiralnik za najdenčke

Na posebno misel so prišli Atenci. Da preprečijo izpostavljanje novorojenčkov od strani brezsrčnih mater, je uvedla atenska najdenišnica posebne nabiralnike. Mati potegne za ročaj in s tem alarmira oskrbno sestro. Nato ji izroči brez vsakih nadaljnjih sitnosti novorojenčka skozi odprtino nabiralnika.

Napis na nabiralniku se glasi: **»NABIRALNIK ZA DOJENČKE, Oče in mati sta me zapustila, Bog se bo zavzel zame.«**

Ilustrirani Slovenec, 15. decembra 1929.

Iz zakladnice naših domov

Najprej hvala vsem, ki ste pisali in sporočili svoje védenje o pričujočem predmetu. Kdor pa je v množici vsakodnevnih opravil pozabil na sodelovanje v etnološkem kotičku, pa to še vedno lahko stori za nazaj in za sproti. Na ta način bomo zanamcem ohranili lep kupček ljudskega izrazja.

Tudi današnji predmet je iz obrtniške domene. Uporabljali so ga delavci iz gradbene stroke. Tole sem dodal zato, ker je izdelek sorazmerno redek in zategadelj trši oreh. Sporočite vse, kar veste o njem!

Predmet je iz zbirke Jožeta Janežiča.

Leopold

"SEVERNA" STRAN

Kako je Jakobšče vero v SZDL izgubil

Jakob je bil manj resne narave, ljudje so rekli, da je »tja v tri dni«. Tako je naneslo, da ga niso imenovali s pravim imenom, temveč z njegovo manj resno inačico Jakobšče. Možak ni hodil daleč od doma, le enkrat na leto, v zgodnjem poletju, se je odpravil malo dlje - v Novo mesto - kjer je običajno kupil dva prašička za zimske koline. Tudi tisto leto se je z nekaj vaščani odpravil na novomeški svinjski sejem. Stopili so na večerni vlak in v neki novomeški krčmi kljub hrupu skušali malo zadremati na gostilniških klopeh. Kar stopi v lokal miličniška patrulja in preverja identiteto gostov, če se ni mednje morda vmešal kak zmikavt ali sovražni element, ki bi skušal rušiti pridobitve revolucije. Vsi gostje so imeli s seboj ustrezne papirje, le Jakobšče je dolgo tipal po žepih hlač in površnika. Ko je že skoraj obupal, je v notranjem žepu dotipal nekaj oglatega – bila je članska izkaznica Socialistične zveze delovnega ljudstva. Zmagoslavno jo je podal, toda mož postave je odkimal z glavo, rekoč: »Ne, velja za preverbo. Jakobšče, ki ga je že prej srknil nekaj kozarcev je visoko dvignil knjižico in vsem navzočim glasno pojasnil: »Ljudje, ste slišali, SZDL ne velja nič,« in se je zavrtel v polkrogu, da je bil vsem na ogled.

Toda modra angela nista imela posluha za ugovor. Jakobšče je moral z njima na postajo Ljudske milice, kjer so mu povedali, da ne bodo trpeli kaljenja javnega reda in miru, še maj pa rovarjenja proti družbenopolitičnem sistemu. Zjutraj so Jakobščeta spustili dovolj zgodaj, da je od nekega Hrvata kupil dva črna prašička in ju v zabojčku oddal na železniški vagon.

Nekaj dni po incidentu je doma stopil na odbor Socialistične zveze in se demonstrativno izpisal iz članstva. »Kar daj se,« so mu rekli na odboru, »saj od tebe tako ali tako nimamo nič, ker že tri leta nisi plačal članarine!«

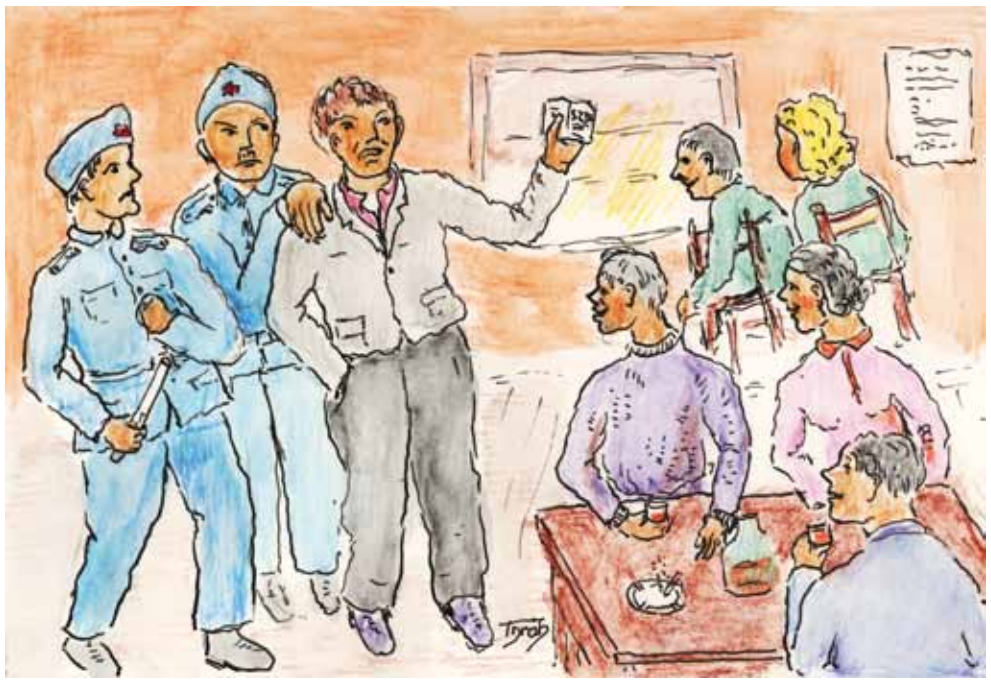

163. rekord:
Česen, česnač

Če bi vnovič vpeljali samostalniško stopnjevanje, bi za česen dejali: česenček, česen, česnač. Česen Anice Brčan z Malega Hudega ima take mere, da bi zanj veljala edinole tretja stopnja, presežnik torej.

Gre za jesensko varianto te nepogrešljive začimbe iz naše prehrane. Anica je rekorderja vzgojila na svojem vrtu. Zmerno mu je pognojila, redno okopavala in zalivala, če se ji je zdelo, da je žejen, pa je gojenec «ratal«, da bi se ga človek kar ustrašil.

Poglejmo njegove fizikalne parametre: teža – 0,31 kg, obseg – 0,31 m, višina – 0,10 m, okus – blágo pekoč, barva – slonokoščena, razdalja, na katero te zavohajo, če ga ješ – 2,5 m.

Glede na povedano in zapisano, mi ne preostane drugega, kot da slovesno razglasim nov Klasjev rekord, ki bo obogatil vitrino Anice Brčan s Hudega. Vidite, tudi na **Hudem** je lahko kaj **dobrega**. Iskreno čestitam ob prodornih zvokih fanfar.

Leopold Sever

Tičnica pri Florjanu (Gornji Grad)

Očitno se je v širši okolici Gornjega Grada oblikoval poseben tip tičnic z moško varianto tičjak ali tičjek. Kaj je bolj prav, ne vem. Tak Tičjak najdemo pri florjanskem zaselku Križ. Ondi na nekoliko dvignjeni planoti leži nekdaj mogočno posestvo Fedranov, sedaj Lepičnikov. Od tu je torej izšel znameniti rod poštnih mojstrov Fedranov. Eden izmed njih se je pred dobrega četrt tisočletja preselil na Hudo pri Ivančni Gorici in osnoval dolenjsko vejo Fedranov, ki je ravno v sedanjem času izumrla, Za časa vladanja cesarice Marije Terezije so si Fedrani pridobili plemiški naslov (Ritter von Födransberg).

Na zaokroženem ozemlju nekdanjega gradišča so si gornjegrajski Fedrani omislili veliko pristavo za vzrejo in rehabilitacijo poštnih konj. Ena izmed vej še vedno živi v okolici Gornjega Grada.

Tičjek leži na jugovzhodnem pomolu nekdanje gradiške planote. Zaradi dolgotrajne kmetijske dejavnosti so sledovi obrednega prostora povsem zabrisani. Ohranilo pa se je ime Tičjek. Lokacijo nam je pokazal sedanji lastnik in sorodnik Fedranov, France Drofenik. Zapisa na geografskih skicah mi doslej še ni uspelo odkriti.

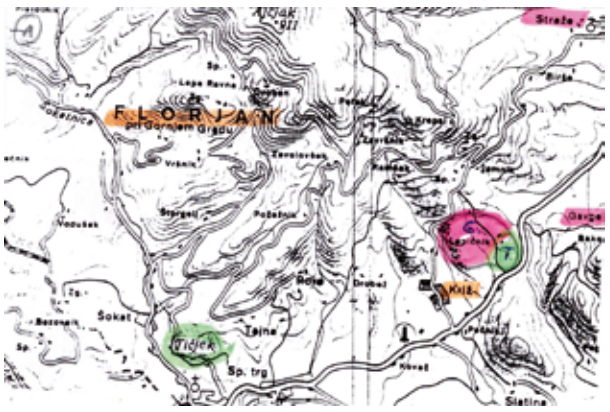

Gradišče (G.) in Tičjek (T.) in številna starosvetna imena v okolici na karti z merilom 1: 50 000.

Zravnan prostor nekdanjega Tičjeka. Na njem vidimo pomočnika Matjaža in vodiča Franca Punčuha s sinom Rokom. Spodnji Tičjek spada v gornjegrajsko, torej v drugo gradiško skupnost.

Fedranov dvor, ki je, po mnogo znamenjih sodeč, nastal na nekdanjem gradišču. Na desni strani stoji starodavna Fedranova kašča.

Skrivnostne miške

Ondan sem listal po starih revijah, da bi našel kaj zanimivega, ko se mi oko ustavi na nemški reklami za kavo, kar seveda ni nič takega.

Reklama prepričuje bralce, da pitje kave napravi telo vitko, kot ga ima mladenka na sliki, kar spet ni nič posebnega. Posebnost pride sedaj: miške so na ženski s čudovitim stasom naredile vdolbino; pa ne kjerkoli, ampak točno tam, kjer lepotičini nogi prideta skupaj. »Tristo kosmatih,« sem dejal, »zakaj ravno na tem mestu?« »Naključje, čisto naključje,« boste rekli. Morda, toda pravijo, da na tem svetu ni nič naključnega. Gruntal sem in gruntal in nazadnje pogruntal. Posvetilo se mi je, ko sem si zastavil vprašanje, kaj miške poleg hrane še iščejo; luknje, bolje rečeno luknjice, kaj pa drugega. Najbrž so po zvezah zvedele (miši imajo povsod zveze), da je na tem mestu nekaj takega, pa so načele navidezni tekstil. Seveda so bile potem kar se da razočarane. Za boljšo predstavo še tole: slika v reviji je bila celostranska, zategadelj je tudi velikost izjedene vdolbine bliže realnemu svetu.

LS